DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część XXII.

Wydana i rozesłana dnia 22. Września 1853.



für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

XXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. September 1853.

104.

Patent Cesarski z dnia 3. Maja 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XXVI., nr. 81, wydana dnia 19. Maja 1853),

obowiązujący we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą którego obwieszczona zostaje nowa ustawa o wewnętrznem urządzeniu i o porządku czynności wszelkich władz sądowych z tém postanowieniem, iż takowa w Królestwach Węgier, Kroacyi i Sławonii, w Województwie Serbskiém i w Banacie Temeskim, tudzież w Siedmiogrodzie wprowadzoną zostanie w wykonanie w dniu 1. Lipca 1853, w innych zaś krajach koronnych wtedy, gdy nowo uorganizować się mające Urzędy powiatowe (pretury) i inne władze sądowe rozpoczną działanie swoje.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Pragnąc pogodzić wewnętrzne urządzenie i porządek czynności, we wszystkich sądach z zasadami administracyi sądowéj, wyrzeczonemi w Naszym patencie z dnia 31. Grudnia 1851 r., postanowiliśmy po wysłuchaniu Naszych Ministrów, i zasięgnieniu zdania Naszéj Rady Państwa, co następuje:

104.

Kaiserliches Patent vom 3. Mai 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXVI. Stück, Nro. 81, ausgegeben am 19. Mai 1853),

wirksam für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

womit ein neues Gesetz über die innere Einrichtung und die Geschäftsordnung sämmtlicher Gerichtsbehörden kundgemacht und festgesetzt wird, daß dasselbe in den Königreichen Ungarn, Kroazien und Slawonien, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate und im Großfürstenthume Siebenbürgen am 1. Juli 1853, in den übrigen Kronländern aber mit der Wirksamkeit der daselbst neu zu organisirenden Bezirks-Aemter (Präturen) und der übrigen Gerichtsbehörden in Anwendung zu treten habe.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illyrien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

haben, um die innere Einrichtung und die Geschäfts-Ordnung aller Gerichtsbehörden mit den in Unserem Patente vom 31. Dezember 1851 festgesetzten Grundsätzen der Rechtspflege in Einklang zu bringen, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes beschlossen, wie folgt:

I.

We wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Węgier, Kroacyi i Slawonii, Województwa Serbskiego, Banatu Temeskiego i Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego, rozpocznie się moc niniejszéj ustawy z zaprowadzeniem tamże nowo organizować się mających urzędów powiatowych (pretur) i innych władz sądowych; a zaś w Królestwach Węgier, Kroacyi, Slawonii, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, równie jak w Siedmiogrodzie, już na dniu 1. Lipca 1853 r.

Przezco wszelkie dawniejsze ustawy, wydane w przedmiocie niniejszéj ustawy, a mianowicie organiczna ustawa o sądach, wydana dla niektórych krajów koronnych w dniu 28. Czerwca 1850 r., nr. 258 Dz. pr. Państwa, tudzież rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28. Lipca 1852 r., nr. 156 Dzien. pr. Pań., mocą którego wydaną została prowizoryczna instrukcya o wewnętrznêm urządzeniu i porządku czynności władz sądowych w Siedmiogrodzie, tracą moc swoję.

II.

Ponieważ w niektórych krajach koronnych wcale nie istnieje urządzenie ksiąg tabularnych i gruntowych, w innych zaś sprawy tyczące się tabuli i ksiąg gruntowych dotąd wyłącznie przydzielone są sądom powiatowym; rozumie się samo przez się, iż przepisy, zawarte w niniejszéj ustawie co do postępowania z takiemi sprawami, w krajach koronnych piérwszego rodzaju wcale żadnego nie mają zastósowania, w krajach zaś koronnych drugiego rodzaju tylko w sądach powiatowych.

III.

Co do spraw, wydarzających się w sądownictwie karném, postanowienia niniejszéj ustawy o tyle zastósowane być winny, o ile takowe, według swéj własności, zastósowanemi być mogą, i przepisy o postępowaniu karném nie zawiérają w tym względzie szczególnych rozporządzeń.

IV.

Równie też i najwyższy Trybunał sądowy winien jest stósować się do niniejszéj utawy we wszystkich sprawach, przychodzących do niego z pojedynczych krajów koronnych. Przez to jednak nie będzie nic zmienioném ani w statucie jego, ani też w innych dla niego szczegółowo wydanych rozporządzeniach.

V.

Do sądów wojskowych ustawa niniejsza nie ma żadnego zastósowania.

VI.

W Królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, tudzież w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém, przepisy

I.

In sämmtlichen Kronländern, mit Ausnahme der Königreiche Ungarn, Kroazien und Slawonien, der Wojwodschaft Serbien, des Temeser Banates und des Großfürstenthumes Siebenbürgen, beginnt die Wirksamkeit dieses Gesetzes mit der Wirksamkeit der daselbst neu zu organisirenden Bezirks-Aemter (Präturen) und der übrigen Gerichtsbehörden; für die Kronländer Ungarn, Kroazien, Slawonien, die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat und für Siebenbürgen aber am 1. Juli 1853.

Hiedurch werden alle über die Gegenstände dieses Gesetzes früher bestandenen Gesetze, insbesondere das für einige Kronländer am 28. Juni 1850, Nr. 258 des Reichs-Gesetzblattes, ergangene organische Gesetz über die Gerichtsstellen, und die Justizministerial-Verordnung vom 28. Juli 1852, Nr. 156 des Reichs-Gesetz-Blattes, wodurch eine provisorische Instrukzion über die innere Einrichtung und die Geschäfts-Ordnung der Gerichtsbehörden in Siebenbürgen erlassen wurde, außer Kraft gesetzt.

II.

Da in einigen Kronländern die Landtafel- und Grundbuchsverfassung gar nicht besteht, in anderen die Landtafel- und Grundbuchs-Angelegenheiten gegenwärtig ausschließend den Bezirksgerichten zugewiesen sind, so versteht es sich von selbst, daß die in diesem Gesetze über die Behandlung solcher Angelegenheiten enthaltenen Vorschriften, in den Kronländern der ersten Art gar keine, in denjenigen der letzten Art aber nur bei den Bezirksgerichten Anwendung finden.

III.

Auf die in der Strafrechtspflege vorkommenden Geschäfte sind die Bestimmungen des gegenwärtigen Gesetzes in soferne anzuwenden, als sie sich ihrer Beschaffenheit nach dazu eignen, und durch die Vorschriften über das Strafverfahren keine besonderen Anordnungen darüber getroffen werden.

IV.

Auch der oberste Gerichtshof hat sich in Ansehung der, aus den verschiedenen Kronländern an denselben gelangenden Angelegenheiten, nach den Vorschriften dieses Gesetzes zu benehmen. Doch wird hierdurch an dem für denselben bestehenden Statut und den übrigen für denselben erlassenen besonderen Bestimmungen nichts geändert.

V.

Auf die Militärgerichte findet das gegenwärtige Gesetz keine Anwendung.

VI.

In den Königreichen Ungarn, Kroazien und Slawonien, der Wojwodschaft Serbien, dem Temeser Banate und dem Großfürstenthume Siebenbürgen haben die

zawarte w pierwszéj części niniejszéj ustawy co do zakresu czynności władz sądowych, co do mianowania na miejsca służbowe, przenoszenia na stan spoczynku i wyrokowania w przypadkach dyscyplinarnych, wprowadzone będą w wykonanie dopiéro po zaprowadzeniu nowo uorganizować się mających władz sądowych.

Do owego czasu należy postępować w tych sprawach według przepisów i rozporządzeń, obowiązujących dotąd w powyższych krajach koronnych.

Również w powyższych krajach koronnych nie ma zastósowania przepis niniejszéj ustawy o bezpośredniém znoszeniu się władz sądowych z Ministerstwem Sprawiedliwości w przedmiotach dyscyplinarnych i administracyjnych, w czasie istnienia komisyj organizacyjnych; lecz tok takich czynności odbywać się winien, jak dotąd, przez też komisye, przez prowizoryczne sądy wyższe, lub w drodze Rządu wojskowo-cywilnego.

VII.

Akta, które w wspomnionych krajach koronnych w tak zwanych wiarygodnych miejscach (loca credibilia) zachowanemi były, mają aż do dalszego rozporządzenia pozostać w tém zachowaniu, a wyciągi z dokumentów, tamże złożonych, wydawane będą przez też zakłady w sposobie dotąd używanym.

VIII.

Nasz Minister Sprawiedliwości ma sobie poleconém wykonanie niniejszego patentu.

Dan w Naszém Cesarskiém głównèm i stołecznèm mieście Wiédniu dnia trzeciego Maja roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania w roku piątym.

Franciszek Józef m. p.



Hr. Buol-Schauenstein m. p. **Krauss** m. p.

Za najwyższym rozkazem:

Ransonnet m. p.

in dem ersten Theile dieses Gesetzes enthaltenen Vorschriften über den Wirkungskreis der Gerichtsbehörden hinsichtlich der Besetzung der Dienstplätze, der Versetzung in den Ruhestand und der Erkenntnisse in Disziplinarfällen, erst mit der Einführung der neu zu organisirenden Gerichtsbehörden in Wirksamkeit zu treten.

Bis dahin ist sich in diesen Angelegenheiten nach den in den gedachten Kronländern bisher bestehenden Vorschriften und Anordnungen zu benehmen.

Auf gleiche Weise hat in den genannten Kronländern der, in diesem Gesetze vorgesehene unmittelbare Geschäftsverkehr zwischen den Gerichtsbehörden und dem Justizministerium über Gegenstände der Disziplin und Verwaltung während des Bestandes der Organisirungskommissionen, keine Anwendung, und es hat der Gang dieser Geschäfte durch diese Kommissionen, durch die provisorischen Obergerichte, oder das Militär- und Zivilgouvernement, in der bisher bestandenen Art einstweilen fortzubestehen.

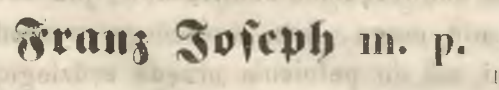
VII.

Die bisher in den erwähnten Kronländern an den sogenannten glaubwürdigen Orten (loca credibilia) aufbewahrten Akten sind bis auf weitere Verfügung in der Verwahrung derselben zu belassen, und die Ausfertigungen über die bei denselben hinterlegten Urkunden sind von diesen Instituten auf die bisher bestandene Weise zu besorgen.

VIII.

Unser Minister der Justiz ist mit dem Vollzuge des gegenwärtigen Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien, am dritten Mai im Eintausend Achthundert dreiundfünfzigsten, Unserer Reiche im fünften Jahre.





Gr. Buol-Schauenstein m. p. **Krauß m. p.**

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

Ustawa
o wewnętrznêm urządzeniu i porządku czynności władz sądowych.

Część piérwsza.
O mianowaniu, kierunku i doglądaniu władz sądowych.

Rozdział piérwszy.
O przymiotach potrzebnych do uzyskania posady przy władzach sądowych.

§. 1.

Wymogi ogólne.

Przymioty potrzebne, aby być przyjętym do służby rządowéj w ogólności, wymagane są także przy mianowaniu na posady przy władzach sądowych.

§. 2.

W szczególności nikt nie może być przypuszczonym do służby przy władzach sądowych, którego obyczaje nieskazitelne i dobre zachowanie się we względzie politycznym nie są udowodnione dostatecznemi świadectwami, lub w inny sposób.

§. 3.

Osoby, które za zbrodnię, lub za wykroczenie, pochodzące z chciwości zysku, lub przeciwne publicznéj moralności, albo też za przestępstwo tego rodzaju zasądzone, lub tylko z powodu niedostateczności dowodów zostały uwolnione, również osoby, które za inne jakie przekroczenie praw skazane były na karę aresztu sześciomiesięcznego, lub jeszcze dłuższego, jako i te, które z powodu czynności prawom przeciwnych, lub nadwerężenia obowiązków, już dawniéj oddalone zostały od służby rządowéj, nie mogą, bez wyraźnego pozwolenia Jego C. K. Mości, być przypuszczonemi ani do pełnienia urzędu sędziego, ani też do innego urzędowania sądowego.

Gdyby takiéj osobie udało wcisnąć się do służby rządowéj, powinna być natychmiast oddaloną, jak skoro przeszkoda w drodze jéj stojąca odkrytą zostanie.

§. 4.

Dłużnicy, podpadli krydzie, względem których postępowanie krydalne nie jest jeszcze ukończone, lub którzy nie wykazali dokładnie, iż niemożność wypłacenia, w któréj się znajdują, tylko nieszczęściu przypisaną być musi, ró-

Gesetz
über die innere Einrichtung und die Geschäftsordnung der Gerichtsstellen.

Erster Theil.
Von der Besetzung, Leitung und Ueberwachung der Gerichtsbehörden.

Erstes Hauptstück.
Von den Erfordernissen zur Anstellung bei den Gerichtsbehörden.

§. 1.

Allgemeine Erfordernisse.

Die zur Aufnahme in den Staatsdienst im Allgemeinen vorgeschriebenen Eigenschaften sind auch zur Anstellung bei den Gerichtsbehörden erforderlich.

§. 2.

Niemand darf insbesondere zur Dienstleistung bei einer Gerichtsbehörde zugelassen werden, dessen untadelhaftes sittliches Betragen und gute politische Haltung nicht durch befriedigende Zeugnisse oder auf andere Art außer Zweifel gesetzt ist.

§. 3.

Personen, welche wegen eines Verbrechens, eines aus Gewinnsucht entspringenden oder der öffentlichen Sittlichkeit zuwider laufenden Vergehens, oder einer Uebertretung dieser Art schuldig erkannt, oder bloß wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel freigesprochen worden sind; ferner Personen, welche wegen einer anderen Gesetzes-Uebertretung zu einer sechsmonatlichen oder noch längeren Freiheitsstrafe verurtheilt, oder bereits früher wegen gesetzwidriger Handlungen oder Pflichtverletzungen aus dem Staatsdienste entlassen worden sind, können ohne ausdrückliche Bewilligung Seiner Majestät weder zur Ausübung des Richteramtes, oder sonst zu einer Anstellung bei Gericht zugelassen werden.

Sollte es einer solchen Person gelingen, sich in den Staatsdienst einzuschleichen, so ist dieselbe unverzüglich zu entlassen, sobald das ihr entgegenstehende Hinderniß entdeckt wird.

§. 4.

In Konkurs verfallene Schuldner, deren Konkursverhandlung noch nicht beendigt ist, oder welche nicht vollständig nachgewiesen haben, daß ihre Zahlungs-Unvermögenheit bloß einem Unglücksfalle zuzuschreiben sei, und gerichtlich erklärte Ver-

wnież marnotrawcy, sądownie za takich uznani, nie są zdolni do urzędu sędziego, ani do żadnego innego urzędowania przy sądzie.

§. 5.

Wymogi szczegółowe: a) w wydziale konceptowym;

Ktokolwiek pragnie osiągnąć przy sądzie miejsce w wydziale konceptowym, winien wykazać, iż posiada te przymioty, które są przepisane szczegółowemi rozporządzeniami, również powinien zadosyć uczynić żądaniom, wyrażonym w tychże rozporządzeniach co do znajomości języków.

Do pełnienia urzędu sędziego potrzebny jest nieodzownie ukończony dwudziesty czwarty rok wieku.

§. 6.

b) w wydziale kancelaryjnym.

W wydziale kancelaryjnym ci tylko pomieszczeni być mogą, którzy się wykażą świadectwami wiarygodnemi, iż posiadają potrzebne zdolności i wiadomości, i po których spodziewać się można, iż służbę, o którą proszą, z zadowolnieniem pełnić, i w czynnościach kancelaryjnych daléj odpowiednio wykształcać się będą. Oprócz tego muszą w sądzie, w którym pomieszczonymi być pragną, poddać się pod egzamin z dobrym skutkiem. Egzamin ten zasadza się na dokładném czytelném pisaniu dyktowanego, i na odpisywaniu pisanego, i rozciągniętym być powinien nadto na właściwe potrzebne wiadomości tam, gdzie idzie o zdatność na posadę urzędnika przy księgach gruntowych, lub na rewidenta rachunków.

Starający się o miejsce wykonawcy sądowego winni przynajmniéj umiéć czytać i pisać, i zdatnymi być do spisania relacyj sądowych.

Rozdział drugi.

O mianowaniu na urzędy przy władzach sądowych.

§. 7.

Mianowani: a) przez Jego C. K. Mość;

Mianowanie Prezydenta i Wiceprezydenta najwyszego Trybunału sądowego i sądów krajowych wyższych (tabuli banalnéj), naczelników trybunałów piérwszéj instancyi, tudzież radzców najwyższego Trybunału sądowego i sądów krajowych wyższych, zostawia Sobie Najjaśniejszy Pan.

b) przez Ministra Sprawiedliwości;

Mianowanie na inne posady sądowe należy do Ministra Sprawiedliwości, o ile następne postanowienia nie czynią wyjątku.

§. 8.

c) przez najwyższy Trybunał sądowy;

Zakres najwyższego Trybunału sądowego, co do mianowania na posady służbowe podrzędne u siebie, oznaczony jest w osobnéj ustawie.

chwender sind zu dem Amte eines Richters und zu jeder anderen Anstellung bei Gericht unfähig.

§. 5.

Besondere Erfordernisse: a) im Konzeptfache;

Bewerber um eine Anstellung im Konzeptfache bei Gerichtsbehörden haben jene Eigenschaften auszuweisen, welche durch besondere Vorschriften bestimmt sind, sowie auch den durch dieselben gestellten Anforderungen bezüglich der Sprachkenntnisse Genüge zu leisten.

Zur Ausübung des Richteramtes ist jedenfalls das zurückgelegte vierundzwanzigste Lebensjahr erforderlich.

§. 6.

b) im Kanzleifache;

Zu Anstellungen im Kanzleifache sind nur Diejenigen zuzulassen, welche sich durch glaubwürdige Zeugnisse über den Besitz der erforderlichen Fähigkeiten und Kenntnisse ausweisen, um eine befriedigende Verrichtung des angesuchten Dienstes und eine entsprechende weitere Ausbildung in Kanzleigeschäften von ihnen erwarten zu können. Auch haben sie sich vorläufig bei dem Gerichte, bei welchem sie angestellt zu werden wünschen, einer Prüfung mit gutem Erfolge zu unterziehen. Diese Prüfung hat in dem richtigen und leserlichen Niederschreiben in die Feder gesagter und in dem Abschreiben schriftlicher Aufsätze zu bestehen, und ist, in soferne es sich um die Eignung zur Stelle eines Grundbuchsbeamten oder Rechnungsrevidenten handelt, auch auf die besonderen hierzu nothwendigen Kenntnisse auszudehnen.

Bewerber um die Stelle eines Gerichtsvollziehers müssen wenigstens des Lesens und Schreibens kundig und zur Verfassung gerichtlicher Relazionen fähig seyn.

Zweites Hauptstück.

Von der Besetzung der Dienstplätze bei den Gerichtsbehörden.

§. 7.

Ernennung: a) durch Seine Majestät;

Die Ernennung der Präsidenten und Vize-Präsidenten des obersten Gerichtshofes und der Oberlandesgerichte (Banaltafel), der Vorsteher der Gerichtshöfe erster Instanz, dann der Räthe des obersten Gerichtshofes und der Oberlandesgerichte behalten Sich Seine Majestät vor.

b) durch den Justizminister;

Die Besetzung der übrigen Justiz-Bedienstungen kommt, insoferne die nachfolgenden Bestimmungen keine Ausnahme enthalten, dem Justizminister zu.

§. 8.

c) durch den obersten Gerichtshof;

Der Wirkungskreis des obersten Gerichtshofes in Bezug auf die Besetzung der untergeordneten Dienstplätze bei denselben ist in einem besonderen Gesetze festgestellt.

§. 9.

d) przez sądy krajowe wyższe i trybunały piérwszéj instancyi.

Mianowanie oficyałów i akcesistów tak przy sądach wyższych, jakoteż przy trybunałach piérwszéj instancyi i przy tych sądach powiatowych, w których sądownictwo odłączone jest od administracyi politycznéj, mianowanie bezpłatnych urzędników kancelaryjnych, o ile takowi usystemizowani są w niektórych krajach koronnych, tudzież mianowanie sług rady, wykonawców sądowych i sług sądowych przy wszystkich wyżwymienionych sądach, należy do Prezydenta sądu wyższego, w którego obrębie też sądy się znajdują.

Mianowanie służby niższéj, tak przy sądach wyższych, jakoteż przy trybunałach piérwszéj instancyi, należy do przełożonych tychże sądów. Służba przy sądach powiatowych, w których sądownictwo oddzielonėm jest od administracyi politycznéj, a które nie są prowadzone przez indywidua ze stanu trybunału piérwszéj instancyi, mianowaną będzie przez Prezydenta przełożonego sądu wyższego.

§. 10.

Gdyby jednak przy mianowaniu na miejsca, wspomnione w poprzedzającym paragrafie, przyszło pominąć osoby, które według istniejących przepisów do szczególnego względu mają prawo, wówczas należy, gdy idzie o mianowanie przy piérwszéj instancyi, przedłożyć przedmiot Prezydentowi sądu wyższego, a gdy tenże zgadza się także na pominienie, lub gdy idzie o mianowanie przez Prezydenta sądu wyższego, przedłożyć rzecz do rozstrzygnienia Ministrowi Sprawiedliwości.

§. 11.

Przyjmowanie praktykantów sądowych.

Przyjmowanie praktykantów sądowych należy do Prezydenta sądu wyższego.

§. 12.

Mianowanie asesorów ze stanu handlowego, i świadomych górnictwa.

Mianowanie asesorów ze stanu handlowego przy sądach handlowych i senatach handlowych trybunałów piérwszéj instancyi, tudzież asesorów biegłych w górnictwie przy senatach górniczych, winno nastąpić na przedstawienie tych, którzy stosownie do istniejących przepisów do tego są powołani, przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwemi Ministerstwami Handlu i Skarbu.

§. 13.

Rozpisanie konkursu.

Na opróżnione miejsca służbowe, z wyjątkiem urzędu Prezydenta i Wiceprezydenta najwyższego Trybunału sądowego, sądów krajowych wyższych i przełożonych trybunałów piérwszéj instancyi, tudzież radzców sądu najwyższego, należy w powszechności rozpisać konkurs; a mianowicie, gdy idzie o miejsca służbowe przy sądach wyższych, te sądy konkurs rozpiszą, zaś gdy idzie o

§. 9.

d) durch die Obergerichte und Gerichtshöfe erster Instanz.

Die Ernennung der Offiziale und Akzessisten, sowohl bei den Obergerichten, als bei den Gerichtshöfen erster Instanz und bei denjenigen Bezirksgerichten, bei welchen die Justizpflege von der politischen Administrazion getrennt ist, die Ernennung der unentgeltlichen Kanzleibeamten, in soferne solche in einzelnen Kronländern systemisirt sind, und die Ernennung der Rathsdiener, Gerichtsdiener bei allen hier angeführten Gerichtsbehörden wird dem Präsidenten des Obergerichtes eingeräumt, in dessen Sprengel die Letzteren sich befinden.

Die Ernennung der minderen Dienerschaft ist nicht nur bei den Obergerichten, sondern auch bei den Gerichtshöfen erster Instanz, den Vorstehern dieser Gerichte überlassen. Die Dienerschaft bei den Bezirksgerichten, bei welchen die Justizpflege von der politischen Admininistrazion getrennt ist, und welche auch nicht durch Individuen aus dem Stande der Gerichtshöfe erster Instanz versehen werden, wird von dem Präsidenten des vorgesetzten Obergerichtes ernannt.

§. 10.

Wenn jedoch bei Besetzung einer der in dem vorhergehenden Paragraphe erwähnten Stellen Personen übergangen werden sollen, welchen nach den bestehenden Vorschriften eine vorzugsweise Berücksichtigung zukömmt, so ist der Gegenstand, wenn es sich um einen Ernennungsakt erster Instanz handelt, dem Obergerichts-Präsidenten, und wenn auch dieser der Uebergehung beistimmt, oder wenn es sich um einen Ernennungsakt des Obergerichts-Präsidenten selbst handelt, dem Justizminister zur Entscheidung vorzulegen.

§. 11.

Aufnahme der Rechtspraktikanten.

Die Aufnahme der Rechtspraktikanten steht den Obergerichts-Präsidenten zu.

§. 12.

Ernennung der Beisitzer aus dem Handelsstande, und der bergbaukundigen Beisitzer.

Die Ernennung der Beisitzer aus dem Handelsstande bei den Handelsgerichten und den Handelssenaten der Gerichtshöfe erster Instanz, dann der bergbaukundigen Beisitzer bei den Bergsenaten, erfolgt über Vorschlag der nach den bestehenden Vorschriften hiezu Berufenen, durch den Justizminister, im Einvernehmen mit dem betreffenden Ministerium des Handels oder der Finanzen.

§. 13.

Konkurs-Ausschreibung.

Für die erledigten Dienstplätze, mit Ausnahme jener der Präsidenten und Vize-Präsidenten des obersten Gerichtshofes, der Oberlandesgerichte und der Vorsteher der Gerichtshöfe erster Instanz, dann der Räthe des obersten Gerichtshofes, ist in der Regel ein Konkurs auszuschreiben, und zwar für die Dienststellen bei den Obergerichten von diesen, für jene bei den Gerichtshöfen erster Instanz und bei denjenigen Be-

miejsca przy trybunałach piérwszéj instancyi i przy sądach powiatowych, w których sądownictwo oddzieloném jest od administracyi politycznéj, ten trybunał piérwszéj instancyi rozpisać winien konkurs, w którego okręgu leży sąd powiatowy.

§. 14.

Jeżeli w ciągu konkursu opróżnione zostaną równe miejsca służbowe, lub gdy przez mianowanie okaże się stopniowe posunięcie, a na niższe przez to opróżnione miejsca znajdują się stosowni kandydaci, natenczas nie jest potrzebném dalsze rozpisanie konkursu.

Oprócz tych przypadków tylko za zezwoleniem Ministra Sprawiedliwości może być obsadzone miejsce służbowe bez rozpisania konkursu.

Również zostawioném jest Ministrowi Sprawiedliwości mianować na opróżnione miejsca służbowe, których obsadzenie lub przedstawienie w tym celu leży w zakresie Ministerstwa Sprawiedliwości, bez względu na rozpisanie konkursu lub uczynione przedstawienia, lub według okoliczności może uczynić przedstawienie do ich mianowania Jego C. K. Mości (§. 7.).

§. 15.

W rozpisaniu konkursu należy wyrazić przymioty potrzebne do uzyskania miejsca, tudzież płacę z niém połączoną. Należy oraz kandydatom wyznaczyć i termin czterech tygodni do przełożenia próśb swoich, licząc od dnia trzeciego zamieszczenia w gazecie.

Edykt ogłoszony być winien w gazecie przeznaczonéj do obwieszczeń w tym kraju koronnym; jeżeli zaś idzie o miejsce radzcy, także w Dzienniku urzędowym gazety Wiédeńskiéj.

§. 16.

O urządzeniu i przedłożeniu podań kandydatów.

Starający się o miejsce służbowe winien do podania swego załączyć dowody prawe mprzepisanych wymogów, czyli to w oryginale, czyli też w odpisie wierzytelnym. Kandydaci, zostający już w służbie, lub pełniący służbę tymczasowo, przedkładać winni podania swoje przez przełożonego swéj władzy zwierzchniéj.

Sędziowie powiatowi winni swoje własne, równie jak podania urzędników im podwładnych, przedkładać Prezydentowi trybunału piérwszéj instancyi, w którego obrębie sąd powiatowy się znajduje, w celu zakomunikowania onychże téj władzy sądowéj, w któréj konkurs rozpisanym został.

§. 17.

Przeszkoda pokrewieństwa i powinowactwa.

Pomiędzy przełożonymi, radzcami, głosującymi i urzędnikami konceptowymi przy trybunałach, tudzież między sędziami powiatowymi i urzędnikami konceptowymi, którzy im są podlegli, nie może mieć miejsca pokrewieństwo w linii

zirksgerichten, bei welchen die Justizpflege von der politischen Verwaltung getrennt ist von dem Gerichtshofe erster Instanz, in dessen Sprengel sich das Bezirksgericht befindet.

§. 14.

Wenn im Laufe eines Konkurses gleiche Dienstplätze erlediget werden, oder wenn durch die Besetzung eine stufenweise Vorrückung sich ergiebt, und für die unteren, hierdurch in Erledigung kommenden Dienstplätze geeignete Bewerber vorhanden sind, so kann eine weitere Konkursausschreibung unterlassen werden.

Außerdem kann die Besetzung einer Dienststelle ohne Konkursausschreibung nur mit Bewilligung des Justizministeriums stattfinden.

Dem Justizminister bleibt aber auch vorbehalten, erledigte Dienstplätze, deren Besetzung oder Vorschlag zu derselben in dem Wirkungskreise des Justizministeriums liegt, unabhängig von der stattgehabten Konkursausschreibung und von den eingelangten Vorschlägen zu besetzen, oder nach Beschaffenheit derselben (§. 7) den Antrag zu deren Besetzung Seiner Majestät vorzulegen.

§. 15.

In der Konkursausschreibung sind die Erfordernisse zur Erlangung der Stelle, und die mit derselben verbundenen Bezüge auszudrücken. Zugleich ist den Bewerbern eine Frist von vier Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung in die Zeitung gerechnet, zur Ueberreichung ihrer Gesuche zu bestimmen.

Das Edikt ist in dem zu den ämtlichen Kundmachungen in dem Kronlande bestimmten Zeitungsblatte, und wenn es sich um die Stelle eines Rathes handelt, auch in dem Amtsblatte der Wiener Zeitung kund zu machen.

§. 16.

Beschaffenheit und Vorlage der Bewerbungsgesuche.

Jeder Bewerber um eine Dienststelle hat seinem Gesuche die Nachweisungen über die gesetzlichen Erfordernisse zu derselben in Urschrift oder beglaubigter Abschrift beizulegen. Bewerber, welche bereits angestellt sind, oder in dienstlicher Verwendung stehen, haben ihre Gesuche mittelst des Vorstehers ihrer vorgesetzten Behörde zu überreichen.

Bezirksrichter haben ihre eigenen und die Gesuche der ihnen untergeordneten Beamten dem Präsidium des Gerichtshofes erster Instanz, in dessen Sprengel das Bezirksgericht sich befindet, zur Mittheilung an die Gerichtsbehörde vorzulegen, bei welcher der Konkurs eröffnet ist.

§. 17.

Hinderniß der Verwandtschaft und Schwägerschaft.

Zwischen den Vorstehern, Räthen, Stimmführern und untergeordneten Konzeptsbeamten der Gerichtshöfe, dann zwischen den Bezirksrichtern und den denselben untergeordneten Konzeptsbeamten darf keine Blutsverwandtschaft in auf- und absteigender Linie,

wstępnéj i zstępnéj, ani też w linii bocznéj aż do stryja i synowca, wuja i siostrzeńca, ani powinowactwo w tychże samych stopniach.

Przełożeni urzędów pomocniczych, inni urzędnicy kancelaryjni, wykonawcy sądowi i słudzy sądowi tak przy trybunałach, jakoteż przy sądach powiatowych, nie mogą być ani krewnymi, ani powinowatymi w powyższych stopniach ani przełożonego w urzędzie, ani też innego urzędnika, z którym zostają w stosunku podporządkowania lub kontroli.

Synowie adwokatów nie mogą służyć przy tych sądach, przy których ich ojcowie wykonują adwokaturę.

§. 18.

Gdyby tego rodzaju pokrewieństwo lub powinowactwo już istniało w jakim sądzie, lub następnie przez małżeństwo przyszło do skutku, wówczas należy niezwłocznie zaradzić temu przez stosowne przeniesienie, jednakże bez uszczerbku dla tych, którzy w tém są interesowani, ani też w taki sposób, przez któryby cierpiał inny urzędnik więcéj mający zasług, lub posiadający te same przymioty i zasługi, a stojący w równéj kategoryi lub równéj randze.

Relacyę o zachodzącéj przeszkodzie uczynić winien ten urzędnik, w którego osobie takowa się wydarza, do przełożonego sądu, a jeżeli się wydarza w osobie tegoż, tenże sam do sądu, któremu podlega. Tymczasem przełożony urzędu, lub sąd przełożony staranie mieć powinien, aby wspólny udział krewnych lub powinowatych w obradach i rozprawach uchylonym został.

§. 19.

Wyrażenie pokrewieństwa lub powinowactwa w podaniu kandydata.

Ktokolwiek stara się o miejsce służbowe, obowiązanym jest wyrazić w podaniu, czyli i w jakim stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa zostaje z urzędnikiem lub sługą tego sądu, przy którym jest opróżnione miejsce, o które się stara.

Urzędnik, zaniedbujący uczynić to doniesienie, musi sobie, uzyskawszy miejsce, sam przypisać, gdy przeniesionym zostanie na inne miejsce służbowe, nawet w kategoryi niższéj, i poddanym będzie postępowaniu stosownemu do normaliów.

§. 20.

Rewersa utrzymania.

Starający się o miejsca bezpłatne winni udowodnić, iż utrzymanie ich zabezpieczoném jest, dopóki nie otrzymają płacy lub adjutum.

Jeżeli inna osoba zabezpiecza utrzymanie, wówczas należy w tym przedmiocie załączyć oświadczenie na pismie w formie wiarygodnéj, a na tém dołożone być musi w mieście główném kraju koronnego ze strony przełożonego

keine Seitenverwandtschaft bis einschließlich auf den Oheim und Neffen und keine Schwägerschaft bis zu demselben Grade bestehen.

Vorsteher der Hilfsämter, andere Kanzleibeamte, Gerichtsvollzieher und Gerichtsdiener, sowohl der Gerichtshöfe, als auch der Bezirksgerichte, dürfen weder mit dem Vorsteher des Gerichtes, noch mit irgend einem Beamten, mit welchem sie im Verhältnisse der Unterordnung oder Kontrole stehen, in einem der bezeichneten Grade verwandt oder verschwägert seyn.

Söhne von Advokaten dürfen bei den Gerichten, bei welchen die Väter die Advokatur ausüben, nicht angestellt werden.

§. 18.

Sollte ein Verwandtschafts- oder Schwägerschafts-Verhältniß in dieser Art bei einem Gerichte bestehen, oder in der Folge durch Ehen herbeigeführt werden, so ist sogleich durch eine angemessene Uebersetzung Abhilfe zu schaffen, jedoch ohne Nachtheil für die Betheiligten und ohne daß hierdurch ein anderer verdienstlicherer, oder bei gleichen Eigenschaften und Verdiensten in gleicher Kategorie oder gleichem Range stehender Beamte leide.

Die Anzeige des bestehenden Hindernisses ist von dem Beamten, bei welchem dasselbe obwaltet, dem Gerichtsvorsteher, und wenn es bei diesem selbst besteht, dem vorgesetzten Gerichte zu erstatten. Mittlerweile hat der Gerichtsvorsteher oder das vorgesetzte Gericht Sorge zu tragen, daß die gemeinschaftliche Theilnahme der Verwandten oder Verschwägerten an Berathungen und Verhandlungen vermieden werde.

§. 19.

Bezeichnung der Verwandtschaft oder Schwägerschaft in dem Bewerbungsgesuche.

Jeder Bewerber um eine Dienststelle ist verpflichtet, in dem Gesuche anzuzeigen, ob und in welchem Grade der Verwandtschaft oder Schwägerschaft er zu einem Beamten oder Diener des Gerichtes steht, bei welchem die angesuchte Stelle erlediget ist.

Der Beamte, welcher diese Anzeige zu machen unterläßt, muß es sich, falls er die angesuchte Stelle erlangt, selbst zuschreiben, wenn er auf einen anderen Dienstplatz, auch in einer geringeren Kategorie übersetzt, oder der normalmäßigen Behandlung unterzogen wird.

§. 20.

Unterhalts-Reverse.

Bewerber um unentgeltliche Dienstplätze haben nachzuweisen, daß ihr Unterhalt bis zur Erlangung eines Gehaltes oder Adjutums gesichert sei.

Wird der Unterhalt von einer anderen Person zugesichert, so muß darüber eine schriftliche Erklärung in rechtskräftiger Form beigebracht werden, und auf derselben in der Hauptstadt des Kronlandes von dem Gemeindevorstande, an anderen Orten aber von

gminy, w innych miejscach zaś ze strony politycznéj władzy powiatu to potwierdzenie, iż wystawiciel może dopełnić przyjętego zobowiązania, bez uszczerbku innych obowiązków swoich.

Oświadczenia względem utrzymania, wystawione przez adwokatów, mających prawo zastępowania stron przy sądzie, przy którym kandydat pragnie być pomieszczonym, nie mogą być przyjęte.

§. 21.

Jeżeli wystawiciel dokumentu oświadczy następnie, iż nie jest w stanie daléj dawać utrzymania, wówczas należy żądać od niego urzędowego poświadczenia niemożności, i zasięgnąć wiadomości o jéj przyczynie.

Jeżeli się przytém okaże, iż urzędnik stał się winnym podstępu, wówczas postąpić należy z nim w drodze dyscyplinarnéj, a według okoliczności oddalić go z urzędu, do którego się wcisnął podstępnym sposobem.

§. 22.

Tablice kwalifikacyjne.

Do podania takiego kandydata, który już zostaje w służbie, należy dołączyć tablicę kwalifikacyjną według wzoru nr. 1.

Piérwsze cztéry rubryki winien wypełnić sam kandydat, resztę pięć rubryk wypełni przełożony władzy, do którego podanie ma być wniesioném.

§. 23.

Zdanie o kwalifikacyi objawione być powinno z największą sumiennością i z tém wyraźném oznaczeniem, czyli kandydat okazał dostateczne, dobre lub odszczególniające zdolności i aplikacyę. Również należy dodać, czyli zdatnym jest do miejsca, o które prosi, lub nie.

Jeżeli podanie ma być przesłaném do innego sądu, wówczas tylko przełożony sądu, który takowe przeséła, winien dać zdanie swoje. Co do urzędników kancelaryjnych i sług, przełożeni sądów winni są w razie potrzeby zapytać się o zdanie przełożonego właściwego urzędu, lub dyrektora kancelaryi: co do sędziów powiatowych lub urzędników przy sądach powiatowych, starających się o miejsca, winien się zapytać o zdanie członków sądu, którymby mogli być znani z czynności urzędowych.

§. 24.

Co się tyczy kandydatów, zostających przy sądzie, którego przełożony ma mianować, lub przedstawienie względem mianowania czynić, należy zasięgnąć zdania o kwalifikacyi jeszcze przed naradą nad obsadzeniem, lub przedstawieniem.

der politischen Bezirksbehörde die Bestätigung beigefügt seyn, daß der Aussteller der übernommenen Verpflichtung unbeschadet seiner anderweitigen Pflichten nachkommen könne.

Unterhalts-Erklärungen solcher Advokaten, welche bei dem Gerichte, bei welchem der Bewerber angestellt werden will, zur Parteien-Vertretung berechtiget sind, dürfen nicht angenommen werden.

§. 21.

Erklärt der Aussteller der Urkunde später, daß er den Unterhalt nicht mehr zu geben im Stande sei, so ist auf eine ämtliche Bestätigung der Unvermögenheit zu dringen, und über die Ursache derselben Erkundigung einzuholen.

Zeigt sich hierbei, daß der Beamte sich eine Hintergehung habe zu Schulden kommen lassen, so ist gegen ihn im Disziplinarwege nach Umständen selbst mit der Entlassung von der erschliechenen Stelle vorzugehen.

§. 22.

Qualifikazions-Tabellen.

Jedem Gesuche eines Bewerbers, welcher bereits im Dienste steht, ist eine Qualifikazions-Tabelle nach dem Formulare Nr. 1 beizulegen.

Die ersten vier Rubriken hat der Bewerber selbst auszufüllen, die übrigen fünf Rubriken werden von dem Vorsteher der Behörde ausgefüllt, welchem das Gesuch zu überreichen ist.

§. 23.

Das Gutachten über die Qualifikazion ist mit der strengsten Gewissenhaftigkeit und mit der bestimmten Bezeichnung abzugeben, ob der Bewerber hinreichende, gute oder ausgezeichnete Fähigkeiten und Verwendung an den Tag gelegt habe. Auch ist jederzeit beizufügen, ob derselbe zu der angesuchten Stelle geeignet sei oder nicht.

Ist das Gesuch an ein anderes Gericht zu übersenden, so hat bloß der Vorsteher des Gerichtes, welcher dasselbe übersendet, das Gutachten abzugeben. Ueber Beamte der Kanzlei und Diener haben die Vorsteher der Gerichtshöfe erforderlichen Falles das Gutachten des betreffenden Amtsvorstehers oder des Kanzlei-Direktors; über Bezirksrichter oder Angestellte der Bezirksgerichte, welche sich um Stellen bewerben, von den Mitgliedern des Gerichtes, denen sie aus dem Geschäftsverkehre bekannt seyn können, Auskunft einzuholen.

§. 24.

Hinsichtlich derjenigen Bewerber, die bei dem Gerichte angestellt sind, dessen Vorsteher die Besetzung vorzunehmen oder den Besetzungsvorschlag zu erstatten hat, ist das Gutachten über die Qualifikazion stets der Berathung über die Besetzung oder den Vorschlag vorauszuschicken.

§. 25.

Przy przedstawianiu podań o przeniesienie na inne miejsce służbowe równéj kategoryi, należy także wyjawić zdanie co do okoliczności, które proszący wprowadza na poparcie swéj prośby o przeniesienie.

§. 26.

Przedstawienie do obsadzenia.

Piérwsze przedstawienie czynić winien zawsze przełożony sądu, przez który konkurs rozpisanym został, i jeżeli to jest sąd piérwszéj instancyi, przedłożyć takowe Prezydyum sądu wyższego. Jeżeli idzie o mianowanie, zastrzeżone Jego C. K. Mości, wówczas Prezydyum sądu wyższego winno przedstawienie otrzymane od piérwszéj instancyi, wraz z opinią swoją, a jeżeli sam sąd wyższy rozpisał konkurs, swoje własne przedstawienie przedłożyć Prezydentowi najwyższego Trybunału sądowego, który takowe z dołączeniem swojéj opinii przedłożyć winien Ministrowi Sprawiedliwości.

§. 27.

Co do miejsc służbowych, których obsadzenie należy do Ministra Sprawiedliwości, przedstawienia prezydyów sądów piérwszéj instancyi przedkładane być winny Ministrowi Sprawiedliwości przez Prezydya sądów wyższych, przedstawienia zaś tychże wprost onemuż.

§. 28.

W celu obsadzenia miejsc służbowych i przedstawiania co do tychże, również do innych spraw osobowych i dyscyplinarnych, przełożony w sądach kolegialnych winien wybrać stałą komisyę pod swojém lub swego zastępcy prezydyum, złożoną w stosownéj liczbie członków senatu, nie mającéj w powszechności wynosić mniéj jak cztérech, a nie więcéj jak ośmiu, i do tego powołać onych członków senatu, względem których przełożony ma zaufanie, iż posiadają dokładną wiadomość stanu osobowego urzędników, i mają stałą chęć, skierować wybór na najgodniejszego kandydata. W téj komisyi należy rozbiérać pytanie, tyczące się mianowania na miejsca służbowe i przedstawienia na takowe.

§. 29.

Zasady, które należy zachowywać przy mianowaniu na miejsca służbowe i czynienie wniosków co do tychże.

Przy naradach nad obsadzeniem miejsc służbowych i czynieniu przedstawień każdy głosujący winien postępować z największą sprawiedliwością, i według własnego przekonania, i miéć wzgląd na najzdolniejszych, najzasłużeńszych i najgodniejszych, nawet i wtenczas, gdyby się o to nie podawali. Przytém należy dokładnie rozważyć zdolności i wiadomości okazane, doświadczoną pilność

§. 25.

Bei Einbegleitung von Gesuchen um eine Uebersetzung an einen anderen Dienstort in gleicher Eigenschaft ist auch über die Umstände, welche von dem Bewerber als Beweggründe für die Uebersetzung angeführt werden, die Aeußerung abzugeben.

§. 26.

Besetzungs-Vorschläge.

Den ersten Vorschlag hat stets der Vorsteher des Gerichtes, von welchem der Konkurs ausgeschrieben worden ist, zu erstatten, und denselben, wenn es ein Gericht erster Instanz ist, dem Obergerichts-Präsidium vorzulegen. Handelt es sich um eine Stelle, deren Besetzung Seiner Majestät vorbehalten ist, so hat das Obergerichts-Präsidium den ihm von der ersten Instanz zugekommenen Vorschlag mit seinem eigenen Antrage, oder wenn der Konkurs von dem Obergerichte ausgeschrieben worden ist, seinen eigenen Besetzungsvorschlag dem Präsidenten des obersten Gerichtshofes vorzulegen welcher denselben mit Beifügung seines Gutachtens an den Justizminister zu befördern hat.

§. 27.

In Ansehung der Dienstplätze, deren Besetzung dem Justizminister zusteht, sind die Vorschläge der Präsidien der Gerichte erster Instanz mittelst der Präsidien der Obergerichte, und die Vorschläge der letzteren unmittelbar dem Justizminister vorzulegen.

§. 28.

Zum Behufe der Dienstbesetzungen und der Vorschläge zu denselben, dann für die übrigen Personal- und Disziplinar-Angelegenheiten, ist bei den Gerichts-Kollegien, von deren Vorsteher eine ständige Kommission unter seinem oder seines Stellvertreters Vorsitze aus einer angemessenen Zahl von Mitgliedern des Rathsgremiums, welche in der Regel nicht weniger als vier, und nicht mehr als acht betragen soll, zusammenzusetzen, und sind hierzu jene Mitglieder des Rathsgremiums zu wählen, welchen der Vorsteher eine genaue Kenntniß des Beamtenpersonales, und den ernsten Willen, die Wahl auf den würdigsten Kandidaten zu lenken, zutraut. In dieser Kommission sind die Dienstbesetzungen und die Vorschläge zu denselben in Vortrag zu bringen. Die Stimmen der Kommissionsglieder sind berathend und binden den Vorsteher nicht.

§. 29.

Bei Besetzung von Dienstplätzen und Erstattung von Vorschlägen zu beobachtende Grundsätze.

Bei den Berathungen über die Besetzung von Dienstplätzen und Erstattung von Besetzungsvorschlägen hat jeder Stimmführer mit der strengsten Gerechtigkeit und nach eigener Ueberzeugung vorzugehen und stets auf die fähigsten, verdientesten und vertrauenswürdigsten Personen, auch dann, wenn sie nicht eingeschritten wären, Rücksicht zu nehmen. Es sind hierbei die bewiesenen Fähigkeiten und Kenntnisse, der

i gorliwość, szczególne zasługi, moralność i zachowanie się kandydata we względzie politycznym.

§. 30.

Gdyby kandydaci, uważani za godnych miejsca, o które prosili, nie udowodnili jednego z wymaganych przymiotów, a brak takowych nie jest wiadomym, lub gdy jest wątpliwém, czyli zachodzi względem nich przeszkoda prawna, wówczas należy przed obsadzeniem miejsca służbowego rozwiązać powstałą wątpliwość w sposobie stosownym.

§. 31.

Czas wstąpienia do służby.

Każdy urzędnik lub sługa winien wstąpić do służby mu nadanéj zaraz po otrzymaniu dekretu, którym mianowany został, lub gdy już jest w służbie, po uwolnieniu od téjże.

Jeżeli przeniesienie na nowe miejsce służby wymaga dłuższego czasu, natenczas powinien przez dawniejszego przełożonego swego prosić o pozwolenie dalszego terminu u przełożonego tego sądu, do którego przydzielonym został.

§. 32.

Składanie przysięgi osób sądowych.

Żaden urzędnik sądowy lub sługa nie może pełnić urzędu swego, nie złożywszy wprzód przepisanéj przysięgi służbowéj.

Składanie przysięgi przez urzędników i sług sądowych nie tylko ma miejsce przy wstąpieniu do służby rządowéj, lecz także przy każdém wstąpieniu na wyższą posadę sądową.

§. 33.

Prezydenci sądów wyższych składają przysięgę służbową w ręce Ministra, lub tego, którego Minister do tego zadeleguje.

Przełożeni trybunałów piérwszéj instancyi składają przysięgę przed Prezydentem sądu wyższego, przełożeni sądów powiatowych, w których sądownictwo oddzieloném jest od administracyi politycznéj przed prezydentem trybunału piérwszéj instancyi, w którego obrębie sąd się znajduje, radzcy i inni urzędnicy konceptowi trybunałów, dyrektorowie urzędów pomocniczych, przed przełożonym sądu, do którego są przydzielonymi.

Podrzędni urzędnicy kancelaryjni i słudzy złożą przysięgę przed przełożonym urzędu pomocniczego.

§. 34.

Asygnowanie płacy.

W powszechności dzień złożenia przysięgi jest dniem, od którego się zaczyna dla urzędnika pobiéranie płacy.

bezeigte Fleiß und Eifer, die besonderen Verdienste, die Sittlichkeit und politische Haltung der Bewerber in genaue Erwägung zu ziehen.

§. 30.

Sollten Bewerber, welche der angesprochenen Stelle würdig angesehen werden, irgend eine der erforderlichen Eigenschaften nicht nachgewiesen haben, ohne daß der Abgang derselben bekannt ist, und sollte es zweifelhaft seyn, ob ihnen ein gesetzliches Hinderniß entgegenstehe, so ist der entstandene Zweifel vor Besetzung des Dienstplatzes auf geeignete Weise zu lösen.

§. 31.

Zeitpunkt des Dienst-antrittes.

Jeder Beamte oder Diener hat den ihm verliehenen Dienstposten nach Empfang des Ernennungsdekretes, oder, wenn er bereits im Dienste ist, nach Enthebung von dem letzteren sogleich anzutreten.

Fordert die Uebersiedelung an den neuen Dienstort längere Zeit, so hat er mittelst seines früheren Vorstehers bei dem Vorsteher des Gerichtes, welchem er zugewiesen wurde, um die Bewilligung einer weiteren Frist einzuschreiten.

§. 32.

Beeidigung der Gerichts-Personen.

Kein Justizbeamte oder Diener darf sein Amt ausüben, ohne den vorgeschriebebenen Diensteid abgelegt zu haben.

Die Beeidigung der Justizbeamten und Diener findet nicht nur bei dem Eintritte in den Staatsdienst, sondern auch bei jedem Antritte eines höheren Dienstpostens Statt.

§. 33.

Die Präsidenten der Obergerichte legen den Diensteid in die Hände des Ministers oder desjenigen ab, welchen der Minister hierzu delegirt.

Die Vorsteher der Gerichtshöfe erster Instanz werden von dem Präsidenten des Obergerichtes, die Vorsteher der Bezirksgerichte, bei welchen die Justizpflege von der politischen Verwaltung getrennt ist, von dem Präsidenten des Gerichtshofes erster Instanz, in dessen Sprengel das Gericht sich befindet, Räthe und andere Konzeptsbeamte der Gerichtshöfe, die Direktoren der Hilfsämter, von dem Vorsteher des Gerichtes, welchem sie zugewiesen sind, beeidet.

Untergeordnete Kanzleibeamte und Diener werden von dem Vorsteher des Hilfsamtes in Eid und Pflicht genommen.

§. 34.

Anweisung der Bezüge.

In der Regel ist der Tag der Eidesablegung auch der Anfangstag des Bezuges der Besoldung für den Beamten.

Wyjątki mają miejsce w następujących przypadkach:

a) Jeżeli urzędnik z przyczyn urzędowych nie jest w możności złożenia przysięgi służbowéj, wówczas należy się mu płaca od dnia, w którym mu był wręczony dekret nominacyi;

b) jeżeli urzędnik przy wstąpieniu do służby nie ma obowiązku składania nowéj przysięgi służbowéj, natenczas pobiérać będzie płacę, połączoną z nową posadą od dnia wstąpienia do służby;

c) w przypadkach, w których w skutku opróżnienia miejsca służbowego urzędnicy téj samej kategoryi mają się posuwać do wyższéj klasy płacy, wyższa płaca przechodzi na tego urzędnika, który powołanym jest do tego po obsadzeniu miejsca opróżnionego, a to od dnia wstrzymania płacy poprzedniéj; rzeczywiste asygnowanie wyższéj płacy zaś wtenczas tylko miejsce miéć może, jeżeli obsadzenie miejsca opróżnionego zostało rozstrzygnięte i takowe rzeczywiście obsadzoném będzie.

§. 35.

Asygnowanie płacy dla urzędników mianowanych przez Jego C. K. Mość, lub przez Ministra Sprawiedliwości, nastąpi przez tegoż w drodze Ministerstwa Skarbu.

Co do innych urzędników i sług, prezydyum sądu, które mianowało, udzieli o tém wiadomości władzy skarbowéj krajowéj.

§. 36.

W celu rzeczywistego wypłacania asygnowanéj płacy powinna władza, przy któréj urzędnik złożył przysięgę, lub gdy nie było przysięgi, powinna ta władza lub ten przełożony urzędu, któremu urzędnik pod względem wstąpienia do służby podlega, zawiadomić kasę, do któréj płaca asygnowaną została, według okoliczności o dniu złożonéj przysięgi, albo doręczonego dekretu, albo wstąpienia do służby (§. 34); jeżeli zaś ma być zastanowioną placa, którą urzędnik dawniéj pobiérał, zawiadomić także należy kasę, w któréj płaca zastanowioną być ma.

§. 37.

Postanowienia co do posuwania się urzędników do wyższych klas płacy, pochodzić będą, względem urzędników najwyższego Trybunału sądowego, od Prezydyum tegoż Trybunału, zaś względem wszystkich innych urzędników, od prezydyów sądów wyższych i rzeczywiste wypłacanie ich w należytości asygnowane będzie w drodze władzy skarbowéj krajowéj.

Ausnahmen finden in folgenden Fällen Statt:

a) Ist ein Beamter aus ämtlichen Ursachen gehindert, den Diensteid abzulegen, so gebührt ihm die Besoldung vom Tage der Zustellung des Ernennungs-Dekretes;

b) hat ein Beamter bei dem Antritte des Dienstes keinen neuen Diensteid abzulegen, so beginnt der Bezug der mit der neuen Stelle verbundenen Besoldung mit dem Tage des Dienstantrittes;

c) in denjenigen Fällen, wo in Folge der Erledigung eines Dienstplatzes, Beamte der nämlichen Kategorie in eine höhere Gehaltsklasse vorzurücken haben, geht der höhere Gehalt auf denjenigen Beamten über, welcher zu demselben nach erfolgter Besetzung der erledigten Stelle berufen ist, vom Tage der vorhergegangenen Einstellung; die wirkliche Anweisung des höheren Gehaltes hat aber erst dann zu geschehen, wenn über die Besetzung der erledigten Stelle entschieden und dieselbe wirklich besetzt wird.

§. 35.

Die Anweisung der Bezüge für die von Seiner Majestät oder von dem Justizminister ernannten Beamten wird von dem Letzteren im Wege des Finanzministeriums veranlaßt.

Bezüglich der übrigen Beamten und Diener liegt dem Präsidium des Gerichtes, welches die Ernennung vorgenommen hat, ob, dieselbe der Finanz-Landesbehörde bekannt zu geben.

§. 36.

Zur Flüssigmachung der angewiesenen Bezüge hat die Behörde, bei welcher der Beamte den Eid abgelegt hat, oder wenn keine Eidesablegung stattfindet, diejenige Behörde oder derjenige Amtsvorsteher, welchem der Beamte in Beziehung auf seinen Dienstantritt untersteht, nach Beschaffenheit der Umstände den Tag der Eidesleistung, der Zustellung des Ernennungs-Dekretes oder des Dienstantrittes (§. 34) der Kasse, bei welcher der Bezug der Besoldung angewiesen wurde, und falls zugleich die von dem Beamten früher bezogenen Gebühren einzustellen sind, auch derjenigen Kasse anzuzeigen, bei welcher die Einstellung zu geschehen hat.

§. 37.

Die Bestimmungen über die Vorrückungen in höhere Gehaltsklassen sind bezüglich der Beamten des obersten Gerichtshofes von dem Präsidium dieses Gerichtshofes, bezüglich aller anderen Gerichtsbeamten von den Obergerichtspräsidien zu treffen, und die Flüssigmachung mittelst der Finanzlandesbehörde zu veranlassen.

§. 38.

Zamiana w służbie.

Na zamianę miejsc służbowych można pozwolić tylko z bardzo ważnych powodów. Podanie o tém zanosić należy do Prezydyum sądu wyższego, a jeżeli idzie o zamianę między urzędnikami, nie będącymi w obrębie tego samego sądu wyższego, do Ministra Sprawiedliwości.

Prezydyum sądu wyższego powinno w skutku uczynionych do niego podań poczynić należne dochodzenia, i przedłożyć rozprawę z opinią swoją do rozpoznania Ministra Sprawiedliwości Zamiana w służbie, któréj obsadzenie zostawioném jest w §. 7. Jego C. K. Mości, może miéć miejsce tylko za najwyższém pozwoleniem Jego C. K. Mości.

§. 39.

Przez zamianę w służbie służba nie powinna cierpiéć, aniteż trzecia osoba nie może doznawać uszczerbku w swych prawach. Dla tego tym, którzy się zamieniają, może być pozostawioną przy władzy, do któréj wstępują, ranga między urzędnikami równéj kategoryi stosownie do wieku służby, jaki z sobą do téjże przynoszą, lecz nigdy wyższa nad to miejsce, które zajmował urzędnik występujący przez zamianę.

§. 40.

Przeniesienie ze względu na służbę.

Jedynie Minister Sprawiedliwości może nakazać przeniesienie urzędnika ze względu służby, a co się tycze miejsc służbowych, których obsadzenie zostawioném jest Jego C. K. Mości, tylko za Jego najwyższém zezwoleniem.

§. 41.

Zrzeczenie się miejsca służbowego.

Zrzeczenie się miejsca służbowego należy podać do przełożonego nad sądem. Zrzeczenia się uczynione bez zastrzeżenia i warunku, może przyjmować przełożony władzy, do którego zakresu należy obsadzenie miejsca służbowego, którego się urzędnik zrzeka. Zrzeczenia się miejsc służbowych, których nadanie zostawioném jest Jego C. K. Mości, należy przedkładać Jego C. K. Mości.

Przed przyjęciem zrzeczenia się i uwolnieniem od pełnienia służby, urzędnik lub sługa nie może opuszczać służby. Tych, którzy postąpią wbrew temu zakazowi, należy w drodze dyscyplinarnéj oddalić ze służby.

§. 42.

Zrzeczenia się służby nie można przyjmować, jeżeli zrzekający się urzędnik lub sługa obwinionym jest o uczynek, dokazany na mocy ustaw karnych, lub o przekroczenie obowiązku, któreby za sobą pociągnąć mogło oddalenie ze służby.

§. 38.

Dienſttauſch.

Ein Tauſch der Dienſtplätze kann nur aus beſonders wichtigen Gründen bewilliget werden. Die Geſuche ſind bei dem Obergerichtspräſidium, und wenn es ſich um den Tauſch zwiſchen Individuen handelt, welche nicht in dem Sprengel des nämlichen Obergerichtes angeſtellt ſind, bei dem Juſtizminiſter zu überreichen.

Das Obergerichtspräſidium hat über die bei demſelben überreichten Geſuche die erforderlichen Einvernehmungen zu pflegen und die Verhandlung mit ſeinem Gutachten dem Juſtizminiſter zur Entſcheidung vorzulegen. Ein Dienſttauſch von Stellen, deren Beſetzung im §. 7 Seiner Majeſtät vorbehalten iſt, kann nur mit Allerhöchſter Genehmigung ſtattfinden.

§. 39.

Durch einen Dienſttauſch darf weder der Dienſt Nachtheil leiden, noch ein Dritter in ſeinem Rechte gekränkt werden. Es kann daher den Tauſchenden bei der Behörde, zu welcher ſie übertreten, unter den Beamten der gleichen Kategorie zwar der Rang nach dem mitgebrachten Dienſtalter in dieſer letzteren, jedoch in keinem Falle über jenen Platz hinaus vorbehalten werden, welchen der durch den Tauſch austretende Beamte eingenommen hatte.

§. 40.

Verſetzungen aus Dienſtes-Rückſichten.

Verſetzungen aus Dienſtesrückſichten können nur von dem Juſtizminiſter, und auch von dieſem rückſichtlich derjenigen Dienſtplätze, deren Beſetzung Seiner Majeſtät vorbehalten iſt, definitiv nur mit Allerhöchſter Genehmigung verfügt werden.

§. 41.

Verzichtleiſtung auf eine Dienſtſtelle.

Die Verzichtleiſtung auf eine Dienſtſtelle iſt bei dem Gerichtsvorſteher zu überreichen. Ohne Vorbehalt und Bedingung eingereichte Verzichtleiſtungen können von dem Vorſteher der Behörde angenommen werden, in deſſen Wirkungskreis die Beſetzung der Dienſtſtelle gehört, welcher entſagt wird. Verzichtleiſtungen auf Dienſtſtellen, deren Verleihung Seiner Majeſtät vorbehalten iſt, ſind Allerhöchſtdemſelben vorzulegen.

Vor erfolgter Annahme der Verzichtleiſtung und Enthebung von dem Dienſte darf der Beamte oder Diener den Dienſt nicht verlaſſen. Gegen diejenigen, welche dieſem zuwiderhandeln, iſt im Disziplinarwege mit der Dienſt-Entlaſſung vorzugehen.

§. 42.

Die Verzichtleiſtung auf den Dienſt darf nicht angenommen werden, wenn der verzichtende Beamte oder Diener einer durch die Strafgeſetze verbotenen Handlung oder einer Pflichtverletzung beſchuldigt iſt, welche die Entlaſſung aus dem Dienſte nach ſich ziehen könnte.

W takim przypadku należy oczekiwać skutku dochodzenia, i wydać orzeczenie w drodze dyscyplinarnéj. Wtedy tylko, gdy łagodniejsza kara, jak oddalenie orzeczona będzie, można przyjąć zrzeczenie się urzędnika.

§. 43.

Przeniesienie na spoczynek. Pensyonowanie, kwieskowanie.

Co do przenoszenia na spoczynek urzędników i sług sądowych, którzy przez chorobę lub wady ciała, lub z innego powodu stali się niezdatnymi do służby, obowiązywać mają przepisy, w ogólności dla urzędników i sług postanowione.

Względem tych miejsc służbowych, których obsadzenie nie jest zawisłem od Jego C. K. Mości, lub Ministra Sprawiedliwości, w powszechności Prezydyum sądu wyższego stanowić będzie o pensyonowaniu lub kwieskowaniu; jednakże Minister Sprawiedliwości może także wyjątkowo nakazać pensyonowanie lub kwieskowanie takich urzędników i sług.

Co się tycze miejsc służbowych, których nadawanie pozostawione jest Najjaśniejszemu Panu, należy takie przedstawienia względem przeniesienia na spoczynek przedkładać do najwyższego orzeczenia Jego C. K. Mości.

§. 44.

Wykazy stanu osobowego.

Każdy urzędnik lub sługa wstępujący do służby rządowéj, powinien zaraz przy objęciu służby przedłożyć przełożonemu sądu swój wykaz stanu osobowego, sporządzony według formularza nr. 2., wraz z potrzebnemi dokumentami w oryginale lub w wiarygodnym odpisie.

Przełożony sądu winien wykaz ten dokładnie rozpoznać, i albo potwierdzić prawdziwość szczegółów onegoż, albo poprawić, co należy.

Dokumenta należy zwrócić po uczynionym użytku urzędowym.

W Ministerstwie Sprawiedliwości należy prowadzić wykazy stanu osobowego co do wszystkich urzędników sądowych. Takie same wykazy powinno prowadzić także Prezydyum najwyższego Trybunału sądowego, co do urzędników i sług u tegoż Trybunału ustanowionych; równie też Prezydya sądów wyższych, co do wszystkich urzędników i sług swego obrębu, i prezydyum każdego sądu piérwszéj instancyi powinny takie same wykazy, co do urzędników i sług swoich zachowywać, i utrzymywać w ewidencyi.

W tym celu każdy wykaz stanu osobowego powinien być podanym w potrzebnéj liczbie trzech lub dwóch egzemplarzy, również należy wszelkie należące do niego szczegóły dokładnie w nim zamieścić, a jeżeli to nie stało się już w skutku polecenia Ministra Sprawiedliwości, należy mu o tém uczynić relacyę.

In diesem Falle ist der Erfolg der Untersuchung abzuwarten und das Disziplinarerkenntniß zu schöpfen. — Nur dann, wenn eine mindere Strafe als die Entlassung ausgesprochen wird, kann die Verzichtleistung angenommen werden.

§. 43.

Uebertritt in den Ruhestand, (Pensionirung, Quieszirung)

Ueber die Versetzung gerichtlicher Beamten und Diener in den Ruhestand, welche durch Krankheit oder körperliche Gebrechen dienstunfähig, oder aus anderen Gründen dienstunbrauchbar werden, haben die für Beamte und Diener im Allgemeinen bestehenden Vorschriften zu gelten.

Hinsichtlich jener Dienstplätze, deren Verleihung nicht Seiner Majestät oder dem Justizminister zusteht, hat in der Regel das Obergerichts-Präsidium über die Pensionirung und Quieszirung zu entscheiden; jedoch steht es auch dem Justizminister zu, ausnahmsweise die Pensionirung und Quieszirung solcher Beamten und Diener zu verfügen.

Bezüglich der Dienststellen, deren Verleihung Seiner Majestät vorbehalten ist, sind auch die Anträge auf Versetzung in den Ruhestand zur Allerhöchsten Schlußfassung vorzulegen.

§. 44.

Personal-Standesausweise.

Jeder in den Staatsdienst eintretende Beamte oder Diener hat gleich nach dem Antritte des Dienstes seinen Personalstandes-Ausweis nach dem Formulare Nr. 2 mit den nöthigen Urkunden in Urschrift oder beglaubigter Abschrift dem Gerichtsvorsteher zu überreichen.

Der Gerichtsvorsteher hat die Eintragungen genau zu prüfen und deren Richtigkeit zu bestätigen, oder die erforderlichen Berichtigungen vorzunehmen.

Die Urkunden sind nach gemachtem Gebrauche zurückzustellen.

Bei dem Ministerium der Justiz sind die Personalstandes-Ausweise über sämmtliche Justizbeamte zu führen. Gleiche Ausweise sind aber auch bei dem Präsidium des obersten Gerichtshofes über die bei demselben angestellten Beamten und Diener, bei den Präsidien der Obergerichte über alle Justizbeamte und Diener ihres Sprengels und bei dem Präsidium eines jeden Gerichtes erster Instanz über die bei demselben angestellten Beamten und Diener aufzubewahren und in Richtigkeit zu erhalten.

Zu diesem Ende muß jeder Personalstandes-Ausweis in der erforderlichen Anzahl von drei oder zwei Exemplaren überreicht, auch muß jede weitere in denselben gehörige Eintragung pünktlich vorgenommen, und falls dieselbe nicht ohnehin durch eine Verfügung des Justizministeriums veranlaßt worden wäre, demselben durch das vorgesetzte Gericht angezeigt werden.

Jeżeli urzędnik lub sługa otrzyma inne miejsce służbowe, wówczas przełożony sądu, z którego występuje, powinien do Prezydyum tego sądu, do którego w przyszłości należéć będzie, przesłać wykaz stanu osobowego.

Zachowanie wykazów stanu osobowego, i utrzymywanie ich w ewidencyi jest obowiązkiem przełożonego przy każdéj władzy sądowéj.

Rozdział trzeci.

O obowiązkach urzędowych osób sądowych.

§. 45.

Postępowanie ogólne.

Obowiązki nałożone w ogólności na urzędników i sług rządowych, ciążą także na urzędnikach i sługach sądowych.

W szczególności oczekuje Jego C. K. Mość, iż urzędnicy sądowi, którym z najwyższego polecenia powierzone jest wykonywanie sprawiedliwości, dochowają niezachwianą wierność i niezłomną stałość w przestrzeganiu zasad Rządu, przez Najjaśniejszego Pana przepisanych, tudzież iż czynem dowiodą każdego czasu, że wiernymi są obowiązkom swoim, nie tylko w powołaniu swojém sędziowskiém, lecz także we wszystkich innych stosunkach swoich.

§. 46.

Obowiązki urzędowe sędziego.

Przeznaczeniem i obowiązkiem sędziego jest, wymierzać sprawiedliwość z najscislejszą bezstronnością, stosownie do ustaw, i według możności przyspieszać załatwianie spraw wiszących u sądu.

Nie wolno mu dowolnie odstępować od przepisu ustaw.

§. 47.

Ktokolwiek ustanowionym jest przy sądzie, winien czynności, przydzielone mu na mocy ustawy lub z polecenia przełożonych, sprawować z pilnością, gorliwością i bezinteresownością, również powinien w domowém i obywatelskiém pożyciu zachowywać się bez skazy, i wystrzegać się tak w urzędzie, jakoteż zewnątrz urzędu tego wszystkiego, coby mogło zmniejszyć zaufanie do czynności sądowych, lub przynieść uszczerbek poważaniu dla tego stanu, do którego należy.

§. 48.

Zatrudnienia poboczne, pozwolone urzędnikom rządowym na mocy szczegółowych przepisów, nie mogą nigdy pod ciężką karą wywiérać szkodliwego wpływu na stosunek służbowy, dla tego nie powinny się zamieniać ani w ajen-

Erhält ein Beamter oder Diener eine andere Dienststelle, so hat der Vorsteher des Gerichtes, von welchem er austritt, dem Präsidium jenes Gerichtes, zu welchem er künftig gehört, den Personalstandesausweis zu übersenden.

Die Aufbewahrung und Evidenzhaltung der Personalstandes-Ausweise liegt bei jeder Gerichtsbehörde dem Vorsteher derselben ob.

Drittes Hauptstück.

Von den Amtspflichten der Gerichtspersonen.

§. 45.

Allgemeine Bestimmung.

Die den Staatsbeamten und Dienern überhaupt auferlegten Pflichten liegen auch den bei Gerichten angestellten Beamten und Dienern ob.

Insbesondere versehen sich Seine Majestät von den Gerichtsbeamten, denen im Allerhöchsten Auftrage die Handhabung der Gerechtigkeit anvertraut ist, der unbedingten Treue und des unverbrüchlichen Festhaltens an den von Ihnen vorgezeichneten Regierungs-Grundsätzen und erwarten die Bethätigung einer diesen Pflichten jederzeit vollkommen entsprechenden Handlungsweise nicht nur in ihrem richterlichen Berufe, sondern auch in allen ihren sonstigen Verhältnissen.

§. 46.

Amtspflichten des Richters.

Die Bestimmung und Pflicht des Richters ist, mit strenger Unpartheilichkeit nach den Gesetzen die Gerechtigkeit zu verwalten, und die Erledigung der bei Gericht anhängigen Angelegenheiten möglichst zu beschleunigen.

Er darf von der Vorschrift der Gesetze nicht willkührlich abweichen.

§. 47.

Jeder bei Gericht Angestellte hat insbesondere die ihm durch das Gesetz oder durch Aufträge der Vorgesetzten zugewiesenen Geschäfte mit Fleiß, Eifer und Uneigennützigkeit zu besorgen, auch in seinem häuslichen und bürgerlichen Leben sich ganz vorwurfsfrei zu benehmen, und sowohl in als außer dem Amte Alles zu unterlassen, was das Vertrauen in die richterlichen Amtshandlungen oder die Achtung vor dem Stande, welchem er angehört, zu vermindern geeignet wäre.

§. 48.

Die den Staatsbeamten durch besondere Vorschriften gestatteten Nebenbeschäftigungen dürfen bei strenger Ahndung nie eine nachtheilige Beziehung auf das Dienstverhältniß nehmen, daher insbesondere weder in Privat-Agenzien und Korrespondenzen

cye prywatne i korespondencye w przedmiotach urzędowych przy jakimbądź sądzie lub urzędzie, aniteż nie powinny być połączone z nieprzyzwoitém wtrącaniem się do spraw prywatnych, w przeciwnym bowiem razie wykraczający nie tylko poddanym będzie pod ukaranie w drodze dyscyplinarnéj, lecz nawet w okolicznościach, szczególniéj uciążających, i od służby oddalonym będzie.

§. 49

Zakaz przyjmowania podarunków.

Osobom sądowym nie wolno jest przyjmować od kogobądź podarunków ze względem na swoje urzędowanie, czylito dla siebie, czy dla swoich należących, pośrednio czy bezpośrednio, przed, czy po ukończeniu sprawy; aniteż nie mogą pod żadnym pozorem obracać jakichbądź korzyści dla siebie lub dla innych.

Wykraczający przeciw temu zakazowi natychmiast bez żadnego względu ze służby oddalonym być powinien.

Jeżeli przytém popełniona została zbrodnia nadużycia władzy urzędowéj, wówczas przepisy ustawy karnéj znajdą zastosowanie swoje.

§. 50.

Obowiązek zachowywania tajemnicy.

Osoby sądowe winny są w przedmiotach wydarzających się w sądzie, zachowywać niezłomną tajemnicę przed każdym, komu nie są obowiązane czynić o nich doniesienia z urzędu.

Przekroczenie tego przepisu ulega karze surowéj nagany. Jeżeli urzędnik przekroczy ten obowiązek kilka razy, lub jeżeli okoliczności, towarzyszące wyjawieniu tajemnicy urzędowéj tego są rodzaju, iż z tego powstać może znaczna szkoda, lub jeżeli urzędnik wyjawił głosy przy naradzie dane, wówczas karanym będzie surowszą karą dyscyplinarną, a nawet oddaleniem ze służby, w miarę już nastąpionych, lub mogących nastąpić skutków z przekroczenia obowiązku swego.

Ustawa karna stanowi, w których przypadkach wyjawienie tajemnicy urzędowéj jako zbrodnia karaną będzie.

§. 51.

Zakaz wyjawiania zdania swego o sprawach wiszących.

Urzędnicy, którym powierzony jest urząd sędziego, winni są unikać wyjawiania zdania swego zasądownie o sprawach wiszących, lub o prawdopodobnym skutku onychże.

§. 52.

Przypadki, w których osoby urzędowe winny się uchylić się od urzędowania.

Sędzia nie może w sprawach cywilnych brać udziału w wymiarze sprawiedliwości, a w szczególności nie może mieć wpływu na rozstrzygnienie sprawy, aniteż być obecnym przy naradzie:

über ämtliche Gegenstände bei was immer für einer Gerichtsstelle oder Behörde ausarten, noch mit einer ungeziemenden Einmengung in Privat-Angelegenheiten verknüpft seyn, widrigens der Entgegenhandelnde die strengste Disziplinarbehandlung, und bei besonders erschwerenden Umständen selbst die Entlassung zu gewärtigen hat.

§. 49.

Verbot, Geschenke anzunehmen.

Gerichtspersonen dürfen keine, ihnen in Rücksicht auf ihr Amt für sich oder ihre Angehörigen mittelbar oder unmittelbar, vor oder nach Beendigung eines Amtsgeschäftes, von wem immer angebotene Geschenke annehmen, oder sich andere Vortheile unter irgend einem Vorwande zuwenden.

Die dagegen Handelnden sind ohne Nachsicht aus dem Dienste zu entlassen.

Ist dabei das Verbrechen des Mißbrauches der Amtsgewalt verübt worden, so finden die Vorschriften des Strafgesetzes ihre Anwendung.

§. 50.

Pflicht zur Verschwiegenheit.

Gerichtspersonen haben über die bei Gericht vorkommenden Geschäfte gegen Jedermann, dem sie eine ämtliche Mittheilung darüber zu machen nicht verpflichtet sind, unverbrüchliches Stillschweigen zu beobachten.

Die Uebertretung dieser Vorschrift ist mit strengen Verweisen zu ahnden. Verletzt der Beamte diese Pflicht zu wiederholten Malen, oder sind die Umstände, unter welchen ein Amtsgeheimniß entdeckt wird, so beschaffen, daß daraus ein bedeutender Nachtheil entstehen kann, oder hat der Beamte die bei einer Berathschlagung abgegebenen Stimmen verrathen, so ist derselbe nach Beschaffenheit der wirklich eingetretenen oder möglichen Folgen seiner Pflichtverletzung mit einer strengeren Disziplinarstrafe, ja selbst mit der Entlassung aus dem Dienste zu bestrafen.

Unter welchen Bedingungen die Eröffnung eines Amtsgeheimnisses als Verbrechen zu bestrafen sei, bestimmt das Strafgesetz.

§. 51.

Verbotene Aeußerungen über anhängige Rechtssachen.

Beamte, welchen die Ausübung des Richteramtes übertragen ist, haben auch zu vermeiden, außergerichtlich ihre Ansicht über anhängige Rechtssachen, oder über den wahrscheinlichen Ausgang derselben zu äußern.

§. 52.

Fälle, in welchen sich die Gerichts-Personen der Amtshandlung zu enthalten haben.

Kein Richter darf in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten an der Verwaltung der Gerechtigkeit Theil nehmen, und insbesondere weder auf die Entscheidung der Angelegenheit Einfluß nehmen, noch der Berathschlagung beiwohnen:

1. W sprawach swych własnych, równie jak w tych, w których albo pośrednio, albo bezpośrednio oczekuje szkody lub zysku;

2. w sprawach małżonki swojéj, swoich krewnych w linii wstępnéj i zstępnéj, swojego rodzeństwa wujecznego lub stryjecznego i tych, którzy z nim jeszcze bliżéj są spokrewnieni, lub w tychże samych stopniach spowinowaceni;

3. w sprawach swoich przysposobicieli lub żywicieli, równie jak dzieci przysposobionych, lub wziętychna wychowanie;

4. w sprawach swoich pupilów, i osób ich pieczy poruczonych;

5. w sprawach dłużników lub wierzycieli swoich, bądź że wszystkie tak w tym ustępie, jakoteż w ustępie 2., 3. i 4. wymienione osoby w swoim własnym imieniu, lub też tylko jako pełnomocnicy, lub zastępcy bezpośrednio lub pośrednio w sprawie udział mają;

6. w czynnościach, w których dawniéj występował jako świadek, obrońca, doradca, stręczyciel lub pośrednik;

7. również nikt nie może przy sądzie wyższym miéć udziału w rozsądzeniu sprawy, w któréj już dawał był glos swój w sądzie niższym;

8. członek sądu wyższéj instancyi wyłączonym jest od prowadzenia referatu i od Prezydyum przy naradach, jeżeli referent w sądzie niższym, lub sędzia powiatowy, który tę sprawę rozstrzygnął, zostaje z nim w stosunkach pokrewieństwa lub powinowactwa, wyrażonego w ustępie 2.

Nawet podrzędni urzędnicy i wykonawcy sądowi obowiązani są donieść przełożonym swoim o stosunkach pod 1. do 6. wyszczególnionych, jeżeli się w takowych znajdują, i prosić o uwolnienie od wykonania nakazanego polecenia.

§. 53.

Zachodzące kontrakty najmu i dzierżawy nie należy wprawdzie uważać za stosunek długu (§. 52. nr. 5.), będący powodem do wyłączenia, wolno jest jednakże stronie, która z téj, lub z innych powodów sądzi, iż ma przyczynę wątpić o bezstronności osoby sądowéj, prosić o uchylenie téjże, a według okoliczności o delegowanie innego sądu.

§. 54.

Oprócz przypadków, wyrażonych w §. 52., dawniejsze czynności urzędowe urzędnika sądowego, jeżeli przy nich nie idzie o własną jego odpowiedzialność, nie są powodem wyłączenia go od wykonywania sprawiedliwości przy dalszych sądowych rozprawach w tym samym przedmiocie.

1. In seinen eigenen und allen denjenigen Geschäften, bei welchen er unmittelbar oder mittelbar Schaden oder Vortheil zu erwarten hat;

2. in Geschäften seiner Gattin, seiner Blutsverwandten in auf- und absteigender Linie, seiner Geschwisterkinder und derjenigen, die ihm noch näher verwandt oder bis zu eben diesem Grade verschwägert sind;

3. in Geschäften seiner Wahl- oder Pflegeeltern, Wahl- oder Pflegekinder;

4. in Geschäften seiner Mündel und Pflegebefohlenen;

5. in Geschäften seiner Gläubiger oder Schuldner, es mögen alle sowohl in diesem, als in dem 2., 3. und 4. Absatze bezeichneten Personen im eigenen Namen, oder nur als Bevollmächtigte oder Vertreter unmittelbar oder mittelbar an der Sache Theil nehmen;

6. in Geschäften, bei welchen er früher als Zeuge, Sachwalter, Rathgeber, Unterhändler oder Mittelsmann eingschritten ist;

7. auch kann bei dem höheren Gerichte Niemand in Angelegenheiten, worüber er schon bei einem untergeordneten Gerichte seine Stimme abgegeben hat, an der Entscheidung Theil nehmen;

8. ein Mitglied der Gerichtsbehörde höherer Instanz ist von der Führung des Referates und des Vorsitzes bei der Berathschlagung ausgeschlossen, wenn der Referent bei dem untergeordneten Gerichte, oder der Bezirksrichter, von welchem in der Sache entschieden wurde, mit ihm in einem der unter 2. bezeichneten Verwandtschafts- oder Schwägerschaftsverhältnisse steht.

Auch untergeordnete Beamte und Gerichtsvollzieher haben die von 1. bis 6. angeführten Verhältnisse, falls sie bei denselben eintreten, ihren Vorgesetzten anzuzeigen, und um die Enthebung von der Vollziehung des ertheilten Auftrages zu bitten.

§. 53.

Bestehende Mieth- oder Pachtverträge sind zwar als kein Schuldverhältniß (§. 52, Nr. 5.) anzusehen, welches an sich die Ausschließung begründete, es ist jedoch der Partei, welche aus diesem oder anderen Gründen Ursache zu haben glaubt, in die Unbefangenheit einer Gerichtsperson Zweifel zu setzen, vorbehalten, wegen Ablehnung derselben und nach Umständen, wegen Delegirung eines anderen Gerichtes einzuschreiten.

§. 54.

Außer den, in dem §. 52. angeführten Fällen sind frühere Amtsverrichtungen eines Gerichtsbeamten, in soferne es nicht dabei auf seine eigene Verantwortlichkeit ankömmt, kein Grund, ihn bei weiteren gerichtlichen Verhandlungen über denselben Gegenstand von der Verwaltung der Justiz auszuschließen.

Sąd nadopiekuńczy może wykonywać właściwe sobie sądownictwo w sprawach swoich pupilów i kurandów tak w sprawach spornych, jakoteż niespornych, jeżeli przeciw bezstronności sędziego nie ma szczególnych zarzutów do czynienia.

Jednakże wyjątek wtedy ma miejsce, gdy przed sąd nadopiekuńczy wyniesioną będzie skarga o unieważnienie dokumentu, który za współdziałaniem tegoż sądu przyszedł do skutku: w takim przypadku te osoby sądowe, które się przyczyniły do sporządzenia dokumentu, wyłączone są od wykonywania sądownictwa w tym procesie.

§. 55.

Żaden urzędnik lub sługa sądowy, względem którego nie zachodzą przeszkody, w §. 52. wyliczone, nie może się uchylać od włożonych na niego obowiązków.

§. 56.

Z jakich powodów w postępowaniu karnem osoby sądowe od udziału są wyłączone, lub uchylonemi być mogą, o tém stanowi ustawa o postępowaniu karném.

§. 57.

Jeżeli przy Trybunałach naczelnik sądu nie może pełnić urzędowania swego z powodów, w §. 52. przytoczonych, natenczas w jego miejsce wstępuje najbliższy w randze urzędnik.

Jeżeli radzca znajduje się w przeszkodzie, wówczas należy w jego miejsce innego do téj sprawy przeznaczyć.

Jeżeli zachodzą przeszkody względem kilku członków rady, tak dalece, iż do utworzenia rady brakuje potrzebnéj liczby głosujących, lub jeżeli przeszkoda zachodzi w osobie sędziego powiatu; wówczas należy uczynić o tém relacyę do sądu wyższego, który albo zarządzi potrzebne zastępstwo, albo zadeleguje inny sąd do przeprowadzenia téj sprawy.

§. 58.

Kary dyscyplinarne.

Urzędników lub sług, którzy zaniedbują służbę, uchylają się od niéj samowolnie, nie dotrzymują godzin urzędowych, o ile takowe są przepisane, postępowaniem nieprzyzwoitém lub niemoralném godność swoją utracają, albo lekkomyślnie utracają majątek, albo też we względzie politycznym okazują się nagany godnymi, należy przez upominania i nagany, a gdyby te daremnemi się okazały, przez odjęcia z płacy, albo też przez przeniesienie na inne miejsce służbowe z ich szkodą, na drogę obowiązku przywrócić.

Das obervormundschaftliche Gericht ist in Angelegenheiten seiner Mündel und Pflegebefohlenen, wenn gegen die Unbefangenheit des Richters keine besonderen Bedenken eintreten, die ihm zustehende Gerichtsbarkeit in und außer Streitsachen auszuüben berechtiget.

Eine Ausnahme hat jedenfalls dann Statt, wenn bei dem obervormundschaftlichen Gerichte eine Klage auf die Nichtigerklärung einer Urkunde angebracht wird, welche unter Dazwischenkunft dieses Gerichtes errichtet wurde, in welchem Falle jene richterlichen Personen, welche bei Errichtung der Urkunde mitwirkten, von der Ausübung der Gerichtsbarkeit in dieser Streitsache ausgeschlossen sind.

§. 55.

Kein Gerichtsbeamter oder Diener, dem nicht eines der im §. 52 aufgezählten Hindernisse entgegensteht, darf sich aber auch der ihm obliegenden Amtspflichten entschlagen.

§. 56.

Aus welchen Gründen im Strafverfahren Gerichtspersonen von der Mitwirkung ausgeschlossen sind oder abgelehnt werden können, bestimmt die Strafprozeß-Ordnung.

§. 57.

Kann bei Gerichtshöfen der Gerichtsvorsteher aus einem der im §. 52 angeführten Gründe sein Amt nicht ausüben, so tritt der demselben im Range nächstfolgende Beamte an seine Stelle.

Ist ein Rath verhindert, so ist ein anderer an seiner Statt zu dem Geschäfte zu bestimmen.

Treten Hindernisse bei mehreren Rathsgliedern ein, so daß die erforderliche Anzahl der Stimmführer zur Bildung der Rathsversammlung mangelt, oder ist ein Bezirksrichter einzuschreiten gehindert, so ist dem höheren Gerichte die Anzeige zu erstatten, welches entweder die erforderliche Stellvertretung anzuordnen, oder ein anderes Gericht zur Verhandlung der Angelegenheit zu delegiren hat.

§. 58.

Disziplinar-Strafen.

Beamte oder Diener, welche den Dienst vernachläßigen, sich demselben willkührlich entziehen, die Amtsstunden, soweit dieselben vorgeschrieben sind, verabsäumen, oder durch unanständiges oder unsittliches Betragen sich herabwürdigen, oder eine leichtsinnige Zerrütung ihrer Vermögensverhältnisse sich zu Schulden kommen, oder ein tadelhaftes politisches Benehmen beigehen lassen, sind durch Ermahnungen und Verweise, und wenn diese fruchtlos bleiben, auch Gehalts-Abzüge, oder eine mit Nachtheil verbundene Versetzung an einen anderen Dienstplatz zu ihrer Pflicht zurückzuführen.

Jeżeli takie mniejsze zarządzenia w drodze dyscyplinarnéj zostają bez skutku, lub jeżeli w ogólności zachodzi ciężkie przekroczenie obowiązku, przez które urzędnik utraca zaufanie; wówczas po przeprowadzeniu śledztwa w drodze dyscyplinarnéj należy orzéc degradowanie lub oddalenie ze służby.

Bezpośredni przełożony urzędnika lub sługi może dawać napomnienia lub nagany, lub nakazać odjęcie z płacy, jeżeli to nie wynosi kwoty ćwierćrocznéj płacy; wszelakoż i Prezydyum przełożonego sądu wyższego lub Minister Sprawiedliwości to samo nakazać może. Nagany na pismie wydane, i odjęcie z płacy, należy podać do wiadomości Ministra Sprawiedliwości, jeżeli zaś idzie o urzędnika lub sługę przy sądzie piérwszéj instancyi, także do wiadomości przełożonego Sądu wyższego. Odjęcie z płacy na czas dłuższy, lub przeniesienie na inne miejsce, połączone ze szkodą, zostawione jest Ministrowi Sprawiedliwości, jeżeli w ostatnim przypadku nie idzie o urzędnika, mianowanego przez Najjaśniejszego Pana, w którym to razie należy zyskać potwierdzenie Jego C. K. Mości.

W razie degradowania lub oddalenia ze służby należy postępować stosownie do postanowień rozdziału siódmego.

§. 59.

Odpowiedzialność za szkodę.

Każdy sądowy uzędnik i sługa odpowiedzialnym jest za szkodę zrządzoną przez zaniedbanie lub przekroczenie swych obowiązków, i winien być zniewolonym do zwrotu onéjże w drodze ustawami wskazanéj.

Rozdział czwarty.

O czynnościach urzędowych osób sądowych.

§. 60.

Czynności urzędowe. a) przełożonego w sądzie przy trybunałach;

Przełożony Trybunała winien używać podległych mu urzędników i sług stosownie do ich zdolności, mieć naczelny dozór nad wszystkiemi sprawami, chociaż nie pod jego bezpośrednim dozorem załatwianemi, baczyć nieustannie na porządek i dokładność w ich prowadzeniu, na przestrzeganie ustaw i uchylanie nadużyć; dochodzić skarg przeciw pojedynczym urzędnikom, temu, gdzie zaradzić należy, zarządzić to, co położenie rzeczy wymaga, i starać się o to, ażeby przez zgodność między swymi podwładnymi, i przez wzajemne pomaganie sobie służbę ułatwiać i przyspieszać.

b) Wiceprezydentów;

Wiceprezydenci winni pomagać prezesowi w jego czynnościach urzędowych, jak dalece im poleconemi będą, i jego miejsce zastępować.

Bleiben diese geringeren Disziplinar-Verfügungen ohne Wirkung, oder liegt überhaupt eine grobe, das Dienstvertrauen verwirkende Pflichtverletzung vor, so ist nach vorausgegangener Untersuchung im Disziplinarwege auf Degradirung, oder auf die Entsetzung vom Dienste zu erkennen.

Die Ertheilung von Ermahnungen und Verweisen, sowie die Verhängung von Gehalts-Abzügen, wenn selbe den Betrag von einem vierteljährigen Gehalte nicht übersteigt, steht zunächst dem unmittelbaren Vorsteher des betreffenden Beamten oder Dieners zu, kann aber auch von dem Präsidium des vorgesetzten Obergerichtes, oder von dem Justizminister verfügt werden. Schriftlich ertheilte Verweise und verhängte Gehalts-Abzüge sind dem Justizminister, und wenn es sich um einen Beamten oder Diener bei einem Gerichte erster Instanz handelt, auch dem Präsidium des vorgesetzten Obergerichtes anzuzeigen. Gehalts-Abzüge gegen Beamte, welche einen längeren Zeitraum umfassen, oder die mit Nachtheil verbundene Dienstesversetzung ist dem Justizminister vorbehalten, so weit es sich nicht im letzteren Falle um einen von Seiner Majestät ernannten Beamten handelt, in welchem Falle die Allerhöchste Genehmigung einzuholen ist.

Im Falle der Degradirung oder Dienstesentlassung ist nach den Bestimmungen des siebenten Hauptstückes vorzugehen.

§. 59.

Verantwortlichkeit für Schaden.

Jeder gerichtliche Beamte oder Diener ist für den durch Vernachläßigung oder Uebertretung seiner Amtspflichten verursachten Schaden verantwortlich und in dem gesetzlichen Wege zum Ersatze desselben anzuhalten.

Viertes Hauptstück.

Von den Amtsverrichtungen der Gerichtspersonen.

§. 60.

Amtsverrichtungen: a) des Gerichtsvorstehers bei Gerichtshöfen;

Der Vorsteher eines Gerichtshofes hat die ihm untergeordneten Beamten und Diener nach ihren Fähigkeiten zu verwenden, die Arbeiten zweckmäßig zu vertheilen, über alle Geschäfte, auch wenn sie nicht unter seiner unmittelbaren Leitung verhandelt werden, die Oberaufsicht zu führen, auf Ordnung und Genauigkeit in der Behandlung derselben, auf die Beobachtung der Gesetze und Beseitigung aller Mißbräuche ununterbrochene Aufmerksamkeit zu verwenden; Beschwerden gegen einzelne Beamte zu untersuchen, so weit Abhilfe nöthig ist, die der Sache angemessenen Verfügungen zu treffen und dahin zu wirken, daß der Dienst durch Eintracht unter seinen Untergebenen und durch wechselseitige Unterstützung erleichtert und befördert werde.

b) der Vice-Präsidenten;

Die Vice-Präsidenten haben den Präsidenten in seinen Amtsverrichtungen, so weit sie ihnen übertragen werden, zu unterstützen und zu vertreten.

§. 61.

c) radzców;

Czynności urzędowe radzców zakreślone są przepisami, objętemi w drugiéj części niniejszéj ustawy, tudzież w ustawach, wydanych w ogólności o pełnieniu urzędu sędziego.

§. 62.

d) sekretarzów rady i auskultantów;

Urzędowanie sekretarzów rady, auskultantów, i innych podwładnych urzędników konceptowych, zależy szczególnie na prowadzeniu protokółów rady, na układaniu wyciągów uchwał rady, na pomaganiu radzcom piérwszéj instancyi w wyrabianiu referatów, na wykonywaniu czynności urzędowych, które im będą poleconemi, mianowicie przy opieczętowaniach, sporządzaniu inwentarzy i t. p., na prowadzeniu protokółów sądowych, na terminach sądowych, i przy śledztwach karnych, w ogólności zaś na tém, aby dopełniali wszelkich czynności, które im przez sąd lub jego przełożonego poleconemi będą.

§. 63.

e) praktykantów konceptowych;

Praktykanci konceptowi używanymi będą według zdania przełożonego w sądzie, jednakże w taki sposób, ażeby im była podaną sposobność wykształcenia się we wszystkich gałęziach sądownictwa. Nie wolno im poruczać czynności udzielnych, ani też prowadzenia protokółu rady. Używani będą przy tych sądach, do których ich Prezydyum Sądu wyższego przydzielić za dobre uzna.

§. 64.

f) personale kancelaryjnego;

Czynności urzędowe personale kancelaryjnego oznaczone są w drugiéj części niniejszéj ustawy, i w szczegółowych przepisach o pojedynczych gałęziach administracyi sądowéj.

Przydzielanie czynności kancelaryjnych, pojedynczym urzędnikom pozostawione jest do zdania przełożonego w sądzie.

§. 65.

Przełożeni i urzędnicy, kierujący urzędami pomocniczemi, powinni rozdzielać prace pomiędzy urzędników im przydzielonych, o ile możności w równym stosunku, powinni doglądać, aby każdy pełnił swój obowiązek, o niedbalstwie i nieporządku w służbie pod własną odpowiedzialnością donieść przełożonemu w sądzie, jeżeli napomnienia i nagany zostaną bez skutku.

§. 66.

Urzędnicy kancelaryjni obowiązani są znajdować się codziennie w urzędzie, jeżeli czynność urzędowa nie każe się im oddalić z miejsca sądu, i

§. 61.

c) der Räthe;

Die Amtsverrichtungen der Räthe werden durch die, im zweiten Theile dieses Gesetzes enthaltenen Vorschriften, und durch die über die Ausübung des Richteramtes überhaupt gegebenen Gesetze bestimmt.

§. 62.

d) der Raths-Sekretäre und Auskultanten;

Das Amt der Rathssekretäre, Auskultanten und anderer untergeordneten Konzepts-beamten ist vorzugsweise die Rathsprotokolle zu führen, die Ausfertigung der Raths-beschlüsse zu entwerfen, den Räthen erster Instanz Aushilfe in der Bearbeitung der Referate zu leisten, die ihnen aufgetragenen Amtshandlungen, insbesondere Anlegung der Sperren, Errichtung der Inventuren u. dgl. zu vollziehen, bei Tagsatzungen und strafgerichtlichen Untersuchungen das Protokoll zu führen, überhaupt aber jedes ihnen von dem Gerichte oder dessen Vorsteher zugewiesene Geschäft zu besorgen.

§. 63.

e) der Rechtspraktikanten;

Rechtspraktikanten sind nach dem Ermessen des Gerichtsvorstehers, jedoch so zu verwenden, daß ihnen Gelegenheit gegeben wird, sich in allen Zweigen der Rechtspflege auszubilden. Eine selbstständige Amtshandlung und die Führung des Rathsprotokolles darf ihnen nicht übertragen werden. Sie müssen sich bei denjenigen Gerichten verwenden lassen, welchen sie das Obergerichts-Präsidium zuzuweisen für nöthig erachtet.

§. 64.

f) des Kanzlei-Personales;

Die Amtsverrichtungen des Kanzleipersonales sind in dem zweiten Theile dieses Gesetzes und in den besonderen Vorschriften über einzelne Zweige der Justizverwaltung bestimmt.

Die Zuweisung der Kanzleigeschäfte an die einzelnen Beamten ist dem Ermessen des Gerichtsvorstehers überlassen.

§. 65.

Vorsteher und leitende Beamte der Hilfsämter haben die Arbeiten unter den ihnen zugewiesenen Beamten so viel möglich gleichmäßig zu vertheilen, jeden zur Erfüllung seiner Pflicht anzuhalten, Nachlässigkeit und Unordnung im Dienste, wenn Ermahnungen und Verweise erfolglos bleiben, unter eigener Verantwortung dem Gerichtsvorsteher anzuzeigen.

§. 66.

Die Kanzleibeamten sind, in soferne sie nicht ihre Amtsverrichtungen von dem Gerichtshause entfernen, täglich im Amte zu erscheinen, und während der von dem

winni przez ciąg godzin urzędowych, przeznaczonych przez przełożonego urzędu, których liczba niżéj siedmiu być nie powinna, a jeżeli tego służba wymaga, nawet i dłużéj pracować.

Przełożony sądu może wyznaczyć te indywidua kancelaryjne, które także w niedziele i święta kolejno w miejscu urzędowém znajdować się muszą.

§. 67.

g) dyrektora kancelaryi;

Przy większych trybunałach przełożony może z liczby radzców wyznaczać kolejno osobnego dyrektora kancelaryi, który ma obowiązek czuwania nad tém, ażeby przepisy prawne, i szczególne, przez przełożonego w sądzie poczynione polecenia były dopełnianemi, godziny urzędowe dotrzymanemi, ażeby unikać zaległości, i zachowywać wszędzie spokój, porządek i jedność.

Dyrektor kancelaryi winien zatém odwiédzać od czasu do czasu pojedyncze oddziały kancelaryi, wglądać w sposób prowadzenia spraw, karcić i uchylać natychmiast spostrzeżone wady, o większych usterkach i powtórnych wykroczeniach donosić przełożonemu sądu, w razie większego natłoku spraw, lub gdy szczególne przypadki, n. p. słabości, obawiać się każą zatamowania biegu czynności, zarządzić co potrzeba, po uprzedniém porozumieniu się z przełożonym sądu, lub uczynić wnioski swoje w zgromadzeniu rady.

§. 68.

h) sędziego powiatu.

Sędzia powiatu (pretor, sędzia stoliczny) winien, oprócz czynności urzędowych, które na nim jako na sędzi ciążą, kierować i przestrzegać wszystkich spraw, które w urzędzie się prowadzą, i które jego urzędnikom pomocniczym albo jegn personale kancelaryjnemu są przydzielone.

Rozdział piąty.

O udzielaniu urlopu.

§. 69.

Prawo udzielania urlopu.

Urzędnikom sądowym i sługom może być udzielonym na ich żądanie, z powodów na wzgląd zasługujących, urlop odpowiedni potrzebie i bez szkody stosunku służbowego.

Przełożeni sądów powiatowych, w których sądownictwo oddzielonem jest od administracyi politycznéj, mogą podwładnym urzędnikom i sługom udzielić w roku jednym urlop na dni 14; przełożeni Trybunałów piérwszéj instancyi mogą podwładnym swoim udzielić urlop na 4 tygodni; Prezydenci sądów wyższych i Prezydent najwyższego Trybunału sądowego na 6 tygodni.

Gerichtsvorsteher festgesetzten Amtsstunden, deren Zahl nicht unter sieben seyn darf, und wenn es der Dienst erfordert, auch länger zu arbeiten, verpflichtet.

Dem Gerichtsvorsteher ist überlassen, diejenigen Kanzlei-Individuen zu bestimmen, welche abwechselnd auch an Sonn- und Festtagen im Amtsorte zu erscheinen haben.

§. 67.

g) des Kanzlei-Direktors;

Bei größeren Gerichtshöfen kann der Vorsteher abwechselnd einen eigenen Kanzleidirektor aus der Zahl der Räthe benennen, welchem obliegt, darüber zu wachen, daß die gesetzlichen Vorschriften und die besonderen, von dem Gerichtsvorsteher getroffenen Vorkehrungen befolgt, die Amtsstunden genau gehalten, Rückstände vermieden und überall Ruhe, Ordnung und Einigkeit erhalten werde.

Der Kanzleidirektor hat zu diesem Ende die einzelnen Abtheilungen der Kanzlei von Zeit zu Zeit zu besuchen, in die Art der Behandlung der Geschäfte Einsicht zu nehmen, wahrgenommene Gebrechen sogleich zu rügen und abzustellen, größere Versehen und wiederholte Fehltritte dem Gerichtsvorsteher anzuzeigen, bei einem größeren Andrange der Geschäfte, oder wenn besondere Zufälle, z. B. Erkrankungen, eine Stockung im Geschäfte besorgen lassen, nach vorläufiger Rücksprache mit dem Gerichtsvorsteher die angemessenen Verfügungen zu treffen, oder die geeigneten Anträge in der Rathsversammlung zu stellen.

§. 68.

h) des Bezirksrichters.

Der Bezirksrichter (Prätor, Stuhlrichter) hat außer den ihm als Richter obliegenden Amtsverrichtungen auch die Leitung und Ueberwachung aller bei dem Amte vorkommenden, und seinen Hilfsbeamten oder dem Kanzleipersonale zugewiesenen gerichtlichen Geschäfte zu besorgen.

Fünftes Hauptstück.

Von der Ertheilung eines Urlaubes.

§. 69.

Befugniß zur Ertheilung des Urlaubes.

Gerichtsbeamten und Dienern kann über ihr Ansuchen aus rücksichtswürdigen Gründen ein dem Bedürfnisse angemessener und den Dienstverhältnissen unnachtheiliger Urlaub ertheilt werden.

Die Vorsteher der Bezirksgerichte, bei welchen die Justizpflege von der politischen Verwaltung getrennt ist, können den ihnen untergeordneten Beamten und Dienern in Einem Jahre auf 14 Tage; die Vorsteher der Gerichtshöfe erster Instanz ihren Untergebenen auf 4 Wochen; die Präsidenten der Obergerichte und der Präsident des obersten Gerichtshofes auf 6 Wochen Urlaub ertheilen.

Prezydya sądów wyższych mają prawo udzielać przełożonym Tybunałów piérwszéj instancyi i sędziom powiatowym urlop na 6 tygodni w jednym roku, i przedłużać urlop podrzędnych urzędników piérwszéj instancyi aż do tego czasu.

Jeżeli się okaże potrzeba, iż urzędnikowi lub słudze w przeciągu jednego roku wypad niedać urlop na czas dłuższy, jak sześciu tygodni, czyli to na raz, czyli też w ustępach czasu, lub gdy idzie o pozwolenie robienia podróży za granicę, wówczas należy zawsze wyrobić pozwolenie u Ministra Sprawiedliwości.

Tylko w bardzo nagłych przypadkach może przełożony sądu pozwolić na podróż za granicę jeszcze przed nadejściem pozwolenia.

Podania o przedłużenie urlopu należy podawać wcześnie, ażeby jeszcze przed upływem piérwszego czasu urlopu załatwionemi być mogły.

§. 70.

Prezydenci sądów wyższych winni prosić o urlop u Ministra Sprawiedliwości.

Pozwolenie urlopu dla Prezydenta najwyższego Trybunału sądowego wyjednać należy u Najjaśniejszego Pana.

§. 71.

Jeżeli urzędnik przekroczy urlop bez usprawiedliwienia się, wówczas ukaranym być powinien surowo, według okoliczności utratą płacy na czas niepozwolonego i nieusprawiedliwionego przekroczenia.

Jeżeli nieobecność jego trwa ciągle, mimo uczynionego do niego wezwania do powrotu z wyznaczeniem mu stosownego czasu, wówczas można rozciągnąć nad nim karę zawieszenia w służbie i zastanowienia całéj płacy, a w razie potrzeby i oddalenia ze służby.

§. 72.

Nieobecność z powodu choroby, lub innego przypadku.

Jeżeli przez chorobę lub inny nieuchronny przypadek zaszła przeszkoda w pełnieniu służby, należy o tém donieść przełożonemu sądu, lub jeżeli to się wydarzy przełożonemu samemu, wówczas należy o tém donieść do Prezydyum sądu przełożonego i udowodnić to na jego żądanie. Nieobecność, spowodowana takiemi przeszkodami, nie będzie poczytana za urlop.

Die Präsidien der Obergerichte sind befugt, den Vorstehern der Gerichtshöfe erster Instanz und den Bezirksrichtern auf 6 Wochen in Einem Jahre Urlaub zu ertheilen und den Urlaub der untergeordneten Beamten der Gerichte erster Instanz auf diese Zeit zu erweitern.

Ergibt sich die Nothwendigkeit, einem Beamten oder Diener innerhalb Eines Jahres auf Einmal, oder in Zeitabschnitten Urlaub in der Gesammtdauer von mehr als 6 Wochen zu ertheilen, oder handelt es sich um die Bewilligung einer Reise in das Ausland, so ist stets die Bewilligung des Justizministers einzuholen.

Nur in sehr dringenden Fällen kann der Gerichtsvorsteher die Abreise in das Ausland noch vor der eingelangten Bewilligung gestatten.

Die Gesuche um Verlängerung eines Urlaubes sind immer rechtzeitig einzureichen, damit sie noch vor Ablauf der ersten Urlaubsfrist erledigt werden können.

§. 70.

Die Präsidenten der Obergerichte haben den Urlaub bei dem Justizminister anzusuchen.

Die Urlaubsertheilung für den Präsidenten des obersten Gerichtshofes ist bei Seiner Majestät zu erwirken.

§. 71.

Eine nicht gerechtfertigte Ueberschreitung des Urlaubes ist mit Strenge, nach Umständen mit dem Verluste der Bezüge für die Dauer der unbefugten und nicht gerechtfertigten Ueberschreitung zu bestrafen.

Auch kann bei fortdauernder Abwesenheit, ungeachtet einer mit Bestimmung eines angemessenen Zeitraumes ergangenen Aufforderung zur Rückkehr, mit der Suspension und Einstellung des ganzen Gehaltes, und nöthigen Falles mit der Entsetzung vom Dienste vorgegangen werden.

§. 72.

Abwesenheit wegen Krankheit oder eines anderen Zufalles.

Ein durch Krankheit oder einen anderen unvermeidlichen Zufall eingetretenes Hinderniß, den Dienst zu versehen, ist dem Gerichtsvorsteher, oder, wenn es bei einem Vorsteher eintritt, dem Präsidium des vorgesetzten Gerichtes anzuzeigen und auf dessen Anordnung zu bescheinigen. Eine durch Hindernisse dieser Art veranlaßte Abwesenheit ist nicht als Urlaub anzusehen.

Rozdział szósty.

O suplowaniu miejsc służbowych opróżnionych i osób sądowych nieobecnych.

§. 73.

W razie urlopu, przeszkodzenia lub nieobecności osób sądowych, lub w razie opróżnienia miejsc sądowych, należy suplować służbę najpiérwéj własnemi siłami sądu, a gdyby te nie wystarczyły, prosić o pomoc u sądu wyższego.

Miejsce przełożonego w sądzie suplowane będzie przez urzędnika, najbliżéj w randze po nim następującego, tak długo, dopóki sąd wyższy, któremu o tym wypadku natychmiast relacyę uczynić należy, lub Minister Sprawiedliwości, a w razie potrzeby Najjaśniejszy Pan co innego nie postanowi.

Czynności nieobecnego radzcy przejmuje inny radzca.

§. 74.

W sprawach cywilnych może Minister Sprawiedliwości nadać prawo głosowania suplentom przy Trybunałach sądowych; w sprawach karnych pozostawionėm jest ustanowienie suplentów z głosem stanowczym, i naznaczenie zastępców dla sędziów powiatowych, Prezydentom sądów wyższych.

Rozdział siódmy.

O wykonywaniu władzy dyscyplinarnéj nad urzędnikami i sługami sądowymi.

§. 75.

Oddalenie od służby.

Urzędnicy i słudzy sądowi, którzy uznani zostali wynnymi takiego uczynku w ustawach karnych zakazanego, lub którzy tylko dla braku dowodów uwolnieni zostali od winy w takim uczynku, dla któregoby na mocy §. 3. od przyjęcia do służby sądowéj wyłączonymi być powinni, daléj tacy, którzy podpadną w krydę, i nie są uznani za niewinnych w postępowaniu krydalném, lub tacy, którzy z powodu marnotrawstwa pod kuratelę oddani zostaną (§. 4.), powinni być natychmiast oddaleni ze służby przez organa, w §§. 85 aż do 89 wskazane, bez dalszych dochodzeń w drodze dyscyplinarnéj.

§. 76.

Jeżeli urzędnik lub sługa sądowy oddany będzie pod śledztwo z powodu jakiego innego przekroczenia ustaw karnych, wówczas po ukończeniu onegoż,

Sechstes Hauptstück.

Von der Supplirung erledigter Dienstplätze und abwesender Gerichtspersonen.

§. 73.

In Fällen der Beurlaubung, Verhinderung oder Abwesenheit von Gerichtspersonen, oder der Erledigung von Dienstplätzen ist die nöthige Supplirung zunächst aus den eigenen Arbeitskräften des Gerichtes zu verfügen, und nur wenn diese nicht ausreichen, um die erforderliche Hilfe bei der höheren Behörde anzusuchen.

Der Vorsteher eines Gerichtes wird von dem ihm im Range zunächst stehenden Beamten so lange vertreten, bis von dem höheren Gerichte, welchem sogleich die Anzeige von dem Vorfalle zu erstatten ist, oder nöthigen Falles von dem Justizminister oder von Seiner Majestät eine andere Anordnung getroffen wird.

Die Geschäfte eines abgängigen Rathes hat ein anderer Rath zu übernehmen.

§. 74.

Die Uebertragung des Stimmrechtes an Supplenten bei Gerichtshöfen ist in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten dem Justizminister vorbehalten; die Bestellung von Supplenten mit entscheidender Stimme in strafgerichtlichen Angelegenheiten aber und die Bestimmung von Stellvertretern für Bezirksrichter ist den Obergerichtspräsidien überlassen.

Siebentes Hauptstück.

Von der Ausübung der Disziplinargewalt über die gerichtlichen Beamten und Diener.

§. 75.

Dienstes-Entlassung.

Gerichtliche Beamte oder Diener, welche einer solchen durch die Strafgesetze verbotenen Handlung schuldig erkannt, oder von der Schuld an derselben nur wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel freigesprochen werden, welche sie nach der Bestimmung des §. 3 von der Aufnahme in den Justizdienst ausgeschlossen hätte, die in Konkurs verfallen und in der Krida-Untersuchung nicht schuldlos befunden, oder die wegen Verschwendung unter Kuratel gesetzt werden (§. 4), müssen, ohne daß es weiterer Erhebungen im Disziplinarwege bedarf, durch die in den §§. 85 bis 89 bezeichneten Organe des Dienstes sogleich entlassen werden.

§. 76.

Wird ein gerichtlicher Beamte oder Diener wegen was immer für einer anderen Uebertretung der Strafgesetze in Untersuchung gezogen, so müssen nach Beendigung

i bez względu, jaki skutek otrzymało, akta śledcze zakomunikowane być powinny Prezydentowi przełożonéj władzy sądowéj, a to w celu osądzenia na mocy §§. 84—89, czyli bez względu na to, że ustawy karne zastosowanemi być nie mogą, nie należy przeciw niemu postąpić w drodze dyscyplinarnéj i wyrzec, iż ze służby ma być oddalonym, lub też iż dalsze dochodzenia w téj mierze są potrzebnemi.

§. 77.

Jeżeli przeciw urzędnikowi lub słudze sądowemu ze spostrzeżeń urzędowych lub ze skarg syndykalnych, albo innych zażaleń albo poszlaków okaże się uzasadnione podejrzenie, iż zaniedbał, lub przekroczył swoje obowiązki urzędowe, tak dalece, iż ze względu na szczegółowe rozporządzenia, lub na wielkość zawinienia i na bezpieczeństwa służby, lub dla tego, że mniejsze rozporządzenia dyscyplinarne zostały bez skutku (§. 58.), surowsze postępowanie zarządzone być musi, wówczas przełożony obwinionego winien niezwłocznie w drodze dyscyplinarnéj nakazać potrzebne w téj mierze dochodzenie.

O rozpoczęciu i o skutku każdego dochodzenia na drodze dyscyplinarnéj należy Ministrowi Sprawiedliwości uczynić relacyę.

§. 78.

Jeżeli potrzeba dochodzenia na drodze dyscyplinarnéj okaże się z rozpraw, wydarzających się w wyższych władzach sądowych lub w Ministeryum Sprawiedliwości, natenczas Prezydyum właściwéj władzy sądowéj a względnie Minister Sprawiedliwości winien natychmiast wydać rozkaz do wytoczenia śledztwa. W ogólności jest to szczególnym obowiązkiem każdego przełożonego w sądzie, równie jak Ministra Sprawiedliwości, mieć jak najściślejszy dozór nad podwładném sobie personale sądowém, i jest ich obowiązkiem, jeżeli ze strony właściwego bezpośredniego przełożonego spostrzegą obojętność lub niedbałość w pełnieniu władzy dyscyplinarnéj, natychmiast zaradzić temu w swoim właściwym zakresie, i nakazać potrzebne w téj mierze dochodzenie bezpośrednio i samodzielnie. Przeciw przełożonym, urzędnikom i sługom sądów powiatowych, przy których sądownictwo oddzieloném jest od administracyi politycznéj, może w razie potrzeby także i Prezydent Trybunału piérwszéj instancyi, w którego obrębie sąd powiatowy się znajduje, nakazać postępowanie w drodze dyscyplinarnéj.

§. 79.

Zawieszenie w służbie i w płacy.

Jeżeli urzędnik lub sługa sądowy z powodu uczynku, w ustawach karnych zakazanego, a w §. 3. wyrażonego, podpadnie pod śledztwo lub przyaresztowanym zostanie, albo gdy wpadnie w krydę, wówczas musi być zawsze zawieszonym w urzędzie i płacy, i jak długo trwa śledztwo, lub aż do ukończenia

derselben, der Erfolg möge welcher immer gewesen seyn, die Verhandlungsakten dem Präsidium der vorgesetzten Gerichtsbehörde desselben mitgetheilt werden, um nach den Bestimmungen der §§. 84 — 89 in Beurtheilung ziehen zu können, ob nicht gegen denselben, wenn auch die Strafgesetze keine Anwendung finden, doch im Disziplinarwege vorzugehen und die Dienstentlassung zu verfügen, oder zum Zwecke dieser Beurtheilung weitere Erhebungen erforderlich seien.

§. 77.

Ergibt sich gegen einen gerichtlichen Beamten oder Diener aus ämtlichen Wahrnehmungen, oder aus vorgekommenen Syndikats- oder anderen Beschwerden oder Anzeigen der gegründete Verdacht einer Vernachlässigung oder Uebertretung seiner Amtspflichten, welche sich mit Rücksicht auf eine besondere Anordnung, oder auf die Größe des Verschuldens und die Sicherheit des Dienstes, oder weil geringere Disziplinar-Verfügungen fruchtlos geblieben sind (§. 58), zu einer strengeren Behandlung eignet, so sind darüber von dem Vorsteher des Beschuldigten unverzüglich die erforderlichen Erhebungen im Disziplinarwege einzuleiten.

Von der Einleitung und dem Erfolge einer jeden Disziplinar-Untersuchung muß dem Justizminister die Anzeige erstattet werden.

§. 78.

Zeigt sich die Nothwendigkeit einer Disziplinar-Untersuchung aus Verhandlungen, welche bei einer höheren Gerichtsbehörde oder dem Justizministerium vorkommen, so hat das Präsidium der betreffenden Gerichtsbehörde und beziehungsweise der Justizminister sogleich zur Vornahme der Untersuchung die Anordnung zu treffen. Ueberhaupt ist es die besondere Pflicht jedes Gerichtsvorstehers und des Justizministers die strengste Aufsicht über das unterstehende Gerichtspersonale zu handhaben, und es steht denselben zu, falls sie von Seite des betreffenden unmittelbaren Vorstandes eine Lauigkeit oder Nachlässigkeit in der Handhabung der ihm obliegenden Disziplinargewalt wahrnehmen, sogleich im eigenen Wirkungskreise die nöthige Abhilfe zu schaffen, und die erforderlichen Disziplinar-Verfügungen unmittelbar und selbständig zu treffen. Gegen die Vorsteher, Beamten und Diener der Bezirksgerichte, bei welchen die Justizpflege von der politischen Verwaltung getrennt ist, können Disziplinar-Untersuchungen nöthigen Falles auch von dem Präsidenten des Gerichtshofes erster Instanz angeordnet werden, in dessen Sprengel das Bezirksgericht sich befindet.

§. 79.

Suspension vom Amte und Gehalte.

Wird ein gerichtlicher Beamte oder Diener wegen einer der im §. 3 bezeichneten, durch die Strafgesetze verbotenen Handlungen in Untersuchung gezogen oder verhaftet, oder verfällt er in Konkurs, so muß derselbe stets von seinem Amte und seinen Bezügen suspendirt und für die Dauer der Untersuchung, oder bis zur Beendigung des

krydy ograniczonym być na alimentacyę, wyznaczoną stosownie do przepisów prawnych. Tak samo postąpić należy w przypadku wytoczonego dochodzenia na drodze dyscyplinarnéj, jeżeli przekroczenie obowiązku lub ustawy, o które jest obwinionym urzędnik, ukaraném być może degradowaniem, lub oddaleniem ze służby; lub jeżeli według zdania przełożonego w sądzie, który nakazał dochodzenie na drodze dyscyplinarnéj, albo według zdania Prezydyum wyższéj władzy, lub Ministra Sprawiedliwości bezpieczeństwo służby, lub powaga sądu wymaga jego oddalenia. To może nakazać przełożony bezpośredni, równie jak władza sądowa wyższa, lub też Minister Sprawiedliwości.

§. 80.

Zażalenie przeciw zawieszeniu.

Zażalenia przeciw rozpoczęciu śledztwa na drodze dyscyplinarnéj, lub przeciw zawieszeniu w urzędzie i placy podawać należy do Prezydyum sądu wyższego; jeżeli zaś zażalenie wystosowaném jest przeciw rozkazom Prezydyum sądu wyższego, lub jeżeli nakaz wyszedł z Prezydyum najwyższego Trybunału sądowego, lub z tegoż sądu, podawać je należy do Ministra Sprawiedliwości. Lecz nie mają mocy wstrzymującéj.

§. 81.

Formalne dochodzenie na drodze dyscyplinarnéj wtenczas tylko ma miejsce, jeżeli idzie o karę degradowania lub oddalenia ze służby. W razie mniejszych rozporządzeń dyscyplinarnych (§. 58) dostateczném jest wywód istoty czynu, w miarę czego właściwy przełożony urzędu wydać ma stosowne rozporządzenie dyscyplinarne, lub stawić dalsze wnioski w miejscu, gdzie należy.

§. 82.

Postępowanie przy dochodzeniach dyscyplinarnych.

Jeżeli dochodzenie na drodze dyscyplinarnéj nastąpi, wówczas wszelkie dowody służące do wyjaśnienia rzeczy z urzędu dostarczyć, a strony interesowane i świadków w razie potrzeby pod przysięgą wysłuchać należy. Obwinionemu powinny wszelkie przeciw niemu przywiedzione okoliczności i dowody być przedstawione do usprawiedliwienia się słownego, czy na piśmie. Jeżeli nie chce się usprawiedliwiać, wówczas należy przeciw niemu postąpić nawet bez względu na to.

§. 83.

Jeżeli z dochodzenia okaże się podejrzenie, iż popełniony został czyn zakazany na mocy ustaw karnych, natenczas należy oczekiwać skutku dochodzenia na drodze karnéj, po ukończeniu zaś onegoż w razie potrzeby postąpić w drodze dyscyplinarnéj.

Konkurses auf den Bezug einer Alimentazion beschränkt werden, welche nach den bestehenden Vorschriften zu bestimmen ist. — Diese Vorkehrung ist auch in Fällen der Disziplinar-Untersuchung zu treffen, wenn die dem Beschuldigten zur Last gelegte Pflichtverletzung oder Gesetzesübertretung mit der Degradirung oder Dienstesentlassung bestraft werden kann, oder wenn nach dem Ermessen des Vorstehers des Gerichtes, von welchem die Disziplinar-Untersuchung eingeleitet wurde, oder des Präsidiums der höheren Behörde, oder des Justizministers die Sicherheit des Dienstes oder das Ansehen des Gerichtes die Entfernung desselben fordert. Dieselbe kann von dem unmittelbaren Vorstande, so wie von dem Präsidium der höheren Gerichtsbehörde und von dem Justizminister verfügt werden.

§. 80.

Beschwerdeführung gegen die Suspension.

Beschwerden gegen die Einleitung einer Disziplinar-Untersuchung oder die Suspendirung vom Amte und Gehalte sind an das Obergerichts-Präsidium, und wenn die Beschwerde gegen die Verfügung des Obergerichts-Präsidiums gerichtet, oder wenn die Verfügung von dem Präsidium des obersten Gerichtshofes oder von diesem ausgegangen ist, an den Justizminister zu überreichen. Sie haben aber keine aufschiebende Wirkung.

§. 81.

Eine förmliche Disziplinar-Untersuchung hat nur dann stattzufinden, wenn es sich um die Strafe der Degradirung oder Dienstesentlassung handelt. Bei minderen Disziplinar-Verfügungen (§. 58) genügt die Erhebung des bezüglichen Thatbestandes, wornach der betreffende Amtsvorstand die entsprechende Disziplinar-Verfügung zu treffen, oder die weiteren Anträge gehörigen Orts zu stellen hat.

§. 82.

Verfahren bei Disziplinar-Untersuchungen.

Findet eine förmliche Disziplinar-Untersuchung Statt, so müssen alle zur Aufklärung der Sache dienlichen Beweise von Amtswegen herbeigeschafft und die betheiligten Parteien und Zeugen nöthigen Falles eidlich vernommen werden. Dem Beschuldigten müssen alle gegen ihn vorgekommenen Umstände und Beweismittel zur mündlichen oder schriftlichen Rechtfertigung vorgehalten werden. Verweigert er die Rechtfertigung, so ist gegen ihn auch ohne dieselbe vorzugehen.

§. 83.

Ergibt sich aus der Untersuchung der Verdacht einer durch die Strafgesetze verbotenen Handlung, so muß der Erfolg des strafrechtlichen Verfahrens abgewartet, nach dessen Beendigung aber nöthigen Falles im Disziplinarwege weiter vorgegangen werden.

§. 84.

Orzeczenie co do dochodzenia dyscyplinarnego.

Gdy dochodzenie na drodze dyscyplinarnéj ukończoném zostanie przeciw urzędnikowi, lub słudze sądu powiatowego, wówczas przełożony tegoż sądu, jeżeli zaś było prowadzoném przeciw przełożonemu sądu powiatowego lub przeciw radzcy albo asesorowi lub podwładnemu urzędnikowi lub słudze Trybunału piérwszéj Instancyi, natenczas Przełożony tegoż Trybunału winien przedłożyć takowe wraz z swoim wnioskiem do Prezydyum sądu wyższego.

§. 85.

Prezydyum sądu wyższego każe powyższe wnioski wziąść pod obradę w komisyi stałéj, ustanowionéj dla obsadzeń służbowych (§. 28), i, jeżeli dochodzenie tyczy się tylko sługi, ustanowionego przy sądzie wyższym, lub przy władzy sądowéj znajdującéj się w jego okręgu, każe powziąć uchwałę według większości głosów, gdy nie ma przeciw niéj gruntownych zarzutów; w którym to przypadku należy zasystować wystawienie uchwały, i przedłożyć Ministrowi Sprawiedliwości do rozstrzygnienia.

Przeciw orzeczeniu wydanemu przez sąd wyższy zostaje obwinionemu otwarta droga zażalenia do Ministra Sprawiedliwości w przeciągu dni 14tu.

W taki sam sposób postępować winno Prezydyum najwyższego Trybunału sądowego przy orzeczeniach dyscyplinarnych przeciw wszelkim sługom, przy tymże sądzie ustanowionym, zastrzegając im wyniesienie zażalenia do Ministra Sprawiedliwości.

§. 86.

Jeżeli zaś idzie o to, aby przeciw urzędnikowi mianowanemu przez Prezydyum sądu wyższego wyrzec karę degradowania lub oddalenia ze służby, lub gdy idzie o przewinienie urzędnika, mianowanego przez Ministra Sprawiedliwości; wówczas Prezydya sądów wyższych obowiązane są, całą rozprawę wraz z wnioskami swojemi i komisyi dyscyplinarnéj, w tym przedmiocie wysłuchanéj (§. 28) przedłożyć Prezydentowi najwyższego Trybunału sądowego.

§. 87.

Gdyby się wydarzył przypadek, iż dochodzenie w drodze dyscyplinarnéj ma być prowadzone przeciw Przełożonemu Trybunału piérwszéj instancyi, lub przeciw radzcy lub Wiceprezydentowi sądu wyższego, wówczas dochodzenie przedłożone ma być przez Prezydenta sądu wyższego Prezydentowi najwyższego Trybunału sądowego; gdyby zaś Prezydent sądu wyższego lub radzca Trybunału najwyższego podpadł pod śledztwo, natenczas śledztwo przedłożone być winno przez Prezydenta najwyższego Trybunału sądowego Ministrowi Sprawiedliwości.

§. 84.

Entscheidung über die Disziplinar-Untersuchung.

Die geschlossene Disziplinar-Untersuchung gegen einen Beamten oder Diener eines Bezirksgerichtes hat der Vorsteher desselben, gegen den Vorsteher eines Bezirksgerichtes, oder gegen einen Rath oder Beisitzer oder einen untergeordneten Beamten oder Diener eines Gerichtshofes erster Instanz der Vorsteher des Letzteren, mit seinem Antrage dem vorgesetzten Obergerichts-Präsidium vorzulegen.

§. 85.

Das Obergerichts-Präsidium läßt diese Anträge in der für die Personal-Besetzungen bestehenden ständigen Kommission (§. 28) in Vortrag bringen, und läßt, wenn die Untersuchung bloß einen bei dem Obergerichte selbst, oder bei einer Gerichtsbehörde seines Sprengels angestellten Diener betrifft, die Entscheidung nach dem Mehrheitsbeschlusse ausfertigen, falls es nicht wesentliche Bedenken dagegen zu erheben findet, in welchem Falle die Ausfertigung zu sistiren, und dem Justizminister zur Entscheidung vorzulegen ist.

Gegen das von dem Obergerichte ergangene Erkenntniß bleibt dem Beschuldigten binnen **14** Tagen die Beschwerde an den Justizminister offen.

Auf gleiche Weise hat das Präsidium des obersten Gerichtshofes bei Disziplinar-Erkenntnissen gegen die bei demselben angestellten Diener jeder Art unter Vorbehalt der Beschwerde an den Justizminister vorzugehen.

§. 86.

Handelt es sich aber darum, gegen einen von dem Obergerichts-Präsidium ernannten Beamten die Degradirung oder Entlassung zu verhängen, oder handelt es sich um das Verschulden eines Beamten, welcher von dem Justizminister ernannt worden ist, so haben die Obergerichts-Präsidien die Verhandlung mit ihren und den Anträgen der darüber vernommenen Disziplinar-Kommission (§. 28) dem Präsidenten des obersten Gerichtshofes vorzulegen.

§. 87.

Sollte der Fall einer Disziplinar-Untersuchung gegen den Vorsteher eines Gerichtshofes erster Instanz, oder gegen einen Rath oder Vizepräsidenten des Obergerichtes vorkommen, so ist die Untersuchung von dem Präsidenten des Obergerichtes dem Präsidenten des obersten Gerichtshofes; wenn aber der Präsident eines Obergerichtes, oder ein Rath des obersten Gerichtshofes in Untersuchung verfallen sollte, von dem Präsidenten des obersten Gerichtshofes dem Justizminister vorzulegen.

§. 88.

Prezydent najwyższego Trybunału sądowego każe śledztwa w drodze dyscyplinarnéj, przedłożone mu przez Prezydenta sądów wyższych, równie jak te, które przeprowadzone zostały w najwyższym Trybunale sądowym, wziąć pod obradę w komisyi dyscyplinarnéj, mającéj być złożoną, stosownie do §. 28., a jeżeli nie idzie jedynie o sługę ustanowionego przy najwyższym Trybunale, powinien przedłożyć skutek narady wraz z swojém zdaniem Ministrowi Sprawiedliwości jeszcze przed wystawieniem. Jeżeli wniosek odnosi się do tego, ażeby winowajca przeniesiony został na inne miejsce służbowe téj saméj lub niższéj rangi, wówczas należy dodać, że to na koszt przeniesionego stać się powinno. W razie orzeczeń, wydanych przeciw sługom, ustanowionym przy sądach wyższych, należy postępować podobnie jak w §. 85.

§. 89.

Jeżeli ten, który ukaranym być ma, zajmuje miejsce służbowe, którego obsadzenie zostawione jest Jego C. K. Mości, i jeżeli kara wypadła na degradowanie lub oddalenie ze służby, lub jeżeli Minister Sprawiedliwości uważa, iż przypadek ten podlega surowszéj karze, jak wymierzyła komisya dyscyplinarna najwyższego Trybunału, wówczas winien jest Minister Sprawiedliwości poddać rzecz pod najwyższe rozstrzygnienie.

W innych przypadkach Minister Sprawiedliwości winien albo wykonać orzeczenie komisyi dyscyplinarnéj najwyższego Trybunału sądowego, lub według okoliczności łagodniéj postąpić z winowajcą.

Rozdział ósmy.

O podporządkowaniu władz sądowych, i o dozorze nad tokiem spraw sądowych w tychże.

§. 90.

O podporządkowaniu władz sądowych.

Władze sądowe piérwszéj instancyi podlegają, pod względem biegu spraw sądowych, dozorowi sądów wyższych, a w szczególności Prezydyów onychże, zaś sądy wyższe Ministerstwu Sprawiedliwości. Przełożeni trybunałów piérwszéj instancyi winni są zarazem czuwać nad postępowaniem tych sędziów powiatowych i ich podwładnych, którzy są ustanowieni ze stanu osobowego trybunałów, lub też wykonują sądownictwo oddzielnie od administracyi politycznéj, i o ile się tyczy osób piérwszego rodzaju, lub w przypadkach nagłych, zaraz uchylić spostrzeżone wady, w innych zaś przypadkach uczynić o nich doniesienie do sądu wyższego, a względnie do Prezydyum onegoż.

§. 88.

Der Präsident des obersten Gerichtshofes läßt sowohl die ihm von dem Präsidenten der Obergerichte vorgelegten, als auch die bei dem obersten Gerichtshofe selbst über die eigenen untergeordneten Beamten gepflogenen Disziplinar-Untersuchungen in der nach Maßgabe des §. 28 zu bildenden Disziplinar-Kommission in Vortrag bringen, und hat, falls es nicht bloß einen bei dem obersten Gerichtshofe angestellten Diener betrifft, das Ergebniß dieser Berathung mit seinem eigenen Gutachten vor der Ausfertigung an den Justizminister zu leiten. Wird auf Versetzung des Schuldigen an einen anderen Dienstplatz des gleichen oder eines geringeren Ranges angetragen, so ist zugleich beizufügen, daß dieses auf Kosten des Versetzten zu geschehen habe. Bei Erkenntnissen gegen bei den Obergerichten bestellte Diener ist auf gleiche Weise wie §. 85 vorzugehen.

§. 89.

Der Justizminister hat, wenn der zu Bestrafende einen Dienstposten bekleidet, dessen Besetzung Seiner Majestät vorbehalten ist, und auf Degradirung oder Dienstesentlassung erkannt wurde, oder wenn er den Fall zu einer strengeren, als der von der Disziplinar-Kommission des obersten Gerichtshofes angetragenen Behandlung geeignet hält, die Allerhöchste Schlußfassung einzuholen.

In anderen Fällen hat der Justizminister entweder das Erkenntniß der Disziplinar-Kommission des obersten Gerichtshofes in Vollzug zu setzen, oder dem Schuldigen nach Beschaffenheit der Umstände eine mildere Behandlung angedeihen zu lassen.

Achtes Hauptstück.

Von der Unterordnung der Gerichtsbehörden und der Aufsicht über den Gang der Justizgeschäfte bei denselben.

§. 90.

Unterordnung der Gerichtsbehörden.

Die Gerichtsbehörden erster Instanz sind hinsichtlich des Ganges der Justizgeschäfte der Aufsicht der Obergerichte und insbesondere der Präsidien derselben, und die Obergerichte dem Justizministerium untergeordnet. Zugleich haben jedoch die Vorsteher der Gerichtshöfe erster Instanz über das Benehmen derjenigen Bezirksrichter und ihrer Untergebenen, welche aus dem Personalstande der Gerichtshöfe bestellt sind, oder doch die Justizpflege getrennt von der politischen Verwaltung ausüben, zu wachen, und wahrgenommene Gebrechen, soweit es Individuen der ersteren Art betrifft oder dringende Fälle eintreten, gleich selbst abzustellen, in anderen Fällen aber dem Obergerichte und beziehungsweise dem Präsidium die Anzeige zu erstatten.

§. 91.

Sądy podwładne winny są dopełniać sciśle nakazów Przełożonego sądu wyższego a względnie jego Prezydyum, i na każde jego żądanie składać mu relacyę i sprawozdanie ze wszystkich czynności urzędowych.

Sądy wyższe, a mianowicie Prezydya onychże, powinny sądy sobie podwładne zmuszać do pełnienia ich obowiązku i urzędu w razie potrzeby karami pieniężnemi lub innemi stosownemi karami, a w szczególności czuwać nad tém, ażeby takowe zawsze stosownie do przepisów obsadzonemi były.

§. 92.

Najwyższy Trybunał sądowy ma obowiązek, karcić wady sądów piérwszéj i drugiéj instancyi, które spostrzeże przy wykonywaniu swego urzędu sędziowskiego, wydawać stosowne do tego napomnienia, a jeżeli idzie o zarządzenia, które leżą poza granicą jego działalności, uczynić o tém stosowne doniesienie do Ministra Sprawiedliwości. Oprócz tego najwyższy Trybunał sądowy winien donosić Ministrowi Sprawiedliwości o naganach i upomnieniach, które sam wydawał.

§. 93.

Wizytacye sądów.

Sądy piérwszéj instancyi, znajdujące się w siedzibie sądu wyższego, powinny być wizytowane co rok; a zaś inne Trybunały, równie jak sądy powiatowe, co dwa lata, bez względu na to, czyli w tychże ostatnich sądownictwo połączone jest z administracyą polityczną, czy nie.

Oprócz tego może sąd wyższy, lub jego Prezydent za pozwoleniem Ministra Sprawiedliwości nakazać wizytacye władz sądowych piérwszéj instancyi, jeżeli to w szczególnych wydarzeniach uzna za potrzebne, w nagłych zaś razach i natychmiast. Jednakże w ostatnich przypadkach winien jest o tém, co zarządzi, zawiadomić Ministra Sprawiedliwości.

§. 94.

Do każdéj wizytacyi Prezydyum sądu wyższego winno przeznaczyć radzcę ze swego grona lub przełożonego sądu, albo radzcę piérwszéj instancyi, i dodać mu urzędnika podrzędnego za aktuaryusza.

§. 95.

Wyznaczony komisarz winien sciśle dochodzić, czyli we wszystkich gałęziach sądownictwa zgodnie z ustawami się postępuje; czyli i o ile na sądzie lub pojedynczych osobach sądowych cięży wina niedbałości w pełnieniu obowiązku urzędowego, i w jakim sposobie można zaradzić nadużyciom, jakie się znaleść mogą. Powinien także o ile możności starać się poznać zdolności i osobiste przymioty radzców i urzędników.

§. 91.

Die untergeordneten Gerichte haben die Anordnungen des vorgesetzten Obergerichtes und beziehungsweise des Präsidiums desselben genau zu befolgen, und demselben auf Verlangen über alle Amtsgeschäfte Auskunft und Rechenschaft zu geben.

Die Obergerichte und beziehungsweise die Präsidien derselben haben die ihnen untergebenen Gerichte von Amtswegen nöthigen Falles durch Geld- oder andere angemessene Strafen zur Erfüllung ihrer Pflicht anzuhalten, und insbesondere darüber zu wachen, daß dieselben stets vorschriftmäßig besetzt werden.

§. 92.

Der oberste Gerichtshof ist berufen, die bei Ausübung seines richterlichen Amtes wahrgenommenen Gebrechen der Gerichte erster und zweiter Instanz zu rügen, die nöthigen Zurechtweisungen darüber zu erlassen, und wenn es sich um Anordnungen handelt, welche außer den Grenzen seiner Wirksamkeit liegen, dem Justizminister die geeignete Mittheilung zu machen. Uebrigens hat der oberste Gerichtshof auch von den von ihm selbst ertheilten Rügen und Zurechtweisungen den Justizminister in Kenntniß zu setzen.

§. 93.

Visitazion der Gerichte.

Die am Sitze jedes Obergerichtes befindlichen Gerichte erster Instanz sind jährlich, die übrigen Gerichtshöfe sowohl als Bezirksgerichte, und ohne Rücksicht, ob die Justizpflege bei den letzteren mit der politischen Verwaltung vereiniget seyn möge oder nicht, alle zwei Jahre zu untersuchen

Außerdem können Untersuchungen der Gerichtsbehörden erster Instanz, wenn es durch besondere Vorfälle nothwendig wird, von den Obergerichten oder deren Präsidien mit Bewilligung des Justizministeriums, in dringenden Fällen aber auch sogleich angeordnet werden. Doch ist in letzteren Fällen die getroffene Verfügung dem Justizministerium anzuzeigen.

§ 94.

Zu jeder Untersuchung hat das Präsidium des Obergerichtes einen Rath aus dessen Mitte, oder einen Gerichtsvorsteher oder Rath erster Instanz abzuordnen, und demselben einen untergeordneten Beamten als Aktuar beizugeben.

§. 95.

Der abgeordnete Kommissär hat genau zu erforschen, ob in allen Zweigen der Justizpflege den Gesetzen gemäß vorgegangen werde, ob und in wieferne dem Gerichte oder einzelnen Gerichtspersonen Vernachlässigung ihrer Amtspflichten zur Last fällt, und wie den etwa bestehenden Mißbräuchen zu begegnen sei. Er hat sich zugleich mit den Fähigkeiten und persönlichen Eigenschaften der Räthe und Beamten so viel möglich bekannt zu machen.

W tym celu powinien być obecnym przy kilku posiedzeniach sądowych, i kazać sobie przedłożyć akta procesowe, konkursowe, spadkowe, opiekuńcze i inne akta sądowe, prace referentów, protokóły dziennika podawczego i registratury, i księgi publiczne, i takowe rozpoznawać. Następnie powinien się przekonać o ile możności o prawdziwości wykazów czynności, przedłożonych w latach ostatnich, a to przynajmniéj przez porównanie niektórych szczegółów z odpowiedniemi aktami. Co do wad spostrzeżonych, winien jest wysłuchać przełożonego w sądzie, a według okoliczności także innych urzędników sądowych, zresztą powinien unikać wszystkiego, cokolwiek z jego czynności urzędowych przyniosłoby uszczerbek sławie i powadze sądu, lub coby mogło sprowadzić zwłokę w toku czynności.

Własnych poleceń nie powinien sam wydawać, jeżeli oczywiście nieprawne postępowanie nie wymaga spiesznego zaradzenia.

O skutku swéj wizytacyi winien uczynić relacyę do Prezydyum sądu wyższego z dołożeniem swéj opinii; i do tego załączyć sumienne spisanie przymiotów Przełożonego w sądzie, i urzędników sądowych.

§. 96.

Jeżeli powód i cel wizytacyi wymaga bliższych poleceń, wówczas należy komisarzowi nadać szczególne instrukcye.

§. 97.

Sądy wyższe, a względnie ich Prezydya, winny są po takich wizytacyach natychmiast poczynić rozporządzenia leżące w ich zakresie, co zaś do innych kroków uczynić przedstawienie do Ministra Sprawiedliwości przy załączeniu aktu wizytacyi.

§. 98.

Wykazy czynności sądów piérwszéj instancyi.

Sądy piérwszéj instancyi obowiązane są z początkiem każdego roku, a najdaléj do 31. Stycznia przedłożyć sądowi wyższemu główny wykaz czynności co do wszystkich spraw cywilnych, jakie się wydarzyły w ciągu roku upłynionego, a szczególne wykazy co do pojedynczych z końcem roku nieukończonych pertraktacyj spadkowych, konkursów, czynności rachunkowych i procesów.

Jakie wykazy piérwsze instancye w sprawach karnych przedkładać winny, o tém stanowi ustawa o postępowaniu karném.

§. 99.

a) wykazy główne czynności;

Główne wykazy czynności sporządzone być winny według wzorów nr. 3. i 4. Napisy pojedynczych rubryk wskazują przedmiot, dla którego są przezna-

Zu diesem Ende hat er einigen Gerichtssitzungen beizuwohnen, sich Prozeß-, Konkurs-Abhandlungs-, Vormundschafts- und andere Gerichts-Akten, die Ausarbeitungen der Referenten, die Einreichungs-, Raths- und Registraturs-Protokolle und die öffentlichen Bücher vorlegen zu lassen und zu prüfen. Er hat sich ferner von der Richtigkeit der in den letzten Jahren vorgelegten Geschäfts-Ausweise so viel möglich und wenigstens durch Vergleichung einiger Angaben mit den betreffenden Akten zu überzeugen. Ueber die wahrgenommenen Gebrechen hat er den Gerichtsvorsteher, und nach Beschaffenheit der Umstände auch andere Gerichtsbeamte zu vernehmen, übrigens aber bei seinen Amtshandlungen Alles zu vermeiden, wodurch der Ehre und dem Ansehen des Gerichtes nahe getreten oder eine Verzögerung in der Geschäftsbehandlung verursacht werden könnte.

Aller eigenen Anordnungen hat er sich zu enthalten, in soferne nicht ein offenbar gesetzwidriges Verfahren dringende Abhilfe nothwendig macht.

Ueber den Erfolg der Untersuchung hat er an das Obergerichts-Präsidium mit Beifügung seines Gutachtens Bericht zu erstatten, welchem stets eine gewissenhafte Schilderung der Eigenschaften des Gerichtsvorstehers und der Beamten des Gerichtes beizufügen ist.

§. 96.

Wenn die Veranlassung und der Zweck der Untersuchung nähere Bestimmungen nothwendig machen, so ist der Kommissär darüber mit einer besonderen Instrukzion zu versehen.

§. 97.

Die Obergerichte und beziehungsweise deren Präsidien haben über Untersuchungen dieser Art, die in ihrem Wirkungskreise gelegenen Anordnungen sogleich zu treffen, die erforderlichen übrigen Maßregeln aber unter Anschluß des Untersuchungs-Aktes dem Justizministerium in Antrag zu bringen.

§. 98.

Geschäfts-Ausweise der Gerichte erster Instanz:

Die Gerichte erster Instanz haben mit Anfang eines jeden Jahres und längstens bis 31. Jänner über die im verflossenen Jahre vorgekommenen Geschäfte in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten einen Hauptgeschäfts-Ausweis, und besondere Ausweise über die einzelnen am Ende des Jahres unbeendigt gebliebenen Verlassenschafts-Abhandlungen, Konkurse, Rechnungsgeschäfte und Prozesse dem Obergerichte vorzulegen.

Welche Geschäftsausweise von den ersten Instanzen in Strafsachen zu überreichen sind, wird durch die Strafprozeß-Ordnung bestimmt.

§. 99.

a) Haupt-Geschäfts-Ausweise;

Die Hauptgeschäfts-Ausweise sind nach den Formularien Nr. 3 und 4 zu verfassen. Die Aufschriften der einzelnen Rubriken bezeichnen den Gegenstand, für welchen

czone. W rubrykach przeznaczonych na pojedyncze przedmioty nie należy zamieszczać liczb protokółu podawczego, aniteż liczb podań, wniesionych w rzeczonych przedmiotach, lecz należy tylko zamieścić liczbę albo spraw, n. p. zainrotulowanych procesów, albo przypadków, w których ustanowioną została opieka, bez względu na liczbę dzieci. Do kuratel nie należy liczyć tych, które zostają ustanowionemi przy otwarciu krydy, lub tylko dla pojedynczych spraw prawnych.

Pod rubryką sprawy małżeńskie należy spory o rozdział od stołu i łoża i o nieważność lub rozłączenie małżeństwa, w których dochodzenie rzeczywiście nastąpiło, dokładnie odróżnić.

Główne wykazy czynności Trybunałów powinny być podawane w dwóch oddziałach, z których jeden wykazuje czynności całego sądu, drugi zaś czynności pojedynczych referentów.

§. 100.

b) wykazy czynności pojedynczych.

Szczególne wykazy nieukończonych jeszcze pertraktacyj spadkowych, kryd i czynności rachunkowych należy urządzić według formularzy nr. 5., 6. i 7. W ostatniéj rubryce onychże należy dokładnie wyrazić, w jakim stanie znajduje się sprawa, jakie kroki poczynionemi zostały ze sądu dla jéj przyspieszenia, i jakie przeszkody stoją jéj ukończenia w drodze.

Wykaz zaległych zamkniętych procesów powinien być sporządzony według formularza nr. 8. W ostatniéj rubryce jego należy zamieścić przyczyny opóźnionego załatwienia.

§. 101.

Wspomnione w §. 100 wykazy należy przedłożyć sądowi wyższemu corocznie. Ten sąd może atoli nawet w ciągu roku zażądać wykazów tych czynności, względem których to za potrzebne uzna.

§. 102.

Przedłożenie wykazów czynności do Ministeryum Sprawiedliwości.

Sąd wyższy winien przedłożone sobie wykazy ściśle rozpoznawać, zażądać w razie potrzeby bliższych wyjaśnień o nich, a tam, gdzie spostrzedz się dają wady lub opóźnienia, zarządzić, co należy.

Wykazy czynności Trybunałów pierwszéj instancyi sąd wyższy przedłożyć winien także Ministrowi Sprawiedliwości. Oprócz tego sąd wyższy winien przedłożyć Ministrowi Sprawiedliwości ogólny wykaz czynności wszystkich podległych mu Trybunałów, ułożony według wykazów głównych sądów pojedynczych, drugi wykaz zaś co do czynności wszystkich sądów powiatowych, sporządzony

sie bestimmt sind. In die Rubriken über die Geschäftsgegenstände sind nicht die Zahlen des Einreichungsprotokolles oder die Anzahl der Eingaben, welche in den bezeichneten Geschäften eingelangt sind, sondern es ist nur die Anzahl der Geschäfte, z. B. der inrotulirten Prozesse, oder der Fälle, in welchen eine Vormundschaft bestellt wurde, ohne Rücksicht auf die Anzahl der Kinder, einzutragen. Unter die Kuratelen sind diejenigen nicht zu rechnen, welche bei Eröffnung des Konkurses, oder bloß für einzelne Rechtsgeschäfte angeordnet werden.

Unter der Rubrik Ehesachen sind die Streitigkeiten über die Scheidung von Tisch und Bett und über die Ungiltigkeit oder Trennung der Ehe, in welchen die Untersuchung wirklich eingeleitet worden ist, gehörig zu trennen.

Die Hauptgeschäfts-Ausweise der Gerichtshöfe sind in zwei Abtheilungen, deren eine die Geschäfte des ganzen Gerichtes, die zweite jene der einzelnen Referenten darstellt, zu überreichen.

§. 100.

b) besondere Geschäfts-Ausweise.

Die besonderen Ausweise über die rückständig gebliebenen Verlassenschafts-Abhandlungen, Konkurse und Rechnungsgeschäfte sind nach den Formularien Nr. 5, 6 und 7 einzurichten. In den letzten Rubriken derselben ist der Stand, in welchem sich die Verhandlung befindet, die von dem Gerichte zur Beschleunigung getroffene Verfügung, und das der Beendigung entgegenstehende Hinderniß mit Bestimmtheit anzumerken.

Der Ausweis über die rückständigen geschlossenen Prozesse ist nach dem Formulare Nr. 8 einzurichten. In die letzte Rubrik desselben sind die Ursachen der verzögerten Erledigung einzutragen.

§. 101.

Die im §. 100 erwähnten Ausweise sind jährlich dem Obergerichte vorzulegen. Diesem Gerichte steht aber frei, auch während des Jahres Ausweise über diejenigen Geschäfte abzufordern, rücksichtlich deren es dieses nothwendig findet.

§. 102.

Vorlegung der Geschäfts-Ausweise an das Justizministerium.

Das Obergericht hat die vorgelegten Ausweise genau zu prüfen, nöthigenfalls nähere Aufklärung darüber abzufordern, und wo Mängel oder Verzögerungen in der Geschäftsbehandlung bemerkt werden, die entsprechenden Verfügungen zn treffen.

Die Geschäftsausweise der Gerichtshöfe erster Instanz müssen von dem Obergerichte auch dem Justizministerium zur Einsicht vorgelegt werden. Außerdem hat das Obergericht aus den Haupt-Ausweisen der einzelnen Gerichte einen Gesammt-Ausweis über die Geschäfte aller ihm unterstehenden Gerichtshöfe, und einen zweiten über die Geschäfte aller Bezirksgerichte, welcher letztere nach den Sprengeln der Gerichtshöfe, wo

według okręgów Trybunałów, w których się takowe znajdują. Przy tém winien jest sąd wyższy uczynić relacyę o tém, co już zarządził, przedstawić takie rozporządzenia, które wychodzą poza zakres jego władzy, i w ogólności uczynić zasadne sprawozdanie o całym toku sądownictwa.

§. 103.

Wykazy czynności sądów wyższych.

Sądy wyższe winny są przedkładać Ministrowi Sprawiedliwości wykazy główne czynności swoich własnych według wzoru nr. 9., w przepisanych tamże dwóch oddziałach.

§. 104.

Wykaz czynności najwyższego Trybunału.

Sąd najwyższy winien przedłożyć Ministrowi Sprawiedliwości, celem przedstawienia Jego C. K. Mości wykaz główny czynności swoich własnych według wzoru nr. 10., którego piérwszy oddział obejmować winien cały stan czynności Trybunału, drugi zaś stan czynności według pojedynczych okręgów sądów wyższych.

§. 105.

Tabele nieobecnych.

Każdy sąd winien przy końcu roku, wykazem według wzoru nr. 11 ułożonym, donieść, którzy urzędnicy w ciągu tegoż roku byli nieobecnymi, lub którzy od czynności swych urzędowych przeszkodami oderwani byli.

§. 106.

Wykazy co do udzielonych pochwał i nagan.

Każdy sąd wyższy, równie jak najwyższy Trybunał sądowy, winien prowadzić osobny wykaz co do pochwał i nagan, wydanych przez nich urzędnikom, ustanowionym przy tychże sądach, i przy sądach im podległych, i przedłożyć przy końcu każdego roku wyjątki z tegoż wykazu Ministerstwu Sprawiedliwości.

§. 107.

Wyjątek co do urzędów mieszanych.

Postanowienia, znajdujące się w poprzedzających rozdziałach co do mianowania na posady służbowe, udzielania urlopów, pensyonowania, kwieskowania lub przenoszenia na inne miejsca służbowe, tudzież o wykonywaniu władzy administracyjnéj, nie mają wpływu na urzędy powiatowe, w których sądownictwo połączone jest z administracyą polityczną; co do tychże obowiązują §§. 14. i 15. najwyższych postanowień z dnia 14. Września 1852 r. o urządzeniu i o zakresie urzędowym urzędów powiatowych.

sich dieselben befinden, zu verfassen ist, zusammenzustellen und dem Justizminister vorzulegen. Dabei hat es die darüber bereits getroffenen Verfügungen anzuzeigen, diejenigen, welche seinen Wirkungskreis überschreiten, in Antrag zu bringen, und über den Gang der Rechtspflege im Allgemeinen ein gründliches Gutachten zu erstatten.

§. 103.

Geschäfts-Ausweise der Obergerichte.

Die Obergerichte haben über die bei ihnen vorgekommenen Geschäfte einen Haupt-Ausweis nach dem Formulare Nr. 9 in den darin vorgeschriebenen zwei Abtheilungen dem Justizminister vorzulegen.

§. 104.

Geschäfts-Ausweis des obersten Gerichtshofes.

Der oberste Gerichtshof hat über die bei demselben vorkommenden Geschäfte einen Hauptgeschäfts-Ausweis nach dem Formulare Nr. 10, dessen erste Abtheilung den gesammten Geschäftsstand des Gerichtshofes, die zweite den Geschäftsstand nach den einzelnen Sprengeln der Obergerichte umfassen soll, dem Justizminister zur Einsicht und zur Vorlage an Seine Majestät zu überreichen.

§. 105.

Absenztabellen.

Jedes Gericht hat mittelst eines nach dem Formulare Nr. 11 eingerichteten Verzeichnisses mit Schluß des Jahres anzuzeigen, welche Beamten während desselben abwesend, oder in ihren Amtsverrichtungen verhindert waren.

§ 106.

Vormerkung über ertheilte Belobungen und Rügen.

Jedes Obergericht sowohl, als der oberste Gerichtshof, haben auch eine eigene Vormerkung über alle von ihnen an die bei ihnen selbst und bei den ihnen untergeordneten Gerichten angestellten Beamten erlassenen Belobungen und Rügen zu führen, und am Schlusse jeden Jahres Auszüge daraus dem Justizministerium vorzulegen.

§. 107.

Ausnahme bei gemischten Aemtern.

Die in den vorausgegangenen Hauptstücken vorkommenden Bestimmungen über die Besetzung der Dienstplätze, Urlaubsertheilung, Pensionirung, Quieszirung oder Versetzung auf einen anderen Dienstplatz, und über die Ausübung der Disziplinargewalt, haben auf die Bezirksämter, bei welchen die Justizpflege mit der politischen Administrazion verbunden ist, keinen Einfluß, sondern es gelten für dieselben die §§. 14. und 15 der Allerhöchsten Bestimmungen vom 14. September 1852 über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Bezirksämter.

Część druga.

O porządku czynności w sądach.

Rozdział piérwszy.

O porządku czynności w Trybunałach.

Oddział piérwszy.

O dzienniku (protokóle) podawczym.

§. 108.

Postanowienia ogólne.

W każdym sądzie powinien się znajdować protokół podawczy.

W sądach, które wykonują razem sądownictwo cywilne i karne, protokół podawczy osobno prowadzić należy co do spraw karnych i cywilnych.

Jeżeli zachodzi potrzeba tego, można także prowadzić osobny protokół co do spraw handlowych i górniczych. Strony są zatém obowiązane podania swoje, tyczące się tych przedmiotów, dokładnie jako takie naznaczyć.

§. 109.

Protokół podawczy nie może odrzucić żadnego pisma, wystosowanego z napisem do sądu, aniteż wręczyć go na powrót temu, który je przyniósł. Zewnątrz miejsca urzędu protokolista dziennika podawczego nie powinien przyjmować żadnego podania. Ustnie do dziennika podawczego nic wniesioném być nie może.

§. 110.

Nie wolno jest także protokoliście dziennika podawczego przyjmować podania z tém poleceniem, ażeby takowe nie zaraz, lecz dopiéro w pewnym czasie, lub pod pewnemi warunkami zamieścił w protokóle podawczym. Za takie porozumiéwania się ze stronami, protokolista dziennika podawczego powinien być karanym bez wszelkiego względu utratą służby, a według okoliczności jako zbrodzień.

§. 111.

W protokóle podawczym nie wolno stronom udzielać innéj wiadomości, jak tylko téj, w jakim czasie podanie i pod jaką liczbą wniesioném zostało.

Zweiter Theil

Von der Geschäftsordnung der Gerichte.

Erstes Hauptstück.

Geschäftsordnung der Gerichtshöfe.

Erster Abschnitt.

Von dem Einreichungsprotokolle.

§. 108.

Allgemeine Bestimmungen

Jedes Gericht muß mit einem Einreichungsprotokolle versehen seyn.

Bei Gerichten, welche die Zivil- und Strafgerichtsbarkeit zugleich ausüben, ist das Einreichungsprotokoll über Straffachen abgesondert von jenem über zivilgerichtliche Eingaben zu führen.

Nach Erforderniß kann auch über die, in handels- oder berggerichtlichen Angelegenheiten einlangenden Eingaben ein abgesondertes Protokoll geführt werden. Die Parteien haben daher Eingaben in Angelegenheiten dieser Art, genau als solche zu bezeichnen.

§. 109.

Von dem Einreichungsprotokolle darf keine mit der Aufschrift an das Gericht versehene Schrift zurückgewiesen oder dem Ueberbringer wieder ausgehändiget werden. Außer dem Amtsorte darf der Einreichungsprotokollist keine Eingabe annehmen. Mündlich kann bei dem Einreichungsprotokolle nichts angebracht werden.

§. 110.

Dem Einreichungsprotokollisten ist auch nicht erlaubt, eine Eingabe mit dem Auftrage zu übernehmen, sie nicht sogleich, sondern erst zu einer bestimmten Zeit oder unter gewissen Bedingungen in das Einreichungsprotokoll einzutragen. Verabredungen dieser Art mit den Parteien sind an dem Einreichungsprotokollisten ohne Nachsicht mit dem Verluste des Dienstes, und nach Umständen als Verbrechen zu bestrafen.

§. 111.

Bei dem Einreichungsprotokolle darf den Parteien nur darüber Auskunft ertheilt werden, ob und zu welcher Zeit eine Eingabe überreicht und mit welcher Nummer sie bezeichnet worden sei.

§. 112.

Godziny urzędowe do wnoszenia podań.

Protokół podawczy powinien być otwartym codziennie przez pięć godzin w dniach powszechnych, a przez trzy godziny w niedziele i święta, któreto godziny sądy wyższe w swoich okręgach wyznaczą, mając wzgląd na okoliczności miejscowe. Oprócz tych godzin żadnego podania przyjmować nie wolno. Podania przychodzące pocztą należy kazać bezzwłocznie przynieść słudze sądowemu z poczty, i wręczyć je protokoliście dziennika podawczego.

Godziny urzędowe, przeznaczone dla protokółu podawczego, należy podać do wiadomości przez przybicie w domu sądowym.

§. 113.

Forma protokółu podawczego.

Protokół podawczy prowadzić należy na wielkich arkuszach drukowanych według wzoru nr. 12; każda stronica półarkusza powinna być podzielona na trzy rubryki na długość, i na odpowiednią ilość rubryk napoprzek.

Protokolista winien co dzień przy otwarciu protokółu zapisać dzień wniesienia, a następnie wniesione podania zamieścić według liczb porządkowych.

W piérwszéj rubryce podłużnéj należy zamieścić liczbę podania, a po uskutecznioném przydzieleniu onegoż, lub w takich przedmiotach, których referent jest oznaczonym, stosownie do tego oznaczenia, nazwisko referenta; w drugiéj rubryce należy zapisać władzę, od któréj pismo przychodzi, albo imie i nazwisko strony, która je wnosi, i strony przeciwnéj, jeżeli się takowa znajduje, z krótkiém wyrażeniem przedmiotu podania; w trzeciéj dzień załatwienia.

§. 114.

Protokolista dziennika podawczego nie powinien oddalać się z miejsca urzędowania, dopóki wszystkie, w ciągu dnia wniesione podania nie będą zapisane w drugiéj rubryce protokółu podawczego, a w piérwszéj przynajmniéj liczba protokolarna.

Jeżeli w dniu jakim nic nie było wniesioném, należy tę okoliczność wyrazić szczegółowo.

§. 115.

Naznaczenie podań (prezentowanie).

Każde podanie powinno być zaraz po jego otrzymaniu dokładnie naznaczone dniem, miesiącem i rokiem i liczbą protokólarną, która się mu według porządku w czasie wniesienia należy, a to, jeżeli strona tego żąda, w jéj obecności.

Liczby powinny bieżéć od piérwszego Stycznia do ostatniego Grudnia każdego roku bez przerwy; wszelkich ułomków, przeskoczeń lub powtarzań liczb należy starannie unikać.

§. 112.

Amtsstunden zur Ueberreichung der Eingaben.

Das Einreichungsprotokoll muß täglich, und zwar an Werktagen genau durch fünf, an Sonn- und Feiertagen durch drei Stunden offen gehalten werden, welche die Obergerichte im Umfange ihrer Sprengel, mit Rücksicht auf die Ortsverhältnisse, zu bestimmen haben. Außer diesen Stunden darf keine Eingabe angenommen werden. Die mittelst der Post ankommenden Stücke sind ohne Zeitverlust durch einen Gerichtsdiener abzuholen und dem Einreichungsprotokollisten zu übergeben.

Die für das Einreichungsprotokoll festgesetzten Amtsstunden sind mittelst Anschlages in dem Gerichtshause kundzumachen.

§. 113.

Form des Einreichungs-Protokolles.

Das Einreichungsprotokoll ist in großen, nach dem Formulare Nr. 12 gedruckten Bogen zu führen, von welchen jede Seite des halben Bogens in drei Längen- und eine angemessene Anzahl von Querrubriken abzutheilen ist.

Der Protokollist hat täglich bei Eröffnung des Protokolles den Tag der Ueberreichung anzumerken, und dann die überreichten Eingaben nach der Zahlenreihe einzutragen.

In die erste Längenrubrik ist die Zahl der Eingabe, und nach erfolgter Zutheilung derselben, oder bei Gegenständen, deren Referent bereits bestimmt ist, dieser Bestimmung gemäß, der Name des Referenten; in die zweite, die Behörde, von welcher die Schrift einlangt, oder der Vor- und Geschlechtsname der Partei, welche sie überreicht, und der Gegenpartei, wo eine solche vorkommt, mit kurzer Bezeichnung des Gegenstandes der Eingabe; in die dritte der Tag der Erledigung einzutragen.

§. 114.

Der Einreichungsprotokollist darf den Amtsort nicht verlassen, so lange nicht alle, den Tag hindurch eingelangten Eingaben in die zweite Rubrik des Einreichungsprotokolles eingetragen und in der ersten Rubrik wenigstens die Protokollszahl angemerkt ist.

Ist an einem Tage nichts eingereicht worden, so ist dieses ausdrücklich zu bemerken.

§. 115.

Bezeichnung der Eingaben (Präsentirung).

Jede Eingabe ist gleich nach der Uebernahme genau mit dem Tage, Monate und Jahre, und mit der ihr nach der Zeitordnung der Ueberreichung gebührenden Protokollszahl, und zwar, wenn es die Partei verlangt, in deren Gegenwart zu bezeichnen.

Die Zahlen haben vom ersten Jänner bis letzten Dezember eines jeden Jahres fortzulaufen, und jede Bruchzahl, jede Ueberspringung oder Wiederholung der Zahlen ist dabei sorgfältig zu vermeiden.

Liczbę protokółu, dzień, miesiąc i rok podania należy także wyrazić na duplikatach i rubrykach, należących do podania.

§. 116.

Alegata podań powinien protokolista dziennika podawczego przeglądnąć, naznaczyć je liczbą protokolarną podania, i rokiem podania, i wyrazić ich liczbę na podaniu niżéj liczby protokolarnéj.

Jeżeli brakuje jakiego alegatu, na który w podaniu jest odwołanie, wówczas należy to uczynić widocznćm przy liczbie protokolarnéj.

§. 117.

Jeżeli strona życzy sobie otrzymać dowód na to, w jakim czasie podanie wniesionem zostało, wówczas winna przynieść rubrykę, na któréj protokolista dziennika podawczego winien wyrazić liczbę protokolarną i dzień podania.

§. 118.

Naznaczenie równocześnie podanych pism w sprawach tabularnych i ksiąg gruntowych.

Jeżeli podania o intabulacyę lub o inne zarządzenie w księgach publicznych względem tych samych dóbr nieruchomych, lub względem téj samej pozycyi, zapisanéj na dobrach nieruchomych, wręczone będą protokoliście w jednéj i téj samej chwili, natenczas należy tę okoliczność zapisać tak w piérwszéj rubryce protokółu podawczego, jakoteż na każdém podaniu temi wyrazami: „Równocześnie wniesione pod liczbami..........“.

Stosownie do tego przepisu należy w szczególności postępować z podaniami rzeczonego rodzaju, które pocztą przychodzą w takim czasie, gdy protokół podawczy jest zamknięty, z protokółami sądowemi, sporządzonemi w tymże czasie, i z podaniami stron, które czekają na otwarcie protokółu podawczego.

§. 119.

Postępowanie z podaniami zamkniętemi lub zapieczętowanemi.

Podania opieczętowane winien protokolista otworzyć, nie nadwerężając pieczęci, a jeżeli się znajdują w osobnéj okładce, położyć liczbę protokółu na podaniu i okładce; dzień zaś podania tylko na piérwszém wyrazić.

Jeżeli w okładce znajduje się kilka podań, należy je naznaczyć liczbami po sobie następującemi, i te same numera także na okładce wyrazić.

Okładki należy według porządku liczb złożyć, zatrzymać je przez sześć miesięcy w protokóle podawczym, a potém zniszczyć.

Die Protokollsnummer und der Tag, Monat und das Jahr der Ueberreichung ist auch auf die zu einer Eingabe gehörigen Duplikate und Rubriken derselben zu setzen.

§. 116.

Die Beilagen der Eingaben hat der Einreichungsprotokollist durchzusehen, mit der Protokollszahl der Eingabe und dem Jahre der Ueberreichung zu bezeichnen, und die Anzahl derselben auf der Eingabe unter der Protokollszahl anzumerken.

Fehlt eine der in der Eingabe berufenen Beilagen, so ist dieses bei der Protokollszahl ersichtlich zu machen.

§. 117.

Wenn eine Partei über die Zeit der Ueberreichung ihrer Eingabe einen Beweis zu erhalten wünscht, so hat sie eine Rubrik derselben beizubringen, auf welche der Einreichungsprotokollist die Protokollszahl und den Tag der Ueberreichung anzumerken hat.

§. 118.

Bezeichnung gleichzeitig überreichter Eingaben in Landtafel- oder Grundbuchs-Angelegenheiten.

Werden Eingaben um eine Intabulirung oder andere Vorkehrung in den öffentlichen Büchern in Beziehung auf das nämliche unbewegliche Gut, oder auf die nämliche, auf ein unbewegliches Gut eingetragene Post dem Einreichungsprotokollisten in einem und demselben Zeitpunkte übergeben, so ist dieses sowohl in der ersten Rubrik des Einreichungsprotokolles selbst, als auf jeder der Eingaben mit den Worten: „Gleichzeitig überreicht mit den Zahlen............“ anzumerken.

Nach dieser Vorschrift sind insbesondere Eingaben der angeführten Art, welche zu einer Zeit mit der Post einlangen, in welcher das Einreichungsprotokoll geschlossen ist; gerichtliche Protokolle, welche in dieser Zwischenzeit aufgenommen werden, und Eingaben von Parteien, welche auf die Eröffnung des Einreichungsprotokolles warten, zu behandeln.

§. 119.

Behandlung versiegelter oder verschlossener Eingaben.

Versiegelte Eingaben, hat der Protokollist, ohne Verletzung des Siegels zu eröffnen, und wenn sie in einem besonderen Umschlage liegen, die Protokollszahl auf der Eingabe und auf dem Umschlage; den Tag der Ueberreichung aber nur auf der Ersteren anzumerken.

Befinden sich in dem nämlichen Umschlage mehrere Eingaben, so müssen sie mit fortlaufenden Zahlen bezeichnet, und alle diese Nummern auch auf den Umschlag gesetzt werden.

Die Umschläge sind nach der Zahlenreihe zusammen zu legen, sechs Monate lang im Einreichungsprotokolle aufzubehalten und dann zu vertilgen.

§. 120.

O postępowaniu z podaniami, wystosowanemi do przełożonego w sądzie.

Podania wystosowane do przełożonego w sądzie, opieczętowane lub w innym sposobie zamknięte, należy mu oddać nieotwarte.

Skoro podanie, oddane przełożonemu sądu do otwarcia, powróci do protokółu podawczego, należy je zapisać do protokółu pod liczbą uprzednio na okładce wyrażoną.

§. 121.

Jeżeli się okaże późniéj, iż w takiéj okładce znajdowało się więcéj podań, natenczas winien protokólista naznaczyć piérwsze liczbą uprzednio na okładce zanotowaną, resztę zaś liczbami protokółu, które im się należą według czasu, w jakim powrócone zostały, a jeżeli tego potrzeba, z zachowaniem przepisu, w §. 118 danego, i te ostatnie liczby następnie na okładce wyrazić.

Jeżeli przełożony sądu zatrzyma u siebie niektóre podania, należy to w drugiéj rubryce przy właściwéj liczbie wyrazić.

§. 122.

Podawanie rozporządzeń ostatniéj woli.

Rozporządzenia ostatniéj woli, podane przełożonemu w sądzie celem otworzenia i ogłoszenia, powinny być zwrócone przez niego następnie do protokółu podawczego.

Jeżeli rozporządzenie ostatniéj woli przyniesioném będzie wprost do protokółu, wówczas należy zapisać do protokółu nazwisko tego, który je przyniósł, równie jak nazwisko spadkodawcy, które tamten podaje, lub które się znajduje wyrażoném na adresie dokumentu. Na dokumencie, lub gdy takowy znajduje się w okładce opieczętowanéj, należy na téjże wyrazić liczbę protokólarną i dzień podania i oddać dokument nieotwarty przełożonemu sądu.

§. 123.

Oprócz tego przełożony sądu nie powinien przyjmować żadnego podania, którego załatwienie do sądu należy, wprost od strón, lecz odesłać strony z tém do protokółu podawczego.

Jeżeli strona jaka uskarża się przed przełożonym sądu, iż jéj podania przyjąć nie chciano, lub jeżeli się żali na inne jakie obejście się w protokóle podawczym, natenczas może wprawdzie przełożony przyjąć podanie, lecz natychmiast winien poczynić odpowiednie polecenia do protokółowania onegoż.

§. 124.

Postępowanie z podaniami, w których się znajdują pieniądze, lub rzeczy, wartość pieniędzy mające.

Z podaniami, w których się znajdują pieniądze, lub rzeczy, wartość pieniędzy mające, należy postępować według przepisów, wydanych o postępowaniu kasowém z majątkiem siérot, kurandów i z majątkiem depozytowym.

§. 120.

Behandlung an den Gerichtsvorsteher gerichteter Eingaben.

Die an den Gerichtsvorsteher gerichteten und versiegelten, oder auf andere Art verschlossenen Eingaben sind demselben uneröffnet zu übergeben.

Sobald eine dem Gerichtsvorsteher zur Eröffnung übergebene Eingabe an den Einreichungsprotokollisten zurückgelanget, ist sie unter der vorläufig auf dem Umschlage angemerkten Zahl in das Einreichungsprotokoll einzutragen.

§. 121.

Zeigt sich später, daß unter einem solchen Umschlage mehrere Stücke begriffen waren, so hat der Einreichungsprotokollist das erste mit der auf dem Umschlage vorläufig angemerkten Zahl, die übrigen mit den ihnen zur Zeit der Zurückstellung zukommenden Protokollszahlen, wenn es nothwendig ist, mit Beobachtung der im §. 118 ertheilten Vorschrift zu versehen, und die Letzteren nachträglich auf dem Umschlagsbogen anzumerken.

Werden von dem Gerichtsvorsteher einzelne Stücke zurückbehalten, so ist dieses bei der betreffenden Zahl in der zweiten Rubrik anzumerken.

§. 122.

Ueberreichung letztwilliger Anordnungen.

Die dem Gerichtsvorsteher zur Eröffnung und Kundmachung überreichten letztwilligen Anordnungen sind von diesem hierauf in das Einreichungsprotokoll abzugeben.

Wird eine letztwillige Anordnung unmittelbar zu dem Einreichungsprotokolle gebracht, so ist in dasselbe der Name des Ueberbringers und der von ihm oder in der Aufschrift der Urkunde angegebene Name des Erblassers einzutragen. Auf der Urkunde, oder wenn sich dieselbe in einem versiegelten Umschlage befindet, auf dem letzteren, ist die Protokollszahl und der Tag der Ueberreichung anzumerken, und die Urkunde uneröffnet dem Gerichtsvorsteher zu übergeben.

§. 123.

Außerdem soll der Gerichtsvorsteher keine Eingabe, deren Erledigung dem Gerichte zusteht, von den Parteien unmittelbar übernehmen, sondern sie damit an das Einreichungsprotokoll verweisen.

Beschwert sich eine Partei bei dem Gerichtsvorsteher wegen verweigerter Annahme ihrer Eingabe, oder über andere Vorgänge in dem Einreichungsprotokolle, so kann er zwar die Eingabe annehmen, er hat aber sogleich die erforderliche Verfügung zur Protokollirung derselben zu treffen.

§. 124.

Behandlung mit Geld oder Geldeswerth beschwerter Eingaben

Die mit Geld oder Geldeswerth beschwerten Eingaben sind nach den über die kassenmäßige Gebarung mit dem Waisen-, Kuranden- und Depositen-Vermögen bestehenden Vorschriften zu behandeln.

§. 125.

Protokółowanie aktów procesowych zainrotułowanych.

Akta procesowe zainrotułowane po ukończeniu postępowania pismiennego lub słownego należy oddać do protokółu podawczego, i tam naznaczone być winny na spisie aktów lub protokóle sądowym, którego są alegatami, przynależącą im liczbą protokolarną i liczbą dnia, w którym podane zostały.

§. 126.

Podania nie należące do protokółu.

Oprócz podań pismiennych stron, proźb i skarg słownych, wniesionych do protokółu, oprócz testamentów, not i dekretów władz innych, oprócz relacyj uczynionych sądowi i zainrotułowanych aktów procesowych, nie należy wnosić żadnego aktu, ani sądowego pisma do protokółu podawczego.

Podania już wniesione do protokółu podawczego, nie powinny być na nowo protokółowanemi, ani też nowemi liczbami naznaczonemi, chociaż co do nich były wyznaczone audyencye sądowe, i rezolucye wydane zostały, wyjąwszy przypadki w §. 196 bliżej określone.

§. 127.

Zamknięcie protokółu, i przedłożenie onegoż przełożonemu sądu.

Tak przed południem jakoteż po południu protokolista dziennika podawczego winien po upływie oznaczonego czasu zamknąć protokół, i arkusze protokółu przedłożyć Przełożonemu sądu wraz z nowemi, lub temi podaniami, które są ważniejsze, lub których przejrzenie przełożony sobie zastrzegł.

Przełożony sądu winien przejrzeć arkusze, równie jak przeglądnąć dokładnie podania, wyznaczyć referenta do spraw nowo wniesionych, następnie dołożyć na arkuszu protokółu w końcu swoje „Widziałem“ i zwrócić takowe wraz z aktami.

Jeżeli przełożony zatrzyma u siebie podanie jakie, winien o tém w protokóle wzmiankę uczynić.

§. 128.

Odsełanie podań do referentów.

Następnie protokolista winien pozaciągać do protokółu te podania, ktore jeszcze nie są zaciągnięte, naznaczyć podania liczbą podania tego, które w téj samej sprawie ostatnie wniesionem zostało, i takowe jeszcze tego samego dnia przesłać referentom pojedynczym pod zamknięciem. Podania nagłe należy referentom przesłać natychmiast.

§. 129.

Rejestr co do protokółu podawczego.

W protokóle podawczym należy prowadzić rejestr, urządzony według alfabetycznego porządku, stosownie do wzoru nr 13. W trzech rubrykach onegoż

§. 125.

Protokollirung inrotulirter Prozeß-Akten

Die nach geschlossenem schriftlichen oder mündlichen Verfahren inrotulirten Prozeßakten sind in das Einreichungsprotokoll abzugeben und auf dem Aktenverzeichnisse oder dem Gerichtsprotokolle, dessen Beilage sie bilden, mit der ihnen zukommenden Protokollszahl und der Zeit der Ueberreichung zu bezeichnen.

§. 126.

In das Protokoll nicht gehörige Eingaben.

Außer den schriftlichen Eingaben der Parteien, den zu Protokoll gebrachten mündlichen Gesuchen und Klagen, den Testamenten, den Zuschriften oder Dekreten anderer Behörden, den an das Gericht erstatteten Berichten und den inrotulirten Prozeßakten, ist kein Aktenstück oder gerichtlicher Auffsatz an das Einreichungsprotokoll abzugeben.

Die in das Einreichungsprotokoll bereits eingetragenen Eingaben dürfen, wenn auch darüber Tagsatzungen angeordnet und mehrere Bescheide ertheilt werden, die im §. 196 näher bezeichneten Fälle ausgenommen, nicht neuerlich protokollirt und mit Nummern bezeichnet werden.

§. 127.

Abschluß und Uebersendung des Protokolls an den Gerichtsvorsteher.

Jeden Vor- und Nachmittag hat der Protokollist das Einreichungsprotokoll mit Ablauf der festgesetzten Zeit abzuschließen und die Protokollsbögen sammt den neuen, und denjenigen Stücken, welche entweder wichtigerer Art sind, oder deren Einsicht sich der Gerichtsvorsteher vorbehalten hat, demselben vorzulegen.

Der Gerichtsvostehe hat die Bogen durchzusehen, in die Eingaben die nöthige Einsicht zu nehmen, für neu anhängig gewordene Angelegenheiten den Referenten zu bezeichnen, hierauf dem Protokollsbogen am Schluße sein „Gesehen" beizusetzen, und sie sammt den Akten zurückzustellen.

Wird eine Eingabe von dem Vorsteher zurückbehalten, so hat er dieses in dem Protokolle anzumerken.

§. 128.

Zusendung der Eingaben an die Referenten.

Hierauf hat der Einreichungsprotokollist die allenfalls noch ausständigen Eintragungen zu besorgen, und die Eingaben, welche mit der Zahl der Eingabe, die in der nämlichen Angelegenheit zuletzt eingelangt ist, zu bezeichnen sind, noch am nämlichen Tage den einzelnen Referenten verschlossen zuzusenden. Dringende Eingaben müssen den Referenten sogleich übersendet werden.

§. 129.

Register über das Einreichungsprotokoll.

Ueber das Einreichungsprotokoll ist ein alphabetisch geordnetes Register nach dem Formulare Nr. 13 zu führen. In den drei Rubriken desselben sind die Namen der

należy widocznemi uczynić: nazwiska stron i przedmiot w krótkości, liczby podań, wniesionych w ciągu roku w téj samej sprawie, i nazwisko referenta.

§. 130.

Wykaz zamkniętych procesów.

Akta procesowe zainrotułowane lub spisane po ukończoném postępowaniu, należy oprócz tego zamieścić w osobnéj księdze procesów, która prowadzoną być powinna pod bezpośrednim dozorem przełożonego w sądzie, i w takim sposobie, iżby z niéj każdego czasu o liczbie ukończonych rozpraw procesowych, o sposobie postępowania, o referencie, któremu proces był przydzielonym, o dniu przydzielenia, tudzież o dniu i o sposobie załatwienia wiadomość powziąć można.

W protokóle podawczym nie wolno wymieniać referenta, któremu proces do rozstrzygnienia oddanym został, i w ogólności używać należy wszelkiéj ostrożności, ażeby o referencie strona się nie dowiedziała.

§. 131.

Zachowanie protokółu podawczego i rejestru.

Protokół podawczy i rejestr należy od czasu do czasu oprawić, i w izbie urzędowéj zachować.

§. 132.

Protokół prezydyalny.

Przełożony sądu winien względem podań w sprawach prezydyalnych, tudzież względem podań, które przy przedłożeniu sobie protokółu podawczego z ważnych przyczyn zatrzymał, prowadzić wykaz na kształt protokółu podawczego, i naznaczać te podania osobną liczbą prezydyalną.

Oddział drugi.

O wyznaczeniu referenta.

§. 133.

Prawo przełożonego w sądzie do wyznaczenia referenta.

Przełożony sądu ma prawo wyznaczyć referenta.

Każdy radzca obowiązanym jest przyjąć przydzielone mu prace, wyjąwszy przypadki prawnych przeszkód (§. 52 i następ.).

§. 134.

Przepisy o podziale czynności.

Przełożony sądu powinien każdemu radzcy przydzielać takie czynności, do których tenże stósownie do swych sił i zdolności najbardziéj jest zdatnym.

Żadnego referenta nie wolno ani za nadto oszczędzać, anie też za nadto natężać; przeciwnie należy zachować słuszną równość. a mianowicie przy przydzielaniu procesów zamkniętych należy mieć wzgląd na czas i pracę, do gruntownego ich wypracowania potrzebną.

Parteien und in Kürze der Gegenstand, die Nummern der in der nämlichen Angelegenheit im Laufe des Jahres eingelangten Eingaben und der Name des Referenten ersichtlich zu machen.

§. 130.

Vormerkung über geschlossene Rechtsstreite.

Die nach geschlossenem Verfahren inrotulirten oder verzeichneten Akten sind überdieß in ein eigenes Prozeßbuch einzutragen, welches unter der unmittelbaren Leitung des Gerichtsvorstehers auf solche Art zu führen ist, daß aus demselben jederzeit die Zahl der zu Ende geführten Prozeßverhandlungen; die Art des Verfahrens, der Referent, welchem der Prozeß zugewiesen wurde, der Zeitpunkt der Zutheilung, der Tag und die Art der Erledigung entnommen werden kann.

In dem Einreichungsprotokolle ist der Referent eines zur Entscheidung vorgelegten Rechtsstreites nicht zu benennen, und überhaupt die nöthige Vorsicht zu gebrauchen, daß der Referent der Partei nicht bekannt werde.

§. 131.

Aufbewahrung des Einreichungsprotokolles und Registers.

Das Einreichungsprotokoll und das Register sind von Zeit zu Zeit einzubinden und in dem Amtszimmer aufzubewahren.

§. 132.

Präsidial-Protokoll.

Der Vorsteher des Gerichtes hat über die Eingaben in Präsidial-Angelegenheiten und über die bei Vorlage des Einreichungsprotokolles aus wichtigen Gründen von ihm zurückbehaltenen Eingaben eine Vormerkung nach Art des Einreichungsprotokolles zu führen, und die Eingaben mit einer eigenen Präsidialreihenzahl versehen zu lassen.

Zweiter Abschnitt.

Von der Benennung des Referenten.

§. 133.

Befugniß des Gerichtsvorstehers, den Referenten zu benennen.

Die Benennung des Referenten steht dem Vorsteher des Gerichtes zu.

Jeder Rath ist, die Fälle gesetzlicher Hindernisse (§. 52 und ff.) ausgenommen, verpflichtet, die ihm zugetheilten Arbeiten zu übernehmen.

§. 134.

Vorschriften über die Geschäftsvertheilung.

Der Gerichtsvorsteher hat jedem Rathe diejenigen Geschäfte zuzutheilen, wozu sich derselbe nach seinen Kräften und Fähigkeiten am meisten eignet.

Keiner der Referenten darf zu sehr geschont oder übermäßig angestrengt werden; es ist vielmehr billige Gleichheit zu beobachten, und insbesondere bei Zutheilung geschlossener Streitsachen auf die zur gründlichen Bearbeitung derselben erforderliche Zeit und Mühe Rücksicht zu nehmen.

Ile możności należy przy rozdzielaniu referatów każdemu radzcy użyczyć sposobności ćwiczenia się w rozmaitych wydarzających się w sądzie czynnościach.

§. 135.

Przed ukończeniem sprawy nie należy bez ważnéj przyczyny robić zmiany w osobie referenta. W procesach zaś może po ukończeniu rozprawy ustanowionym być inny referent.

Przedmioty z sobą w związku będące, należy przydzielać temu samemu referentowi.

Sprawy odnoszące się do tabuli i ksiąg gruntowych, a nie stojące w związku z żadnym innym referatem, należy przydzielać jednemu i temu samemu referentowi, jeżeli objętość ich nie wymaga rozdzielenia ich pomiędzy kilku referentów według pewnych okręgów.

Również można dla spraw służbowych ekspedycyjnych i kancelaryjnych ustanowić osobnego referenta, w całości, lub według pewnych okręgów.

Nie można przydzielać żadnéj sprawy takiemu radzcy, który z osobą przy niéj interesowaną w takim stoi stosunku, iż za zupełnie bezstronnego uważanym być nie może.

Czyli żądaniu strony, która w pewnéj sprawie prosi o uchylenie referenta, zadosyć uczynić można, zostaje do rozstrzygnienia przełożonego w sądzie.

§. 136.

Wyznaczenie spółreferenta.

W przedmiotach szczególniéj ważnych, lub na szczególny wzgląd zasługujących, przełożony może jeszcze drugiego radzcy wyznaczyć na spółreferenta. Jednakże nie jest do tego obowiązanym, chociażby strona lub referent uczynił o to przedstawienie.

§. 137.

Księgi referentów.

Dla każdego radzcy należy w protokóle podawczym prowadzić księgę referentów według formularza nr. 14. W piérwszéj podłużnéj rubryce téj księgi, mającéj wykazywać ilość przydzielonych referentowi podań, liczby bieżéć powinny od 1. Stycznia do ostatniego Grudnia w porządku. Przedmiot reszty rubryk wykazują napisy. Dzień załatwienia spraw, wziętych pod obradę w posiedzeniu, powinien zapisać prezydujący lub urzędnik, który prowadzi protokół rady; dzień zaś spraw załatwionych zewnątrz posiedzenia (§. 146.), protokolista dodawczy.

In so weit es thunlich ist, soll zugleich bei der Vertheilung der Referate jedem Rathe Gelegenheit gegeben werden, sich in den verschiedenen, bei Gericht vorkommenden Geschäften zu üben.

§. 135.

Vor Beendigung einer Angelegenheit ist in der Person des Referenten ohne wichtige Ursache keine Aenderung vorzunehmen. In Streitsachen kann jedoch nach geschlossenem Verfahren ein anderer Referent bestimmt werden.

Zusammenhängende Gegenstände sind dem nämlichen Referenten zuzutheilen.

Landtafel- oder Grundbuchsgeschäfte, welche mit keinem anderen Referate in Verbindung stehen, sind einem und demselben Referenten zuzutheilen, wenn nicht deren Umfang eine Vertheilung unter mehrere Referenten nach bestimmten Bezirken erfordert.

Auch für Dienst- und Beförderungssachen und Kanzleigeschäfte kann im Ganzen oder nach bestimmten Bezirken ein eigener Referent bestellt werden.

Keine Rechtsangelegenheit darf einem Rathe zugetheilt werden, der mit dem Theilnehmenden in solchen Verhältnissen steht, daß er nicht als vollkommen unbefangen erscheint.

Ob einer Partei, die sich einen Referenten in ihrer Angelegenheit verbietet, zu willfahren sei, bleibt dem Ermessen des Gerichtsvorstehers überlassen.

§. 136.

Benennnng eines Koreferenten.

Bei besonders wichtigen oder rücksichtswürdigen Gegenständen kann der Gerichtsvorsteher noch einen zweiten Rath als Koreferenten benennen. Er ist jedoch dazu nicht verpflichtet, wenn auch von der Partei oder dem Referenten darauf angetragen wird.

§. 137.

Referenten-Bücher.

Für jeden Rath ist in dem Einreichungsprotokolle ein Referentenbuch nach dem Formulare Nr. 14 zu führen. In der ersten Längenrubrik dieses Buches, welche die Anzahl der, einem Referenten zugetheilten Eingaben nachweisen soll, haben die Zahlen vom 1. Jänner bis letzten Dezember fortzulaufen. Den Gegenstand der übrigen Rubriken zeigen die Aufschriften. Den Tag der Erledigung der in der Sitzung vorgetragenen Geschäftsstücke hat der Vorsitzende oder der Beamte, welcher das Rathsprotokoll führt, jenen der außer der Sitzung erledigten Stücke (§. 146.), der Einreichungsprotokollist anzumerken.

Oddział trzeci.

O wyrabianiu i załatwianiu spraw.

§. 138.

Obowiązki referenta przy wyrabianiu referatu.

Referent powinien przekonać się najprzód, iż wręczone mu podania dokładnie są oznaczone i przydzielone; następnie powinien się obeznać ściśle z treścią onychże i z aktami poprzedniemi, mogącemi być w związku z niemi, i wziąć się do ich wypracowania z tą pilnością i troskliwością, do któréj go obowiązuje przysięga służbowa i sumienie.

§. 139.

Termin do wypracowania referatu.

Zamknięte akta procesowe w sporach przewiedzionych na pismie, akta spadkowe i rachunki, przedłożone do ostatecznego rozwiązania, należy najdaléj w dni trzydzieści, słownie przewiedzione procesa w ciągu dni ośmiu, wszelkie inne podania zaś na najbliższym dniu narady wnieść na posiedzenie.

Sprawy, które referentowi wręczone będą dopiéro po południu przed posiedzeniem, może referent dopiéro w najbliższym dniu posiedzenia wnieść pod obradę.

Ustanowione tu termina może prezydujący według potrzeby skrócić lub przedłużyć; sprawy, od których rozstrzygnienia zawisło ukończenie konkursu, lub pertraktacyi spadku, spory o utrzymanie i inne przedmioty, które na mocy prawa, lub z natury rzeczy wymagają szczególnego pospiechu, referent nawet bez upomnienia prezydującego natychmiast wypracować powinien.

§. 140.

Forma i sposób referatu.

Na każde podanie referent winien wniosek swój przedstawić na pismie.

Na samém podaniu wniosek wtedy tylko napisanym być może, jeżeli takowe pozostanie z pewnością w aktach sądowych, i ani nie będzie wydaném stronie, ani przesłaném innéj władzy, jeżeli oprócz tego wniosek referenta jest krótki, i nie podlega wątpliwości.

§. 141.

Oprócz tych przypadków należy zawsze wypracować osobny referat na pismie. W takich podaniach, których rozwiązanie wynika z jasnéj litery prawa, dostateczną jest rzeczą na jednéj połowie złożonego arkusza referatu, wyrazić rubrum podania wraz z istotną treścią prośby, polecenia lub wezwania, na drugiéj zaś połowie arkusza natychmiast napisać projekt rozwiązania.

Dritter Abschnitt.

Von der Bearbeitung und Erledigung der Geschäftsstücke.

§. 138.

Pflichten des Referenten bei der Bearbeitung des Referates.

Der Referent hat sich vorläufig zu überzeugen, daß die ihm zugekommenen Eingaben richtig bezeichnet und zugetheilt worden sind, hierauf aber sich mit dem Inhalte derselben und der etwa damit zusammenhängenden Vorakten genau bekannt zu machen und der Bearbeitung derselben mit dem Fleiße und der Sorgfalt zu widmen, wozu ihn Diensteid und Gewissen verpflichten.

§. 139.

Frist zur Bearbeitung des Referates.

Geschlossene Prozeßakten in schriftlich verhandelten Rechtsstreiten, zur endlichen Erledigung vorliegende Abhandlungsakten und Rechnungen sollen längstens binnen dreißig Tagen, mündlich verhandelte Rechtssachen binnen acht Tagen, die übrigen Eingaben aber am nächsten Rathstage in Vortrag gebracht werden.

Den Vortrag von Geschäftsstücken, welche dem Referenten erst des Nachmittags vor der Sitzung zukommen, kann derselbe bis zum nächsten Sitzungstage verschieben.

Die hier festgesetzten Fristen können von dem Vorsitzenden nach Erforderniß abgekürzt oder verlängert werden. Rechts-Angelegenheiten, von deren Entscheidung die Beendigung eines Konkurses oder einer Verlassenschaftsabhandlung abhängt, Streitigkeiten über den Unterhalt und andere Gegenstände, welche nach dem Gesetze oder der Lage der Sache besondere Beschleunigung fordern, ist der Referent auch ohne Erinnerung des Vorsitzenden sogleich zu bearbeiten verbunden.

§. 140.

Form und Beschaffenheit des Referates.

Ueber jede Eingabe hat der Referent seinen Antrag schriftlich zu stellen.

Auf die Eingabe selbst darf der Antrag nur dann geschrieben werden, wenn dieselbe unzweifelhaft in den Gerichtsakten zurückzubehalten, und weder einer Partei auszufolgen, noch einer Behörde zu übersenden, der Antrag des Referenten überdieß kurz und keinem Zweifel unterworfen ist.

§. 141.

Außerdem ist stets abgesondert ein schriftliches Referat zu entwerfen. Bei Eingaben, deren Erledigung sich aus dem klaren Wortlaute des Gesetzes ergibt, genügt es, auf die eine Spalte des halbgebrochenen Referatsbogens die Rubrik der Eingabe mit dem Wesentlichen der Bitte, des Auftrages oder Ersuchens anzuführen, und auf die andere Spalte des Bogens sogleich den Entwurf der angetragenen Erledigung zu setzen.

We wszystkich zaś ważnych i zawikłanych sprawach należy ułożyć krótki i wierny wyciąg z aktów, i wniosek referenta powinien być opartym na szczegółowém uzasadnieniu.

§. 142.

Przy pracy nad aktami procesowemi już zamkniętemi referent powinien najpiérwéj wziąć na uwagę, czyli ze względu na sądownictwo, formę postępowania, należyte zastępstwo stron, zupełność aktów, lub związek onychże z innemi sprawami prawnemi, nie stoi co na przeszkodzie ostatecznemu rozwiązaniu sprawy.

Jeżeli nie ma żadnéj przeszkody, winien wypracować wyciąg z aktów procesowych, wyszczególnić w nim wszelkie przychodzące w pismach okoliczności czynu i zasady prawa, mogące być w jakimbądź względzie uważane za ważne, i wszelkie przytoczone środki dowodu wiernie wyłozyć, ustępy stanowcze z przedłożonych dokumentów przytoczyć tak, ażeby głosujący byli w stanie, rzecz z równą gruntownością osądzić, jak gdyby sami byli akta czytali.

§. 143.

Uzasadnienie referenta, mogące zarazem zastępować miejsce powodów sądzenia, winno obejmować dokładne wyjaśnienie prawnych stosunków strón; projektowane orzeczenie powinno w nim być we wszystkich punktach oparte na ustawach; wszystko, cokolwiek z niejakim pozorem na rzecz innego zdania jest przywiedzionėm, powinno być odpartém, a w ogólności przedmiot sporu powinien bez niepotrzebnéj rozwlekłości tak być wyczerpniętym, ażeby nie powstała żadna wątpliwość prawna co do prawdziwego zastósowania ustawy.

W procesach rachunkowych i w innych sporach, w których rozstrzygniętemi być mają oraz rozmaite przedmioty, należy, o ile natura przedmiotu i środków dowodu na to pozwala, tak odróżnić szczegółowe punkta w wyciągu z aktów i we wniosku, ażeby przy naradzeniu się w należytym porządku pojedynczo rozstrzygniętemi być mogły.

§. 144.

Rozstrzygnienie samo referent powinien, nie mieszając go z powodami sądzenia, osobno i tak słowo w słowo ułożyć, jak na mocy przepisów o postępowaniu sądowém w wyroku zamieszczoném być winno.

Jeżeli referent spostrzeże zwłoki lub przekroczenia przepisów prawa, których się dopuściły strony lub ich zastępcy, natenczas powinien stosownie do tego, jak osądzenie wymaga, na wstępie lub przy końcu swego uzasadnienia poczynić odpowiednie wnioski.

Ueber alle wichtigeren oder verwickelten Angelegenheiten ist aber auch ein kurzer und getreuer Akten-Auszug zu verfassen und der Antrag des Referenten durch ein besonderes Gutachten zu begründen.

§. 142.

Bei der Bearbeitung geschlossener Prozeßakten hat der Referent vor Allem in Erwägung zu ziehen, ob nicht in Rücksicht auf die Gerichtsbarkeit, Form des Verfahrens, rechtmäßige Vertretung der Parteien, Vollständigkeit der Akten oder deren Zusammenhang mit anderen Rechts-Angelegenheiten der endlichen Entscheidung irgend ein Hinderniß im Wege steht.

Ist dieses nicht der Fall, so hat er den Auszug der Prozeßschriften zu verfertigen, in demselben alle vorkommenden Thatumstände und Rechtsgründe, welche einiger Maßen für erheblich gehalten werden könnten, und alle beigebrachten Beweismittel getreu anzuführen, die entscheidenden Stellen der vorgelegten Urkunden hervorzuheben und dadurch die Stimmführenden in den Stand zu setzen, die Sache ebenso gründlich beurtheilen zu können, als ob sie die Akten selbst gelesen hätten.

§. 143.

Das Gutachten des Referenten, welches zugleich die Stelle der Entscheidungsgründe vertreten kann, muß eine vollständige Erörterung der rechtlichen Verhältnisse der Parteien enthalten, die vorgeschlagene Entscheidung in allen Punkten aus den Gesetzen rechtfertigen, was mit einigem Anscheine für eine andere Meinung angeführt worden ist, widerlegen, und ohne unnütze Weitläufigkeit den Gegenstand des Streites so weit erschöpfen, daß über die richtige Anwendung des Gesetzes kein rechtlicher Zweifel übrig bleibt.

Bei Rechnungsprozessen und anderen Rechtsstreiten, wo über verschiedene Gegenstände zugleich zu entscheiden ist, sind in einzelnen Punkten die dem Akten-Auszuge und in dem Antrage, so weit es die Natur des Gegenstandes und der Beweismittel zuläßt, so von einander abzusondern, daß sie bei der Berathschlagung in gehöriger Ordnung einzeln entschieden werden können.

§. 144.

Die Entscheidung selbst hat der Referent stets ohne Vermengung mit den Entscheidungsgründen, dem wörtlichen Inhalte nach besonders und so zu entwerfen, wie sie den Vorschriften der Gerichtsordnung gemäß in das Urtheil aufzunehmen ist.

Ueber wahrgenommene Verzögerungen und Verletzungen gesetzlicher Vorschriften von Seite der Parteien oder ihrer Vertreter hat der Referent, je nachdem es die Beurtheilung erfordert, im Eingange oder am Schlusse seines Gutachtens die geeigneten Anträge zu stellen.

§. 145.

Obowiązki spółreferenta.

Jeżeli ustanowionym jest spółreferent, natenczas referent winien po ukończoném wypracowaniu referatu oddać spółreferentowi akta i wyciąg z aktów, jednakże bez projektu orzeczenia i powodów sądzenia; spółreferent powinien porównać wyciąg z aktami, potwierdzić iż takowy jest wierny, lub poczynić potrzebne poprawki i swoję opinię osobno wyrazić.

§. 146.

Załatwianie spraw: a) bez uprzedniéj narady;

Czynności, tyczące się tylko kierowania postępowaniem w sprawie już wiszącéj, których rozwiązanie nie ma stanowczego wpływu na prawa stron, i ze względu na przepisy ustaw nie podlega wątpliwości, tudzież takie, których przedmiotem jest udzielać wiadomości innym władzom, uskuteczniać doręczenia lub inne podrzędne czynności, nie podlegają naradzie, lecz referent powinien takowe wraz z projektami ekspedycyi najdaléj od jednego do drugiego dnia posiedzenia, wraz z wykazem wręczyć przełożonemu sądu.

Jeżeli przełożony sądu nie zgadza się z wnioskiem stawionym w tym sposobie, lub gdy mu się wydaje, iż podanie z mocy przepisów ustawy lub dla swéj ważności poddaném być powinno pod obradę, wówczas powinien polecić referentowi, ażeby takowe wniósł na posiedzenie.

§. 147.

b) przez naradę. Liczbę głosujących: I. W Trybunałach piérwszéj instancyi.

W Trybunałach piérwszéj instancyi należy wnieść pod obradę w pełném zgromadzeniu rady, lub jeżeli się sprawy odbywają w oddzielnych senatach, przynajmniéj w zgromadzeniu radzców wszystkich, przydzielonych do senatu, do którego zakresu przedmiot należy:

Rozrządzenia i rozporządzenia władz wyższych, uwagi, czynione przez sądy wyższe przy rozstrzygnieniu szczegółowych spraw prawnych, i mające służyć za skazówkę w przyszłych przypadkach, tudzież wiadomości władz innych o istniejących urządzeniach i rozporządzeniach administracyjnych.

Jeżeli w przedmiotach takiego rodzaju nie wydaje się być rzeczą ważną, do wniesienia ich przed zgromadzenie pełne rady, należy przynajmniéj mieć staranie o to, ażeby po przedstawieniu ich w zwykłém zgromadzeniu, w inny sposób doszły do wiadomości wszystkich członków rady.

§. 148.

W zgromadzeniu radném, złożoném z 10 sędziów pod prezydencyą przełożonego w sądzie, a w sądach, złożonych tylko z 10 lub mniéj sędziów, należy wnosić w pełném zgromadzeniu rady:

§. 145.

Pflichten des Koreferenten.

Ist ein Koreferent bestellt, so hat der Referent nach geendigter Bearbeitung des Referates die Akten und den Aktenauszug, jedoch ohne den Entwurf der Entscheidung und der Entscheidungsgründe dem Koreferenten zu übergeben, welcher den Auszug mit den Akten zu vergleichen, ihn als richtig zu bestätigen, oder die nöthigen Verbesserungen vorzunehmen und seine Meinung besonders aufzusetzen hat.

§. 146.

Erledigung der Geschäftsstücke: a) ohne vorläufige Berathung;

Geschäftsstücke, welche bloß die Leitung des Verfahrens in einer bereits anhängigen Rechtsangelegenheit betreffen, deren Erledigung keinen entscheidenden Einfluß auf die Rechte der Parteien nimmt, und nach den Bestimmungen der Gesetze zweifellos ist; ferner Geschäftsstücke, welche bloß anderen Behörden zu ertheilende Auskünfte, die Vollziehung von Zustellungen oder andere untergeordnete Akte zum Gegenstande haben, unterliegen keiner Berathung, sondern sind von dem Referenten sammt den entworfenen Ausfertigungen längstens von einem Sitzungstage zum anderen dem Gerichtsvorsteher mit einem Verzeichnisse zu übergeben.

Ist der Gerichtsvorsteher mit einem auf diese Art gestellten Antrage nicht einverstanden, oder hält er dafür, daß die Eingabe nach den Bestimmungen dieses Gesetzes oder ihrer Wichtigkeit wegen einer vorläufigen Berathung zu unterziehen sei, so hat er den Referenten anzuweisen, dieselbe in der Sitzung vorzutragen.

§. 147.

b) durch Berathung. Zahl der Stimmführer: I. bei den Gerichtshöfen erster Instanz;

Bei den Gerichtshöfen erster Instanz sind in voller Rathsversammlung, oder wenn die Geschäfte in getrennten Senaten besorgt werden, wenigstens in der Versammlung aller dem Senate, in dessen Geschäftskreis der Gegenstand einschlägt, zugewiesenen Richter in Vortrag zu bringen:

Erlässe und Verordnungen höherer Behörden, Bemerkungen, welche von den höheren Gerichten bei Entscheidung einzelner Rechtsangelegenheiten erlassen werden und für künftige Fälle zur Richtschnur zu dienen haben, und Mittheilungen anderer Behörden über bestehende Einrichtungen oder administrative Verfügungen.

Erscheint es bei Gegenständen dieser Art von minderer Wichtigkeit, sie in voller Rathsversammlung vorzutragen, so muß doch dafür gesorgt werden, daß sie nach dem Vortrage in der gewöhnlichen Versammlung auf andere Weise zur Kenntniß aller Rathsglieder gelangen.

§. 148.

In einer Rathsversammlung von 10 Richtern, unter dem Vorsitze des Gerichtsvorstehers, und bei Gerichten, welche nur aus 10 oder weniger Richtern bestehen, in voller Rathsversammlung, sind in Vortrag zu bringen:

a) składanie opinii lub czynienie wniosków w sprawach ustawodawczych, lub w rozporządzeniach sądu dla przeprowadzenia, lub zastosowania przepisów prawnych lub administracyjnych;

b) pozwolenie do wydania depozytów, do zbycia dóbr nieruchomych osoby małoletniéj lub pod pieczę oddanych, do zbycia lub zadłużenia dóbr powierniczych (fideikomisowych).

§. 149.

W zgromadzeniu złożoném z cztérech sędziów i prezydującego należy brać pod obradę:

a) spory o rozdział co do stołu i łoża, o rozłączenie lub unieważnienie małżeństwa, o ile te do sądu należą; dla tego także o uznanie za zmarłą osoby jakiéj, lub o dowód rzeczywiście nastąpionéj śmierci, w celu wejścia w powtórne związki małżeńskie małżonka przy życiu pozostałego;

b) otwarcie krydy;

c) wszystkie ważniejsze niesporne sprawy, w szczególności o przyznanie spadków, lub o warunki, pod którem przyznanie ma nastąpić; o ożenienie lub zamęście małoletniego; o lokowaniu majątku pupilów i kurandów, i o potwierdzenie innych w imieniu pupilów lub pieczy oddanych osób zawartych kontraktów; o ustanowienie lub zniesienie kurateli z powodu obłąkania, głupoty, lub marnotrawstwa; o przedłużenie władzy ojcowskiéj lub opieki poza czas pełnoletności, i o darowanie lat do wieloletności potrzebnych.

Wszelkie inne sprawy, należące pod obradę, mogą być rozwiązane w zgromadzeniu rady złożonéj z prezydującego i dwóch sędziów. Jednakże pozostawionem jest do woli prezydującego, z ważnych powodów przybrać większą liczbę sędziów do narady nad szczegółowemi sprawami, mianowicie nad procesami przeprowadzonemi na piśmie, jeżeli w rzeczy głównéj ma wyrok być wydanym.

§. 150.

Oprócz tych przedmiotów, które na mocy poprzedzających paragrafów oddane być mają pod naradę w większém zgromadzeniu radném, wszelkie sprawy w sądach handlowych, czylito sporne czy niesporne, bądź też należące do zakresu polityczno-administracyjnego tychże władz, mogą być wzięte pod obradę w przytomności dwóch radzców i jednego prezydującego. Jednakże do wszelkich narad, nie tyczących się wyłącznie kierunku postępowania, należy oprócz ustanowionéj liczby sędziów prawników, przybrać jednego, a jeżeli można, dwóch asesorów ze stanu handlowego.

a) die Erstattung von Gutachten oder Anträgen in Gesetzgebungssachen und Verfügungen des Gerichtes zur Durchführung oder Anwendung gesetzlicher oder administrativer Vorschriften;

b) die Bewilligung zur Erfolglassung eines Depositums, zur Veräußerung des unbeweglichen Gutes eines Minderjährigen oder Pflegebefohlenen, zur Veräußerung oder Verschuldung eines Fideikommißgutes.

§. 149.

In einer Versammlung von einem Vorsitzenden und vier Richtern ist die Berathung zu pflegen:

a) über Streitigkeiten wegen Scheidung von Tisch und Bett, und wegen Trennung oder Ungiltigkeitserklärung einer Ehe, soweit solche dem Gerichte zustehen; daher auch über die Todeserklärung, oder über den Beweis des wirklich erfolgten Todes zum Zwecke der Wiederverehelichung des überlebenden Ehegaten;

b) über die Eröffnung eines Konkurses;

c) über alle wichtigere nicht streitige Rechtsangelegenheiten, insbesondere über die Einantwortung von Verlassenschaften oder die Bedingungen, unter welchen die Einantwortung erfolgen soll; über die Verehelichung eines Minderjährigen; über die Anlegung des Pupillar- oder Kuratel-Vermögens und die Genehmigung anderer im Namen der Mündel odet Pflegebefohlenen geschlossenen Verträge; über die Verhängung oder Aufhebung der Kuratel wegen Wahnsinnes, Blödsinnes oder Verschwendung; über die Verlängerung der väterlichen Gewalt oder der Vormundschaft über die Zeit der Minderjährigkeit hinaus und über die Ertheilung der Altersnachsicht.

Alle übrigen einer Berathung unterliegenden Geschäfte können in einer Rathsversammlung von Einem Vorsitzenden und zwei Richtern erledigt werden. Es bleibt jedoch dem Ermessen des Vorsitzenden überlassen, aus wichtigen Gründen zur Berathung über einzelne Geschäfte, insbesondere über schriftlich verhandelte Prozesse, wenn in der Hauptsache ein Erkenntniß geschöpft werden soll, eine größere Anzahl von Richtern beizuziehen.

§. 150.

Bei den Handelsgerichten können mit Ausnahme derjenigen Gegenstände, welche nach der Bestimmung der vorhergehenden Paragraphe einer größeren Rathsversammlung vorbehalten sind, alle Angelegenheiten, sie mögen Geschäfte in oder außer Streitsachen betreffen, oder in den politisch-administrativen Wirkungskreis dieser Behörden gehören, in Gegenwart von zwei Räthen und Einem Vorsitzenden berathen werden. Doch müssen allen Berathungen, welche nicht bloß die Leitung des Verfahrens betreffen, außer der festgesetzten Zahl der rechtsgelehrten Richter Ein, und wenn es thunlich ist, zwei Beisitzer aus dem Handelsstande zugezogen werden.

Ten sam przepis stosuje się także do przybrania asesorów biegłych w górnictwie do narad w tych sądach, do których należy sądownictwo w sprawach górniczych.

§. 151.

II. W sądach wyższych;

W sądach wyższych należy wziąć pod obradę w pełném zgromadzeniu radném:

a) nowe ustawy i rozporządzenia, których zaprowadzenie już jest rozstrzygniętém, tudzież wszelkie akta, służące sądowi wyższemu do nauki, lub mające wpływ na stosunek służbowy urzędników onegoż;

b) rozporządzenia, przez które sądowi wyższemu udzieloną zostaje wiadomość o mianowaniu, przeniesieniu, pensyonowaniu i o ukaraniu urzędników w drodze dyscyplinarnéj; o mianowaniu, przeniesieniu, suspendowaniu lub o oddaleniu adwokata lub notaryusza, o ile takie rozporządzenia odnoszą się do osób, ustanowionych przy sądzie wyższym, lub jemu podległych.

Jeżeli przedmioty pod *a)* i *b)* przytoczone nie będą wzięte pod obradę w pełném zgromadzeniu radném, wówczas należy w inny sposób starać się o to, ażeby doszły do wiadomości wszystkich innych członków sądu wyższego (§. 147).

c) Referaty o zmianie w urządzeniu, obsadzeniu lub przepisach urzędowych sądów wyższych, i rozstrzygnienia wyższe, wydane w przedmiotach tego rodzaju;

d) rozprawy tyczące się sądownictwa własnego sądu wyższego

§. 152.

W zgromadzeniu radném, złożonćm z ośmiu radzców, pod naczelnictwem Prezydenta lub jego zastępcy, a jeżeli sąd wyższy ma tylko ośm lub mniéj jak ośm radzców, należy w pełném zgromadzeniu radném wziąć pod obradę:

a) opinie i wnioski w przedmiotach ustawodawsta; relacye sądów podwładnych, w których proszą o wyjaśnienie ogólne; projekta do zmiany w urządzeniu, obsadzeniu lub przepisach urzędowych sądów piérwszéj instancyi,

b) referaty w przedmiocie mianowania, suspensyi, oddalenia lub innego ukarania w drodze dyscyplinarnéj adwokatów i notaryuszów;

c) rozwiązanie relacyj o wizytacyach sądów podwładnych;

d) spory o właściwość sądów austryackich z władzami zagranicznemi;

Die gleiche Vorschrift gilt auch hinsichtlich der Beiziehung bergbaukundiger Beisitzer zu den Berathungen derjenigen Gerichte, welchen die Gerichtsbarkeit in Bergwerks-Angelegenheiten zukommt.

§. 151.

II. bei den Obergerichten;

Bei den Obergerichten sind in voller Rathsversammlung in Vortrag zu bringen:

a) neue Gesetze und Verordnungen, über deren Einführung bereits entschieden ist, und alle Aktenstücke, welche dem Obergerichte zur Belehrung dienen, oder auf die Dienstesverhältnisse der Beamten desselben von Einfluß sind;

b) Erlässe, wodurch dem Obergerichte die Ernennung, Uebersetzung, Pensionirung oder im Disziplinarwege ausgesprochene Bestrafung von Beamten; die Ernennung, Uebersetzung, Suspendirung oder Entsetzung von Advokaten oder Notaren bekannt gegeben wird, in soferne sich diese Verfügungen auf Personen beziehen, die bei dem Obergerichte selbst angestellt, oder demselben untergeordnet sind.

Werden Gegenstände der unter a) und b) angeführten Art nicht in voller Rathsversammlung vorgetragen, so muß für die Bekanntmachung derselben unter allen übrigen Mitgliedern des Obergerichtes auf andere Weise gesorgt werden (§. 147).

c) Referate über Aenderungen in der Einrichtung, Besetzung oder den Amtsvorschriften der Obergerichte, und die über Gegenstände dieser Art erflossenen höheren Entscheidungen;

d) Verhandlungen über die eigene Gerichtsbarkeit des Obergerichtes.

§. 152.

In einer Rathsversammlung von acht Räthen, unter dem Vorsitze des Präsidenten oder dessen Stellvertreters, und wenn das Obergericht nur mit acht oder weniger Räthen versehen ist, in voller Rathsversammlung sind in Vortrag zu bringen:

a) Gutachten und Anträge über Gegenstände der Gesetzgebung; Berichte untergeordneter Gerichte, worin eine allgemeine Belehrung angesucht wird; Vorschläge zu Aenderungen in der Einrichtung, Besetzung oder den Amtsvorschriften der Gerichte erster Instanz;

b) Referate über die Ernennung, Suspension, Entsetzung oder andere Disziplinarbestrafung der Advokaten und Notare;

c) die Erledigung der Berichte über Visitazionen untergeordneter Gerichte;

d) Jurisdikzionsstreitigkeiten der österreichischen Gerichte mit ausländischen Behörden;

e) rozstrzygnienia przedłożonych rozpraw w przedmiocie nieważności lub rozłączenia małżeństwa; w szczególności także w przedmiocie uznania za zmarłego, lub dowodu rzeczywiście nastąpionéj śmierci, w celu powtórnego wstąpienia w związki małżeńskie małżonka pozostałego przy życiu.

§. 153.

W sądach wyższych, mających Wiceprezydenta, ten także winien być obecnym przy naradach większych zgromadzeń radnych, jeżeli mu nic nie stoi na przeszkodzie. Wszelako, jeżeli nie prezyduje, policzonym będzie w ustanowionéj liczbie głosujących.

§. 154.

Wszelkie inne sprawy należy rozwiązywać w senatach złożonych z Prezydenta i cztérech głosujących.

§. 155.

Jednakże zostawia się zdaniu Prezydenta wolność, pojedyncze sprawy, do których rozstrzygnienia według ogólnych przepisów mniejsza liczba głosujących wystarcza, jeszcze przed naradą lub w ciągu narady odesłać do liczniejszego senatu lub do pełnego zgromadzenia radnego, czy to w celu uniknienia sprzeczności w orzeczeniach sądowych, czy dla zapobieżenia niepowetowanéj szkodzie, która zagraża stronom w sprawach niespornych, lub dla innych ważnych powodów.

Jeżeli przypadki, mające być odesłane do liczniejszego zgromadzenia radnego, przychodzą pod obradę senatu, w którym nie prezyduje sam Prezydent sądu wyższego lub jego zastępca, wówczas może prezydujący w senacie, a nawet referent uczynić wniosek Prezydentowi względem użycia rzeczonéj ostrożności.

§. 156.

Jeżeli przy naradzie nie była obecną liczba sędziów bezstronnych, wymagana na mocy danych przepisów (w §§. 147. i t. d.), natenczas rozporządzenie lub rozstrzygnienie uchwalone, w razie, gdy sprawa w drodze rekursu lub apelacyi strony przyjdzie do sądu wyższego, przez ten sąd za nieważne uznaném i nakazaném być powinno nowe wzięcie pod obradę przy należytém obsadzeniu sądu.

W innych przypadkach zaniedbanie powyższych przepisów nie odejmuje wprawdzie uchwale sądowéj mocy prawnéj, jednakże prezydujący jest odpowiedzialnym za ich zaniedbanie.

c) Entscheidungen über vorgelegte Verhandlungen wegen Ungiltigkeit oder Trennung der Ehe; insbesondere auch über die Todeserklärung oder den Beweis des wirklich erfolgten Todes zum Zwecke der Wiederverehelichung des überlebenden Ehegatten.

§. 153.

Bei Obergerichten, welche mit einem Vize-Präsidenten versehen sind, hat auch dieser, wenn er nicht verhindert ist, den Berathungen der größeren Rathsversammlungen beizuwohnen. Er wird aber, falls er nicht den Vorsitz führt, in die festgesetzte Zahl der Stimmführenden eingerechnet.

§. 154.

Alle übrigen Geschäfte sind in Senaten von Einem Vorsitzenden und vier Stimmführern zu erledigen.

§. 155.

Dem Ermessen des Präsidenten bleibt jedoch vorbehalten, einzelne Angelegenheiten, zu deren Entscheidung nach der allgemeinen Vorschrift eine geringere Anzahl von Stimmführenden hinreichen würde, zur Vermeidung eines Widerspruches in den gerichtlichen Erkenntnissen, oder eines in nicht streitigen Rechtssachen den Theilnehmenden drohenden unwiederbringlichen Nachtheiles, oder aus anderen wichtigen Gründen im vorhinein oder während der Berathschlagung an einen zahlreicher besetzten Senat oder an die volle Rathsversammlung zu verweisen.

Kommen Fälle, welche sich zur Verweisung an eine zahlreichere Rathsversammlung eignen, in einem Senate vor, in welchem nicht der Präsident des Obergerichtes oder dessen Stellvertreter selbst den Vorsitz führt, so kann der Vorsitzende und selbst der Referent auf Anwendung dieser Vorsicht bei dem Präsidenten den Antrag stellen.

§. 156.

Wenn bei der Berathung die nach den gegebenen Vorschriften (§§. 147. u. s. f.), erforderliche Anzahl von unbefangenen Richtern nicht gegenwärtig war, so ist die beschlossene Verfügung oder Entscheidung, im Falle die Rechtsangelegenheit im Wege des Rekurses oder der Berufung einer Partei an das höhere Gericht gelangt, von diesem als nichtig aufzuheben, und eine neuerliche, bei gesetzmäßiger Besetzung des Gerichtes vorzunehmende Berathschlagung anzuordnen.

In anderen Fällen benimmt die Außerachtlassung der bezogenen Vorschriften dem gerichtlichen Beschlusse zwar nicht die rechtliche Wirkung, der Vorsitzende ist jedoch für die Außerachtlassung derselben verantwortlich.

§. 157.

III. W najwyższym Trybunale sądowym.

Najwyższy Trybunał sądowy winien zachowywać przepisy, wydane dla niego pod względem składania senatów i liczby głosujących dla szczegółowych gatunków spraw.

§. 158.

Szczególne przepisy o postępowaniu karném.

Jak należy postępować w sprawach karnych pod względem składania sądów i wymaganéj liczby głosujących, o tém stanowi ustawa o postępowaniu karném.

§. 159.

Podania należy w powszechności w téj kolei czasu brać pod obradę, w któréj wniesionemi były.

Sprawom nagłym należy się piérwszeństwo przed wszystkiemi innemi. Postanowienia w téj mierze zostawiają się do woli prezydującego.

§. 160.

Przy naradzie referent winien sporządzony wyciąg z aktów, lub akt mający być rozwiązanym i swoje zdanie sam odczytać.

W przedmiotach pojedynczych przedstawienie może być uczynionóm także i słownie; żądanie zaś założone przez stronę powinno być odczytane w całéj swéj osnowie we wszystkich tych przypadkach, w których na słownéj treści onegoż zależy.

Ustępy stanowcze dokumentów przywiedzionych odczytać winien jeden z reszty radzców, który dla tego powodu akta winien wziąć do ręki. Na żądanie prezydującego lub głosującego akta odczytane być powinny w całéj swéj osnowie.

§. 161.

Ani prezydujący, ani inny głosujący nie powinien przerywać referentowi, gdy rzecz przedstawia, ani też wyjawiać opinii swojéj, zanim koléj przyjdzie na niego. Jeżeli który z głosujących nie zrozumiał dokładnie stosunku rzeczy, może od referenta zażądać potrzebnego wyjaśnienia.

§. 162.

Po ukończoném przedstawieniu prezydujący winien wezwać głosujących, zacząwszy od najstarszego radzcy, i według rangi ich, ażeby wyjawili opinią swoję. Jeżeli jest ustanowiony spółreferent, ten powinien zaraz po referencie zdanie swoje wyjawić.

§. 157.

III. bei dem obersten Gerichtshofe.

Der oberste Gerichtshof hat in Beziehung auf die Bildung der Senate und auf die Zahl der Stimmführer, für die verschiedenen Gattungen der Geschäfte die für denselben bestehenden Vorschriften zu beobachten.

§. 158.

Besondere Vorschriften im Strafverfahren.

Wie sich hinsichtlich der Zusammensetzung der Gerichte und der erforderlichen Zahl von Stimmführern in Strafsachen zu benehmen sei, wird durch das Strafverfahren bestimmt.

§. 159.

Die Eingaben sind in der Regel nach der Zeitordnung, in welcher sie überreicht werden, vorzutragen.

Dringenden Eingaben gebührt vor allen anderen der Vorzug. Die Bestimmungen hierüber bleiben dem Ermessen des Vorsitzenden überlassen.

§. 160.

Bei der Berathung hat der Referent den verfaßten Akten-Auszug oder das zu erledigende Stück und sein Gutachten selbst vorzulesen.

Bei einfachen Gegenständen kann die Darstellung auch mündlich geschehen; das von der Partei gestellte Begehren muß aber in allen Fällen, wo es auf den Wortlaut desselben ankommt, seinem ganzen Inhalte nach abgelesen werden.

Die entscheidenden Stellen der angeführten Urkunden sind von einem der übrigen Räthe vorzulesen, welcher zu diesem Ende die Akten zur Hand zu nehmen hat. Auf Verlangen des Vorsitzenden oder eines Stimmführers müssen die letzteren ihrem vollen Inhalte nach abgelesen werden.

§. 161.

Weder der Vorsitzende, noch ein anderer Stimmführer darf den Referenten in seinem Vortrage unterbrechen, oder, ehe die Reihe an ihn kommt, seine Meinung äußern. Wenn ein Stimmführer das Sachverhältniß nicht ganz verstanden hat, steht ihm frei, die nöthige Aufklärung von dem Referenten zu verlangen.

§. 162.

Nach beendigtem Vortrage hat der Vorsitzende die Stimmführer, von dem ältesten Rathe angefangen, nach ihrem Range zur Aeußerung ihrer Meinung aufzufordern. Ist ein Korreferent bestellt, so hat dieser unmittelbar nach dem Referenten sein Gutachten abzugeben.

§. 163.

W przypadkach szczególniéj ważnych lub zawikłanych, prezydujący może przed głosowaniem pozwolić na dyskusyę powszechną. Może także w takich sprawach, w których jeden z głosujących jest w stanie udzielić bliższego wyjaśnienia, zaraz po referencie i spółreferencie onego najpiérwéj ze zdaniem wysłuchać.

§. 164.

Głosujący winni są uwagę swoję kierować bez przerwy na przedmiot pod obradą będący, w ciągu téjże nie zajmować się innemi sprawami, wyjawiać zdanie swoje z otwartością sumiennie i z własnego przekonania, bez pospiechu, namiętności lub jakiego zamiaru pobocznego, unikać uwag obrażających nad wnioskami innych głosujących, i powtarzań już przywodzonych powodów, i nie upiérać się przy zdaniu już zbitém przez innego radzcę lub prezydującego, wbrew lepszemu przekonaniu swemu.

§. 165.

Głosującym nie wolno przerywać w wywodzie powodów, które przytaczają za zdaniem swojém. Tam tylko, gdzie zachodzą mylne przypuszczenia co do czynu, referent obowiązanym jest udzielić z aktów potrzebnego wyjaśnienia.

§. 166.

Prezydujący nie powinien ograniczać wolności w wyjawieniu zdania, a swoje zdanie wyrzec może dopiéro po ukończoném głosowaniu. Nie powinien cierpiéć ani zbytecznego pospiechu, ani niepotrzebnéj rozwlekłości; nieprzypuszczać referatów niedokładnie przygotowanych do obrady, lub niezaopatrzonych w akta potrzebne i starać się, aby porządek, powaga i przyzwoitość przy naradzie zachowaną była. Jeżeli przy naradzie zostały pominione lub fałszywie przedstawione takie okoliczności, które uważa za stanowcze, wówczas winien uwagi swoje udzielić głosującym, a w razie potrzeby ponowić głosowanie.

Oprócz tego przypadku nie powinien wzywać do powtórnego głosowania radzców, którzy swoje zdanie stanowczo już wyrzekli. Wolno mu jest jednak podać do protokółu powody, z których według jego zdania inna uchwała powinna była być powziętą.

§. 167.

Jeżeli sprawa jaka tak jest zawiłą, lub orzeczenie w niéj tak trudném, iż jeden lub kilku głosujących nie dowierzają sobie natychmiast rozstrzygać, wówczas należy im do dłuższego namysłu i do własnego przeczytania aktów potrzebny czas zostawić, i w jedném z następujących posiedzeń wznowić, i ukończyć naradę w obecności tych samych radzców.

§. 163.

In besonders wichtigen oder verwickelten Fällen kann der Vorsitzende eine allgemeine Diskussion der Abstimmung vorausgehen lassen. Auch kann er in Angelegenheiten, worüber einer der Stimmführer vorzüglich nähere Aufklärung zu geben im Stande ist, diesen nach dem Referenten und Koreferenten zuerst vernehmen.

§. 164.

Die Stimmführenden haben ihre Aufmerksamkeit ungetheilt auf den Gegenstand der Berathschlagung zu richten, während derselben keine anderen Geschäfte vorzunehmen, ihre Meinung nach Gewissen und eigener Ueberzeugung ohne Uebereilung, Leidenschaft oder Nebenabsicht freimüthig abzugeben, anzügliche Bemerkungen über die Anträge anderer Stimmführer, und Wiederholungen bereits angeführter Gründe zu vermeiden, und auf einer von einem anderen Rathe oder dem Vorsitzenden widerlegten Behauptung gegen eigene bessere Ueberzeugung nicht zu verharren.

§. 165.

Die Stimmführer dürfen in der Ausführung der Gründe für ihre Meinung nicht unterbrochen werden. Nur über irrige thatsächliche Voraussetzungen ist der Referent verpflichtet, sogleich die erforderliche Aufklärung aus den Akten zu ertheilen.

§. 166.

Der Vorsitzende darf die Freiheit der Meinung nicht beschränken, und seine Ansicht erst nach geendigter Abstimmung aussprechen. Er hat Uebereilung eben so wenig, als zwecklose Weitläufigkeit zu dulden; zum Vortrage nicht gehörig vorbereitete, oder mit den nöthigen Aktenstücken nicht versehene Referate zurückzuweisen und für Ordnung, Ernst und Anstand in der Berathung zu sorgen. Sind bei der Berathschlagung Thatumstände, die er entscheidend findet, übergangen oder unrichtig dargestellt worden, so hat er seine Bemerkungen darüber den Stimmführern mitzutheilen und nöthigenfalls die Umfrage zu erneuern.

Außer diesem Falle soll er die Räthe, die bereits ihre Meinung mit Bestimmtheit geäußert haben, zu einer neuerlichen Abstimmung nicht auffordern. Es steht ihm jedoch frei, die Gründe, aus welchen nach seiner Meinung ein anderer Beschluß hätte gefaßt werden sollen, zu Protokoll zu geben.

§. 167.

Ist eine Rechtssache so verwickelt oder ihre Beurtheilung so schwierig, daß einer oder mehrere der Stimmführer sich nicht augenblicklich zu entscheiden getrauen, so ist ihnen zu längerer Ueberlegung und eigener Durchlesung der Akten die nöthige Zeit zu gönnen und bei einer der folgenden Sitzungen die Berathung in Gegenwart der nämlichen Räthe zu erneuern und zu beendigen.

§. 168.

Sposób powzięcia uchwały.

Prezydujący winien powziąć uchwałę według tego zdania, na które się zupełnie zgadzają wszyscy głosujący, albo większa ich liczba.

Jeżeli na jakie zdanie nie zgadza się większa liczba głosujących, wówczas należy uchwałę powziąć według następujących przepisów:

a) Jeżeli pomiędzy kilku zdaniami, jedno ma za sobą połowę wszystkich głosujących, na tenczas może prezydujący, przystępując do tego zdania, przechylić głosy na tę stronę;

b) jeżeli głosy podzielone są równo na dwa zdania, prezydujący ma prawo przyczynienia się głosem swoim do rozstrzygnienia na stronę tego, lub tamtego.

Wolno mu jest jednakże, jeżeli można, poddać rzecz pod obradę w liczniejszym senacie. Jeżeli głosy podzielone na dwa zdania różnią się tylko w wymiarze sum, prezydujący może przysądzić liczbę średnią.

c) Jeżeli głosy podzielone są na trzy, lub więcéj zdań tak dalece, iż większość głosów nie zgadza się na żaden wcale wniosek, każde więc z tych zdań różnych ma więcéj jak połowę wszystkich głosujących przeciw sobie, lub jeżeli prezydujący sądzi, iż nie może przystąpić do zdania, za którém się oświadczyła połowa głosujących; wówczas należy, ile możności, podzielić naradę według pojedynczych okresów, względem których uchwała ma być powziętą, odróżnić pytanie wstępne od rzeczy głównéj, formę od istoty rozstrzygnienia. Należy osobno głosować nad prawnością pretensyi, w ogólności i nad kwotą onéjże, nad rozprawą mogącą być potrzebną jeszcze do wyświecenia rzeczy, nad orzeczeniem w rzeczy głównéj i nad formą rozstrzygnienia;

d) rozmaite pytania sporne należy wyjaśniać w tym porządku, jak natura rzeczy tego wymaga.

Uchwała powzięta co do jednego punktu powinna być wziętą za podstawę przy naradzie nad resztą punktów; a nawet ci głosujący, którzy nie przystąpili do uchwały, winni są uważać ją za orzeczenie prawomocne, i głosy swoje oddawać na téj zasadzie.

e) Gdyby nawet w taki sposób większość głosów nie przyszła do skutku, wówczas należy ten przedmiot wziąć pod obradę w większym senacie, a według okoliczności w pełném zgromadzeniu radném; w téj zaś uważać za uchwałę ten wniosek, który najwięcéj głosów ma za sobą.

§. 168.

Art der Schlußfassung.

Den Beschluß hat der Vorsitzende nach der Meinung zu fassen, über welche alle Stimmführer oder die größere Zahl derselben vollkommen einig sind.

Vereiniget sich nicht die größere Zahl der Stimmführer über eine Meinung, so ist der Beschluß nach folgenden Bestimmungen zu fassen:

a) Hat unter mehreren Meinungen eine die Hälfte der sämmtlichen Stimmführer für sich, so kann der Vorsitzende durch seinen Beitritt für dieselbe den Ausschlag geben;

b) sind die Stimmen zwischen zwei Meinungen gleich getheilt, so hat der Vorsitzende das Recht, mit seiner Stimme für die eine oder die andere zu entscheiden.

Jedoch steht ihm frei, wenn es thunlich ist, die Sache in einem verstärkten Senate vortragen zu lassen. Weichen die zwischen zwei Meinungen getheilten Stimmen nur im Ausmaße der Beträge ab, so kann der Vorsitzende eine Mittelzahl annehmen.

c) Sind die Stimmen zwischen drei oder mehreren Meinungen dergestalt getheilt, daß über keinen Antrag die Mehrzahl aller Stimmführer vollkommen einig ist, mithin jede der verschiedenen Meinungen mehr als die Hälfte sämmtlicher Stimmführer gegen sich hat, oder glaubt der Vorsitzende einer Meinung, für welche die Hälfte der Stimmführer sich ausgesprochen hat, nicht beitreten zu können, so ist, in soferne es sich thun läßt, die Berathschlagung nach den einzelnen Sätzen, worüber ein Beschluß gefaßt werden soll, abzutheilen, die Vorfrage von der Hauptsache, die Form von dem Wesentlichen der Entscheidung abzusondern. Es ist über die Rechtsgiltigkeit der Forderung im Allgemeinen und über den Betrag derselben, über die zur Erörterung der Sache allenfalls nothwendige weitere Verhandlung, über das Erkenntniß in der Hauptsache, und über die Form der Entscheidung selbst besonders abzustimmen;

d) die verschiedenen Streitfragen sind in solchen Fällen, sowie es ihre natürliche Ordnung mit sich bringt, zu erörtern.

Der über einen Punkt gefaßte Beschluß ist der Berathschlagung über die übrigen zu Grunde zu legen, und auch diejenigen Stimmführer, welche dem Beschlusse nicht beigetreten sind, müssen denselben als eine rechtsbeständige Entscheidung ansehen, und ihre Stimmen auf dieser Grundlage abgeben.

e) Sollte auch auf diese Art keine Stimmenmehrheit zu Stande kommen, so ist der Gegenstand in einem verstärkten Senate nach Umständen in voller Rathsversammlung in Berathung zu nehmen, und bei dieser jedenfalls derjenige Antrag, welcher die meisten Stimmen für sich hat, als Beschluß anzusehen.

§. 169.

O udzielaniu aktów głosującym.

Jeżeli prezydujący uważa, iż gruntowne rozstrzygnienie sprawy wymaga dłuższego namysłu, wówczas może wszystkie akta i wypracowanie referenta przed naradą kazać doręczyć tym głosującym, którzy przy niéj obecnymi być powinni, z tém poleceniem, ażeby się na przyszłą naradę nad tym przedmiotem przygotowali, lub jeżeli trudności okażą się dopiéro w ciągu narady, może posiedzenie w tym celu odłożyć.

§. 170.

Rozwiązanie przez głosowanie na piśmie.

Jeżeli dla rozwiązania jakiego podania, bez szkody lub niebezpieczeństwa nie można czekać na zwykłe posiedzenie radne, wówczas referent winien o tém natychmiast zawiadomić przełożonego, który zarządzić powinien tak, ażeby albo nadzwyczajne posiedzenie było zwołane, albo ażeby radzcy w potrzebnéj liczbie natychmiast pismiennie głosowali.

§. 171.

Tylko w ciągu tego samego posiedzenia wolno jest głosującemu odstąpić od zdania wyjawionego w jakiéjkolwiekbądź sprawie, i inne zdanie oddać, lub przystąpić do zdania innego już oddanego; po ukończeniu zaś posiedzenia uchwała już więcéj zmienioną być nie może.

§. 172.

Jednakże, jeżeli w naradzie jakiéj stanęła uchwała, w któréj według mniemania prezydującego, ustawy widocznie nadwerężonemi lub fałszywie zastósowanemi zostały, a jeżeli nie idzie o prawa stron, lecz o przedmiot administracyjny lub publiczny, lub o takie sprawy niesporne, w których zależy na tém, aby małoletnich, lub osoby, pod pieczą zostające uchronić od szkody, albo też sąd od odpowiedzialności, wówczas winien wystawienie uchwały powstrzymać, i akta przez władzę przełożoną, według właściwości, albo najwyższemu Trybunałowi sądowemu, albo Ministerstwu Sprawiedliwości do rozstrzygnienia przedłożyć. Jeżeli podobne wątpliwości wydarzą się w oddziale którym senatu, natenczas należy tę sprawę wnieść na obradę w pełném zgromadzeniu radném.

§. 173.

Przepisy dla najwyższego Trybunału sądowego.

Podane wyżéj przepisy (§§. 159—172) należy także stósować przy naradach w najwyższym Trybunale sądowym, o ile dla niego nie są wydane osobne rozporządzenia.

§. 174.

Osobne przepisy w postępowaniu karném.

W postępowaniu karném należy co do głosowania, obliczenia głosów i stanowienia uchwały w tych krajach koronnych, w których w tym przedmiocie odmienne przepisy istnieją, postępować według nich aż do dalszego rozporządzenia.

§. 169.

Mittheilung der Akten an die Stimmführer.

Der Vorsitzende kann, wenn ihm die gründliche Entscheidung einer Angelegenheit längere Ueberlegung zu fordern scheint, sämmtliche Akten und die Ausarbeitung des Referenten vor der Berathschlagung denjenigen Stimmführern, welche dabei zugegen seyn sollen, mit dem Auftrage mittheilen lassen, sich vorläufig zur künftigen Berathung darüber vorzubereiten, oder, wenn sich die Schwierigkeiten erst in der Berathung zeigen, die Sitzung zu diesem Ende aufzuschieben.

§. 170.

Erledigung durch schriftliche Abstimmung.

Könnte zur Erledigung einer Eingabe die ordentliche Rathssitzung ohne Nachtheil oder Gefahr nicht abgewartet werden, so ist dieses von dem Referenten dem Vorsteher sogleich anzuzeigen, welcher die Anstalt zu treffen hat, daß entweder eine außerordentliche Sitzung gehalten, oder von der erforderlichen Anzahl von Räthen sogleich schriftlich abgestimmt werde.

§. 171.

Von der über was immer für eine Rechtsangelegenheit bereits abgegebenen Meinung zurückzutreten und eine neue abzugeben, oder einer anderen schon abgegebenen Meinung beizupflichten, ist jeder Stimmführer nur im Laufe der nämlichen Sitzung befugt, daher nach Beendigung der Sitzung der Beschluß nicht mehr geändert werden darf.

§. 172.

Wenn jedoch in einer Berathung ein Beschluß gefaßt wird, wodurch nach der Ueberzeugung des Vorsitzenden die Gesetze offenbar irrig ausgelegt oder angewendet werden, und es sich nicht um Parteirechte, sondern um einen administrativen oder öffentlichen Gegenstand, oder um solche Angelegenheiten außer Streitsachen handelt, wobei es darauf ankommt, Minderjährige oder Pflegebefohlene vor Nachtheil, oder das Gericht vor Verantwortung zu bewahren, so ist er verpflichtet, die Ausfertigung des Beschlusses einzustellen und die Akten durch die vorgesetzte Behörde nach Beschaffenheit der Zuständigkeit der Entscheidung des obersten Gerichtshofes oder des Justizministeriums zu unterziehen. Ergeben sich ähnliche Bedenken in einer Senats-Abtheilung, so ist die Angelegenheit vorläufig in voller Rathsversammlung in Vortrag zu bringen.

§. 173.

Vorschriften für den obersten Gerichtshof.

Die hier gegebenen Vorschriften (§§. 159—172) sind auch in den Berathungen bei dem obersten Gerichtshofe anzuwenden, in soferne für denselben keine besonderen Anordnungen bestehen.

§. 174.

Besondere Vorschriften im Straf-Verfahren.

Im Strafverfahren ist sich hinsichtlich der Abstimmung, Berechnung der Stimmen und Beschlußfassung in denjenigen Kronländern, wo darüber abweichende Vorschriften bestehen, bis auf weitere Verfügung nach denselben zu benehmen.

§. 175.

Sprostowanie projektów uchwał.

Projekta uchwał, orzeczeń, powodów sądzenia i inne wystawienia powinien sam referent sprostować według uchwały, tam gdzie idzie tylko o małe odmiany. Jeżeli zaś uchwała zapadła w rzeczy głównéj przeciw referentowi, lub jeżeli jego wypracowanie całkiem przerobione być musi, wówczas ten radzca powinien wyrobić uchwałę i powody sądzenia, który piérwszy w téj myśli wniosek uczynił.

§. 176.

Czuwanie nad dopełnieniem rozporządzeń sądowych.

Jeżeli nakaz wydany ze sądu, nad dopełnieniem którego sąd z urzędu swego czuwać jest obowiązanym, nie zostanie wykonanym przez stronę, lub przez tego, do kogo wydanym został, w czasie wyznaczonym, lub jeżeli inna władza, do któréj w takich sprawach wezwanie uczynioném było, nie uczyniła mu zadosyć w terminie odpowiednim, wówczas winien referent pod swoją własną odpowiedzialnością natychmiast uczynić wniosek dalszego zarządzenia stosownie do położenia rzeczy, i dla tego prowadzić dokładny wykaz względem wszystkich takich do jego referatu należących rozporządzeń. Jakie wykazy oprócz tego należy prowadzić w registraturze co do spraw tego rodzaju, o tém stanowią §§. 240—242.

§. 177.

Protokół posiedzień.

Na każdém posiedzeniu powinien być prowadzonym protokół. Na wstępie onegoż należy wyrazić, w jakim sądzie, w jakim senacie onegoż, i w jakim dniu posiedzenie się odbyło; kto w nim prezydował, którzy członkowie głosujący w niém byli obecni, i który z podrzędnych urzędników był przybranym do prowadzenia protokółu i do spisania projektów uchwał.

§. 178.

Przysięgi i inne wydarzenia na posiedzeniu, które się nie tyczą narady nad przedmiotami wniesionemi, należy w protokóle wyrazić; wniesione sprawy należy zapisać według liczb protokółu podawczego w tym porządku, w jakim wnoszone były, i przy nich wyrazić osoby, których się przedmiot tyczy, i sam przedmiot w krótkości. Przy takich sprawach, przy których obradzeniu członek rady z powodu prawnéj przeszkody był zmuszony wstrzymać się od udziału w naradzie, lub jeżeli dla innéj jakiéj przyczyny zaszły zmiany w osobach głosujących, to także widoczném uczynić należy.

§. 179.

Głosowanie równie jak uchwałę należy wyrazić na arkuszach referatu, z wymienieniem dnia narady i nazwisk obecnych.

§. 175.

Berichtigung der entworfenen Erledigungen.

Die entworfenen Bescheide, Erkenntnisse, Entscheidungsgründe und andere Ausfertigungen sind, in soferne es nur auf geringe Abänderungen ankommt, von dem Referenten nach dem Beschlusse zu berichtigen. Ist aber in der Hauptsache gegen den Referenten entschieden worden, oder soll der Aufsatz desselben ganz umgearbeitet werden, so ist die Ausarbeitung des Beschlusses und der Entscheidungsgründe von demjenigen Rathe zu besorgen, welcher zuerst darauf angetragen hat.

§. 176.

Ueberwachung des Vollzuges gerichtlicher Verfügungen.

Wird ein von dem Gerichte beschlossener Auftrag, über dessen Vollziehung dasselbe von Amtswegen zu wachen verpflichtet ist, binnen der festgesetzten Frist von der Partei oder demjenigen, an welchen er sonst ergangen ist, nicht befolgt, oder dem in solchen Angelegenheiten an eine andere Behörde gestellten Ansuchen binnen einer angemessenen Frist nicht entsprochen, so hat der Referent unter eigener Verantwortung sogleich die weitere der Lage der Sache angemessene Verfügung in Antrag zu bringen, und zu diesem Ende über alle solche in sein Referat einschlagende Anordnungen ein genaues Verzeichniß zu führen. Welche Vormerkung noch außerdem in der Registratur über Angelegenheiten dieser Art zu halten ist, wird in den §§. 240—242 bestimmt.

§. 177.

Sitzungs-Protokoll.

Ueber jede Sitzung ist ein Protokoll aufzunehmen. Im Eingange desselben ist zu bemerken, bei welchem Gerichte, in welchem Senate desselben und an welchem Tage die Sitzung gehalten worden ist; wer den Vorsitz geführt hat, welche stimmführenden Mitglieder des Gerichtes gegenwärtig waren und wer von den untergeordneten Beamten zur Führung des Protokolles und zur Abfassung der Ausfertigungs-Entwürfe beigezogen worden ist.

§. 178.

Die in der Sitzung etwa vorgenommenen Beeidigungen und andere Vorfälle, welche nicht die Berathung über die in Vortrag gebrachten Gegenstände betreffen, sind in dem Protokolle ersichtlich zu machen; die vorgetragenen Geschäftsstücke aber mit den Einreichungsprotokollszahlen in der Ordnung anzumerken, in welcher sie vorgekommen sind, und zu selben die Personen, welche der Gegenstand betrifft, und der letztere selbst in Kürze anzuführen. Bei Geschäftsstücken jedoch, bei deren Vortrag sich ein Rathsglied wegen eines gesetzlichen Hindernisses der Theilnahme an der Berathung zu enthalten genöthiget war, oder aus einer anderen Ursache Aenderungen in den Personen der Stimmführer eingetreten sind, muß dieses ersichtlich gemacht werden.

§. 179.

Die Abstimmung und Schlußfassung ist mit Anführung des Tages der Berathung und der Gegenwärtigen auf den Referatsbögen ersichtlich zu machen.

Przy uchwałach jednogłośnie powziętych czyni się to tylko przez zamieszczenie wyrazu „jednogłośnie“ i podpisu protokolisty.

W takich zaś sprawach, w których objawione były różne zdania, czyli to w rzeczy głównéj, czyli też w punktach pobocznych, czyli to nawet pod względem formalności lub powodów sądzenia, należy na arkuszu referatu, po wniosku referenta, a jeżeli miejsce nie wystarczy, na osobnym napół złożonym arkuszu, bez powtarzania powodów przez referenta już przytoczonych, i bez niepotrzebnéj rozwlekłości, jednakże jasno i stanowczo wyszczególnić, jakiego zdania był każdy z głosujących, na jakich powodach takowe opiérał, do jakiego wniosku prezydujący przystąpił, i jak większość głosów obliczoną została. Jeżeli w téj mierze protokolista ma wątpliwości, winien jeszcze w ciągu narady prosić prezydującego lub głosującego o potrzebne wyjaśnienie. Należy dokładnie opisać powtórne zapytanie i głosowanie, jeżeli się takie odbyło, przybranie więcéj głosujących, i całe postępowanie przy naradzie, głosowaniu i powzięciu uchwały.

§. 180.

W końcu należy wyrazić uchwałę powziętą, i przytoczyć z odkazaniem do uzasadnienia pojedynczych zdań, które z przywiedzionych powodów sądzenia przez większość głosów przyjętemi zostały.

Każdy głosujący może żądać, ażeby powody jego zdania, ułożone przez niego na pismie, przyłączone były do spisania głosów.

§. 181.

Protokolista winien te sprawy, do których wystawienia już są ułożone i przez referenta jako prawdziwe potwierdzone, wraz z protokołem posiedzenia, jeżeli można w przeciągu 24 godzin, przedłożyć prezydującemu, inne zaś sprawy przesłać temu, który ma układać wystawienia; oprócz tego powinien zaraz po ukończeném posiedzeniu udzielić spis rozwiązanych liczb spraw przełożonemu ekspedytu i protokółu podawczego.

§. 182.

Prezydujący obowiązanym jest wziąć pod scisłą rozwagę to, co prowadzący protokół względem głosowania i powziętych uchwał zanotował, a jeżeli w tém znajdzie zdania fałszywe lub niedokładne, winien kazać takowe sprostować, w razie potrzeby po uprzedniém porozumieniu się z głosującymi, i dołożyć swój podpis na znak potwierdzenia.

Protokóły posiedzeń należy zachowywać w registraturze, i w stosownych okresach czasu oprawiać.

Bei einhellig gefaßten Beschlüssen geschieht dieses nur durch die Beifügung des Wortes „Einhellig" und der Fertigung des Protokollisten.

Bei Geschäftsstücken aber, bei welchen in der Hauptsache oder in Nebenpunkten, oder auch nur in Ansehung der Förmlichkeiten oder der Entscheidungsgründe verschiedene Meinungen vorgekommen sind, ist auf dem Referatsbogen nach dem Aufsatze des Referenten, und wenn der Raum nicht hinreicht, auf einem abgesonderten halbgebrochenen Bogen, ohne Wiederholung der von dem Referenten bereits angeführten Gründe, und ohne unnütze Weitläufigkeit, jedoch klar und bestimmt darzustellen, welcher Meinung jeder der Stimmführer war, mit welchen Gründen er dieselbe unterstützte, welchem Antrage allenfalls der Vorsitzende beitrat, und wie die Mehrheit der Stimmen berechnet wurde. Fallen dem Protokollisten hierüber Zweifel auf, so hat er sich von dem Vorsitzenden oder dem Stimmführenden noch während der Berathung die nöthige Aufklärung zu erbitten. Die etwa vorgenommene wiederholte Umfrage und Abstimmung, die Zuziehung von mehreren Stimmführern und der ganze Vorgang bei der Berathung, Abstimmung und Schlußfassung überhaupt ist genau aus einander zu setzen.

§. 180.

Endlich ist der gefaßte Beschluß anzuführen, und mit Hinweisung auf die Begründung der einzelnen Meinungen zu bemerken, welche der angeführten Entscheidungsgründe von der Mehrheit der Stimmen angenommen worden sind.

Jedem Stimmführer steht frei, die Gründe seiner Meinung schriftlich zu verfassen und zu begehren, daß dieser Aufsatz der Aufzeichnung der Abstimmung beigefügt werde.

§. 181.

Der Protokollsführer hat diejenigen Geschäftsstücke, zu welchen die Ausfertigungen bereits verfaßt und von dem Referenten als richtig bestätiget sind, sammt dem Sitzungsprotokolle, wo möglich binnen 24 Stunden dem Vorsitzenden, die übrigen Geschäftsstücke aber demjenigen zu überschicken, welcher die Ausfertigungen zu entwerfen hat, übrigens gleich nach geendigter Sitzung ein Verzeichniß der erledigten Geschäftszahlen dem Vorsteher des Expedites und des Einreichungsprotokolles mitzutheilen.

§. 182.

Der Vorsitzende hat die Aufzeichnungen des Protokollsführers über die Abstimmungen und gefaßten Beschlüsse auf den Referaten und das Sitzungsprotokoll genau zu prüfen, wenn er sie unrichtig oder unvollständig findet, nöthigen Falles nach vorläufiger Rücksprache mit den Stimmführenden berichtigen zu lassen und zur Bestätigung seine Unterschrift beizufügen.

Die Sitzungsprotokolle sind in der Registratur zu verwahren und in angemessenen Zeitabschnitten einzubinden.

§. 183.

Niniejsze przepisy nie zmieniają w niczém tych szczegółowych postanowień, które wydane zostały dla najwyższego Trybunału sądowego pod względem prowadzenia protokółu rady.

Oddział czwarty.

O audyencyach i protokółach audyencyonalnych.

§. 184.

Ostrożności przy wyznaczeniu audyencyi.

Przy wyznaczeniu audyencyi należy mieć uwagę na to, aby uchylić naprzód wszelką przeszkodę należytéj rozprawy, zapobiedz niepotrzebnéj przewłoce, przyzwać wraz wszystkie strony interesowane, obeznać je z celem przyzwania, i polecić im, aby przyniosły z sobą potrzebne dokumenta i inne pisma.

W razie przyzwania stron należy w sprawach niespornych według okoliczności, a szczególnie w razie powtórnego przyzwania, jasno wyrazić, jakie prawne skutki lub kary przyzwani ponosić będą w razie niestawienia się.

Jak dalece ten przepis w sprawach spornych zachować należy, o tém stanowi ustawa sądowa.

§. 185.

Przypuszczanie pełnomocników. Obowiązek stawienia się osobiście.

W powszechności mogą na audyencyach stawać do rozprawy w imieniu stron tacy pełnomocnicy, których ustawy przypuszczają. Jednakże każdy jest obowiązany stawić się osobiście na wyraźne polecenie sądu.

§. 186.

Wyznaczenie czasu.

Czas, w którym audyencya odbywać się ma, powinien być oznaczonym w taki sposób, ażeby doręczenie mogło nastąpić dla każdéj strony dosyć wcześnie, iżby mogła stanąć w godzinie oznaczonéj z należytém przygotowaniem.

§. 187.

Dziennik audyencyonalny.

Wyznaczone audyencye powinny być zaciągnięte do dziennika, prowadzonego według formularza nr. 15.; w nim należy na każdy dzień sądowy wyznaczyć osobną kartę, na któréj, gdy padnie audyencya na ten dzień, wyrazić należy liczbę protokolarną podania, nazwisko referenta i stron i przedmiot rozprawy w krótkości.

§. 188.

Obsadzenie sądu na audyencyach.

Wszelkie rozprawy słowne, tak w sprawach spornych, jak niespornych, odbywać się powinny w powszechności przed referentem i przysięgłym protokoli-

§. 183.

An den für den obersten Gerichtshof in Beziehung auf die Führung des Rathsprotokolles erflossenen besonderen Bestimmungen wird durch die gegenwärtigen Vorschriften nichts geändert.

Vierter Abschnitt.

Von den Tagsatzungen und den Tagsatzungs-Protokollen.

§. 184.

Vorsichten bei Anordnung jeder Tagsatzung.

Bei Anordnung von Tagsatzungen muß Bedacht genommen werden, jedes Hinderniß einer zweckmäßigen Verhandlung in vorhinein zu entfernen, aller Verzögerung vorzubeugen, die Theilnehmenden sogleich sämmtlich zuzuziehen, sie mit dem Zwecke ihrer Vorforderung bekannt zu machen, und zur Beibringung der erforderlichen Urkunden oder anderen Schriften anzuweisen.

Bei Vorforderung der Parteien in nicht streitigen Angelegenheiten ist nach Umständen, besonders in Fällen wiederholter Vorladung, klar auszudrücken, welche rechtlichen Folgen oder Strafen die Vorgeladenen im Falle ihres Ausbleibens treffen würden.

In wieferne dieses in streitigen Rechtssachen zu beobachten sei, bestimmt die Gerichts-Ordnung.

§. 185.

Zulässigkeit von Bevollmächtigten. Pflicht zum persönlichen Erscheinen.

In der Regel können bei Tagsatzungen nach den Gesetzen zulässige Bevollmächtigte im Namen der Parteien verhandeln. Jedermann ist jedoch verpflichtet, auf ausdrücklichen Befehl des Gerichtes persönlich zu erscheinen.

§. 186.

Bestimmungen der Zeit.

Die Zeit, zu welcher jede Tagsatzung vor sich gehen soll, muß so bestimmt werden, daß die Zustellung an alle Parteien früh genug erfolgen könne, um es ihnen möglich zu machen, zur festgesetzten Stunde mit der gehörigen Vorbereitung zu erscheinen.

§. 187.

Tagebuch über die Tagsatzungen.

Ueber die angeordneten Tagsatzungen ist nach dem Formulare Nr. 15 ein Tagebuch zu führen, und darin für jeden Gerichtstag ein eigenes Blatt zu bestimmen, auf welchem, so oft eine Tagsatzung auf diesen Tag festgesetzt wird, die Protokollszahl der Eingabe, der Name des Referenten und der Parteien und der Gegenstand der Verhandlung kurz anzumerken ist.

§. 188.

Besetzung des Gerichtes bei Tagsatzungen.

Alle mündlichen Verhandlungen in und außer Streitsachen sind in der Regel von dem Referenten und einem beeideten Schriftführer vorzunehmen. Nur zu Tagsatzun-

stą. Jedynie do audyencyi w sprzedaży większych dóbr nieruchomych i do rozpraw w sprawach małżeńskich należy, oprócz referenta, wyznaczyć jeszcze jednego radzcę.

Zostawia się także do woli przełożonego w sądzie, dla ważnych powodów z urzędu, lub gdy referent w téj mierze przedstawienie uczyni, dodać jeszcze jednego sędziego do pewnych rozpraw.

§. 189.

Przygotowanie się sędziego na audyencyę.

Urzędnik, prowadzący spis audyencyi, winien akta do każdéj audyencyi należące najdaléj dniem wprzód przedłożyć referentowi w tym celu, aby referent dokładnie się obeznał z przedmiotem, i na audyencyę przygotować mógł.

§. 190.

Wszelkie audyencye odbywać się powinny w godzinie wyznaczonéj, i jeżeli można, nie więcéj naraz w jednym pokoju.

Referent powinien na audyencyi prowadzić rozprawę, nadać jéj należyty kierunek, polecić stronom i ich zastępcom, aby się wyrażali jasno i stanowczo, unikać wszelkich innych wyjaśnień tak, ażeby sprawę zgodnie z ustawą i stosunkiem stron na najkrótszéj i najpewniejszéj drodze załatwić. W téj czynności referent pomoc powinien znaleść w innych radzcach lub w prezydującym, jeżeli się takowi znajdują.

W potrzebnym razie można także nakazać, aby strony poszły na ustęp, ażeby z odpowiednią liczbą głosujących można natychmiast naradzić się, co daléj rozporządzić należy.

§. 191.

Zachowanie się osób sądowych i stron.

Członkowie sądu winni są obchodzić się ze stronami z spokojnością, umiarkowaniem i przyzwoitością i nie pozwalać sobie uwag przedwczesnych o skutku sprawy.

Ilekroć tego wymaga przyzwoitość, lub wzgląd na usposobienie fizyczne albo trwanie rozprawy, stronom i ich zastępcom należy pozwolić usiąść w sądzie.

§. 192.

Strony obowiązane są zachowywać się z poważaniem dla osób sądowych, i wypełniać polecenia sądowe.

Osoby, nie oddające sądowi winnego uszanowania, powinny być skarcone, oddalone z audyencyi według okoliczności, a nawet skazane na stosowną karę pieniężną, lub na areszt.

gen über die Feilbiethung größerer unbeweglicher Güter und zu Verhandlungen in Ehestreitigkeiten ist außer dem Referenten noch ein zweiter Rath zu bestimmen.

Auch ist dem Vorsteher des Gerichtes überlassen, aus wichtigen Gründen von Amtswegen, oder wenn der Referent darauf anträgt, zu einzelnen Verhandlungen noch einen zweiten Richter abzuordnen.

§. 189.

Vorbereitung des Richters zur Tagsatzung.

Der Beamte, welcher das Verzeichniß über die Tagsatzungen führt, hat die zu jeder Tagsatzung gehörigen Akten längstens am Tage vorher dem Referenten mitzutheilen, damit sich dieser genau über den Gegenstand unterrichten und zur Verhandlung vorbereiten könne.

§. 190.

Alle Tagsatzungen sind zur festgesetzten Stunde vorzunehmen, und so weit es thunlich ist, nicht mehrere zugleich in demselben Zimmer abzuhalten.

Der Referent hat bei der Tagsatzung die Verhandlung zu leiten, derselben die gehörige Richtung zu geben, die Parteien und ihre Vertreter zu deutlichen und bestimmten Erklärungen anzuweisen, und jede andere Erörterung zu vermeiden, um das Geschäft dem Gesetze und den Rechtsverhältnissen der Parteien gemäß auf dem kürzesten und sichersten Wege beendigen zu können. Hierin ist der Referent, wenn noch andere Räthe oder der Vorsitzende anwesend sind, von diesen zu unterstützen.

Nöthigen Falles kann auch verfügt werden, daß die Parteien abtreten, um mit der erforderlichen Zahl von Stimmführern sogleich über die weiteren zweckmäßigen Anordnungen berathen zu können.

§. 191.

Benehmen der Gerichts-Personen und Parteien.

Die Mitglieder des Gerichtes haben den Parteien mit Ruhe, Mäßigung und Anstand zu begegnen, und sich jeder voreiligen Aeußerung über den Ausgang der Sache zu enthalten.

So oft es die Schicklichkeit oder die Rücksicht auf die körperliche Beschaffenheit der Personen oder die Dauer der Verhandlung erfordert, ist Parteien und Vertretern der Sitz bei Gericht zu gestatten.

§. 192.

Die Parteien sind verpflichtet, den Gerichtspersonen mit Achtung zu begegnen, und den gerichtlichen Verfügungen Folge zu leisten.

Personen, welche die dem Gerichte schuldige Achtung verletzen, sind zurechtzuweisen, von Tagsatzungen nach Umständen zu entfernen, und mit angemessener Geld- oder Arreststrafe zu belegen.

Kto się nie stawi na otrzymane wezwanie, może być wezwanym powtórnie przy zagrożeniu kar pieniężnych lub aresztu, jeżeli już sama ustawa nie rozciąga innych skutków prawnych na niestawienie się jego; w razie potrzeby może być przez wymierzenie kar rzeczonych zmuszonym do stawienia się, a nawet przez sługę sądowego lub straż stawionym być przed sąd.

§. 193.

Protokół audyencyonalny.

Na każdą audyencyę powinien być sporządzonym protokół; na wstępie jego powinien być wyrażonym sąd, dzień rozprawy, sprawa, do której się odnosi, z oznaczeniem liczby protokolarnéj i przedmiotu, tudzież należy wyrazić osoby sądowe i strony stawające.

Rozprawy czyli wnioski stron należy z dokładnością, jednakże bez powtarzania lub rozwlekłości, zaciągać do protokółu.

Po ukończonéj rozprawie protokół podpisać powinny strony, i obecne osoby sądowe. Jeżeli protokół obejmuje oświadczenia ważne i obowiązujące, zeznania świadków, lub przysięgi, albo jeżeli strona tego żąda, wówczas należy wprzód protokół stronom odczytać.

Jeżeli strona jaka protokółu podpisać nie chce, lub nie może, należy to zanotować z wyszczególnieniem przyczyny.

Protokoły rozpraw kontynuowanych należy według porządku czasu razem związać.

§. 194.

Dostarczenie papiéru stemplowego.

Jeżeli stosownie do postanowień ustaw stemplowych, potrzeba do sporządzenia protokołu papiéru stemplowego, a jeżeli między stronami powstanie spór albo o kwotę stemplową, albo o to, która strona papiéru stemplowego dostarczyć powinna, tymczasem rozstrzygnie to sędzia, który kieruje rozprawą.

§. 195.

Przyjmowanie skarg i próśb słownych.

W dniach przeznaczonych do audyencyj każdemu wolno jest wnosić skargi i prośby słowne. Lecz nawet w innych dniach przełożony sądu winien polecić ich przyjęcie, jeżeli to jest możliwém, a stosunki stron nie pozwalają na zwłokę.

§. 196.

Rozporządzenia sądu w skutku audyencyi.

W skutku audyencyi należy wydać jak najspiesznićj dalsze rozporządzenie sądowe. Rozwiązania w sprawach spornych, nie podlegające dalszéj naradzie, należy zapisać w projekcie pod liczbą protokolarną, pod którą audyencya wyznaczoną była, jeżeli można zaraz na stronie odwrotnéj protokółu i przesłać przełożonemu w sądzie do potwierdzenia wystawienia.

Wer auf eine erhaltene Vorladung nicht erscheint, kann, wenn nicht das Gesetz selbst schon mit seinem Ausbleiben andere rechtliche Folgen verbindet, neuerlich unter Androhung von Geld- oder Arreststrafen vorgefordert, nöthigen Falles durch den Vollzug dieser Strafen zum Erscheinen gezwungen, und selbst durch den Gerichtsdiener oder die Wache vor Gericht gestellt werden.

§. 193.

Tagsatzungs-Protokoll.

Ueber jede Tagsatzung ist ein Protokoll aufzunehmen, in dessen Eingange das Gericht, der Tag der Verhandlung, die Rechtssache, auf welche sie sich bezieht, mit Bezeichnung der Geschäftszahl und des Gegenstandes, die anwesenden Gerichtspersonen und die erschienenen Parteien anzuführen sind.

Die Verhandlungen oder Aeußerungen der Parteien selbst sind mit Genauigkeit, jedoch ohne Wiederholung oder Weitläufigkeit ist das Protokoll einzutragen.

Nach geschlossener Verhandlung in das Protokoll von den Parteien und den anwesenden Gerichtspersonen zu unterfertigen. Enthält es wichtige, verbindliche Erklärungen, Zeugenaussagen oder Eidesleistungen, oder verlangt es eine Partei, so ist das Protokoll vorläufig den Parteien vorzulesen.

Kann oder will eine Partei das Protokoll nicht unterfertigen, so ist dieses mit Angabe der Ursache anzumerken.

Protokolle über fortgesetzte Verhandlungen sind der Zeitordnung nach zusammenzuheften.

§. 194.

Beibringung des Stempelpapieres.

Ist nach den Bestimmungen der Stempelgesetze zur Aufnahme des Protokolles Stempelpapier erforderlich, und entsteht zwischen den Parteien entweder über den Stempelbetrag oder darüber ein Streit, welche Partei das Stempelpapier beizubringen schuldig sei, so wird dieses vorläufig durch den Richter bestimmt, welcher die Tagsatzung leitet.

§. 195.

Aufnahme mündlicher Klagen und Gesuche.

An den zur Vornahme der Tagsatzungen bestimmten Tagen ist Jedermann gestattet, mündliche Klagen und Gesuche anzubringen. Aber auch an anderen Tagen hat der Gerichtsvorsteher die Aufnahme derselben anzuordnen, wenn es thunlich ist, und die Verhältnisse der Parteien keine Verzögerung gestatten.

§. 196.

Gerichtliche Verfügungen über die Tagsatzungen.

Ueber jede Tagsatzung ist die weitere gerichtliche Verfügung sobald als möglich zu erlassen. Erledigungen in Streitsachen, welche keiner weiteren Berathung unterliegen, sind unter der Geschäftszahl, unter welcher die Tagsatzung angeordnet wurde, wenn es thunlich ist, gleich auf der Rückseite des Protokolles zu entwerfen, und dem Vorsteher des Gerichtes zur Genehmigung der Ausfertigung zu übersenden.

Protokoły zaś, w których idzie o rozstrzygnienie praw stron, należy poddać pod obradę, a jeżeli się tyczą zamkniętych słownych lub pismiennych procesów, lub takich rozpraw końcowych, które wymagają wydania uwiadomienia dla stron, należy wprzód takowe zaciągnąć do protokółu podawczego.

Oddział piąty.

O wystawianiu i doręczaniu rozporządzeń sądowych.

§. 197.

Wymogi pism sądowych.

Wszelkie pisma sądowe powinny być pisane krótko i wyraźnie, w mowie pojedynczéj i przyzwoitéj. Skróceń mogących dać powód do pomyłki w pismie sądowém należy unikać.

Powody sądzenia mogą być połączone z samém osądzeniem. Zresztą sądy wyższe i najwyższy Trybunał sądowy winny zawsze wydać powody sądzenia, nie czekając żądania stron, i bez względu na to, czyli rozstrzygnienie sądu niższego zostało potwierdzoném lub odmienioném.

§. 198.

Dla informacyi ekspedytu, należy do każdego projektu wystawienia sądowego dołączyć potrzebne uwagi o sposobie doręczenia, i o załączeniu aktów i dokumentów.

§. 199.

Tytułowanie stron.

Sądy winny są każdéj stronie nadawać tytuł, który się jéj należy z rodu lub stanowiska obywatelskiego, lub z mocy szczegółowych rozporządzeń.

Nazw honorowych „Pan“ i „Pani“ sądy używać winny we wszystkich tych przypadkach, w których w zwykłém pożyciu według zwyczajów krajowych te nazwy są przyjęte.

§. 200.

Forma relacyi do władz przełożonych.

Do relacyj czynionych władzom przełożonym należy załączyć wszelkie akta, służące do dokładnego wyjaśnienia stosunków prawnych stron, do usprawiedliwienia sądu i dowodu czynów. Jeżeli przedkładane będą do wyższego rozstrzygnienia rekursa lub akta procesowe, wówczas należy załączyć wierzytelny odpis rozporządzenia lub rozstrzygnienia, przeciw któremu zażalenie jest zaniesionem, a jeżeli uchwała sądowa nie stanęła jednogłośnie, także wierzytelny odpis spisania głosów, zaś jeżeli uchwała powziętą była jednogłośnie, należy w relacyi wyrazić, kto miał udział w naradzie.

Protokolle dagegen, wo es auf eine Entscheidung über die Rechte der Parteien ankommt, sind der Berathung zu unterziehen, und wenn sie geschlossene schriftliche oder mündliche Prozesse, oder solche Schlußverhandlungen betreffen, welche die Erlassung einer Verständigung an die Parteien erheischen, vorher in das Einreichungs-Protokoll einzutragen.

Fünfter Abschnitt.

Von der Ausfertigung und Zustellung der gerichtlichen Verfügungen.

§. 197.

Erfordernisse der richterlichen Aufsätze.

Alle gerichtlichen Aufsätze sollen kurz und deutlich in einer einfachen und anständigen Sprache geschrieben seyn. Abkürzungen, die zu einem Irrthume in der Ausfertigung Anlaß geben könnten, sind zu vermeiden.

Die Gründe der Entscheidung können mit der Entscheidung selbst vereiniget werden. Uebrigens haben die Obergerichte und der oberste Gerichtshof stets, ohne ein Begehren der Parteien abzuwarten, und ohne Unterschied, ob die unterrichterliche Entscheidung bestätiget oder abgeändert wurde, die Beweggründe ihrer Entscheidung hinauszugeben.

§. 198.

Zur Richtschnur für das Expedit müssen jedem Entwurfe einer Ausfertigung die nöthigen Bemerkungen über die Art der Zustellung und den Anschluß von Akten und Urkunden beigefügt werden.

§. 199.

Titulatur der Parteien.

Die Gerichte haben jeder Partei die derselben nach ihrer Geburt und ämtlichen oder bürgerlichen Stellung, oder nach besonderen Anordnungen gebührende Benennung zu ertheilen.

Der Ehrenworte „Herr" und „Frau" haben sich die Gerichte in allen Fällen zu bedienen, in welchen auch im gewöhnlichen Verkehre der Landessitte gemäß, diese Ehrenworte üblich sind.

§. 200.

Form der Berichte an vorgesetzte Behörden.

Den Berichten an vorgesetzte Behörden müssen alle zur vollständigen Aufklärung der rechtlichen Verhältnisse der Parteien, zur Rechtfertigung des Gerichtes und zum Beweise der angeführten Thatumstände dienlichen Aktenstücke angeschlossen werden. Werden Rekurse oder Prozeßakten zur höheren Entscheidung vorgelegt, so ist stets eine beglaubigte Abschrift der Verfügung oder Entscheidung, gegen welche die Beschwerde gerichtet ist, und wenn der gerichtliche Beschluß nicht einhellig gefaßt wurde, eine beglaubigte Abschrift der Aufzeichnung über die Abstimmung beizulegen, bei einhelligen Beschlüssen aber in dem Berichte anzuführen, wer an der Berathung theilgenommen hat.

Do przedstawień w celu mianowania czynionych, należy załączyć gazety, zawierające w sobie ogłoszenie konkursu, tudzież tabelę przymiotów wszystkich kandydatów.

Sędziowie obecni na posiedzeniu przy ułożeniu relacyi winni być w niéj wyrażeni po nazwisku, i zdania odmienne niektórych, jeżeli się takowe wydarzają, w końcu zamieścić należy.

§. 201.

W relacyach odnoszących się do poprzednio otrzymanego nakazu, należy wyrazić datę, i liczbę protokółową nakazu.

Zewnątrz każda relacya powinna nosić napis, który obejmować ma władzę, do któréj jest stosowaną, sąd, który relacyę czyni, nazwiska stron i przedmiot w kilku słowach.

§. 202.

Forma korespondencyi z innemi władzami.

Władze niezawisłe od siebie, równéj lub różnéj rangi, korespondować będą z sobą przez noty lub pisma. To samo zachować należy przy korespondencyi z władzami zagranicznemi. Co się tyczy tych władz zagranicznych, z któremi korespondencya tylko w pewnéj formie i z pewnemi ograniczeniami jest dozwoloną, należy zachowywać dotąd obowiązujące przepisy.

§. 203.

Tytułowanie władz.

Sądy niższe używać powinny w korespondencyi z przełożonemi im władzami nazwy „Prześwietny“ (hochlöblich). W korespondencyi z innemi władzami równéj lub niższéj rangi używać powinny nazwy „Świetny“ (löblich).

§. 204.

Przedstawiania, czynione do Ministeryów i do najwyższego Trybunału sądowego.

Trybunały winny są czynić przedstawiania do Ministeryów i do najwyższego Trybunału sądowego przez swój przełożony sąd wyższy, o ile w pojedynczych przypadkach nie obowiązują inne przepisy.

§. 205.

Nazwa sądów. Forma orzeczeń.

Wszelkie władze sądowe nosić będą tytuł „c. k. sądy“ i w tym sposobie winny są wystawiać orzeczenia swoje.

Wyroki i inne osądzenia powinny się zaczynać zawsze od słów: „c. k. *sąd* na mocy udzielonéj sobie od Jego Apostolskiéj Mości władzy urzędowéj“.

§. 206.

Wizowanie wszelkich konceptów przez prezydującego.

Koncepta wszelkich postanowień sądu powinny być przedłożone prezydującemu. Ten jest obowiązanym, przejść je dokładnie, a jeżeli znajdzie, iż się

Besetzungsvorschlägen sind die Zeitungsblätter, welche die Bekanntmachung der Konkurs-Ausschreibung enthalten, und eine über sämmtliche Bewerber verfaßte Eigenschaftstabelle anzuschließen.

Die bei Erstattung eines Berichtes in der Sitzung Anwesenden sind in demselben stets namentlich anzuführen und vorgekommene abweichende Meinungen über den Inhalt desselben am Schlusse anzumerken.

§. 201.

In Berichten, welche sich auf einen vorhergegangenen Auftrag beziehen, ist das Datum und die Geschäftszahl des Auftrages anzuführen.

Von Außen ist jeder Bericht mit einer Aufschrift zu versehen, welche die Behörde, an die er gerichtet ist, das Gericht, von dem er erstattet wird, die Namen der Parteien und mit wenigen Worten den Gegenstand zu bezeichnen hat.

§. 202.

Form der Korrespondenz mit anderen Behörden.

Von einander unabhängige Behörden gleichen oder verschiedenen Ranges haben unter einander Noten oder Schreiben zu wechseln. Dieses hat auch für den Schriftenwechsel mit ausländischen Behörden zu gelten. In Ansehung derjenigen ausländischen Behörden, mit welchen der Schriftenwechsel nur unter besonderen Beschränkungen und Formen gestattet ist, hat es bei den bisherigen Vorschriften zu verbleiben.

§. 203.

Titulatur der Behörden.

Untergeordnete Gerichte haben gegen vorgesetzte Behörden die Benennung „hochlöblich" zu gebrauchen. In der Korrespondenz mit anderen Behörden gleichen oder minderen Ranges ist die Benennung „löblich" zu gebrauchen.

§. 204.

Vorlage an die Ministerien und den obersten Gerichtshof.

Bei dem obersten Gerichtshofe und den Ministerien haben die Gerichte erster Instanz, soferne nicht für einzelne Fälle besondere Anordnungen bestehen, durch ihr vorgesetztes Obergericht einzuschreiten.

§. 205.

Benennung der Gerichte. Form der Erkenntnisse.

Alle Gerichtsbehörden haben den Titel „kaiserl. königl. Gerichte" zu führen und auf diese Weise ihre Ausfertigung zu besorgen.

Urtheile und andere Erkenntnisse haben stets mit den Worten „Das k. k. *Gericht* hat, kraft der ihm von Seiner Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt" zu beginnen.

§. 206.

Vidirung aller Konzepte durch den Vorsitzenden.

Die Entwürfe aller gerichtlichen Ausfertigungen sind dem Vorsitzenden vorzulegen. Dieser ist verpflichtet, sie genau durchzugehen, und wenn er sie mit dem gefaßten

zgadzają z powziętą uchwałą, dołożyć wyraz „*Expediatur*“ i swój podpis. Jeżeli postrzeże w nich omyłki przeciw mowie, wyrazy ciemne, lub widoczne usterki, może sam natychmiast poczynić potrzebne poprawki, lub polecić to referentowi. Jeżeli zaś wydaje się mu potrzebną zmiana ważniejsza, winien wątpliwość swoję wyjawić na najbliższém posiedzeniu, i stosownie do uchwały powziętéj każe wystosować postanowienie.

Projekta zaopatrzone przez prezydującego wyrazem „*Expediatur*“ należy odesłać do ekspedytu. Bez pozwolenia prezydującego nic z ekspedytu wystawionêm być nie powinno.

§. 207.

Postępowanie w ekspedycie; kontrola zaległych ekspedycyj.

Ekspedytor winien sprawy sobie przysłane wykreślić z wykazu (§. 181) oddanego mu przez protokolistę, a jeżeli w ciągu dni ośmiu po posiedzeniu nie doszły rąk jego wszystkie sprawy zamieszczone w wykazie, winien o brakujących uczynić relacyę przełożonemu w sądzie.

§. 208.

Księga ekspedycyj.

Wszelkie przychodzące sprawy winien natychmiast zapisać do księgi ekspedycyj, a na projekcie wystósowania zanotować dzień przybycia.

Księga ekspedycyj ma to przeznaczenie, żeby stanowić przekonanie, iz wszystkie do sądu wniesione podania odniesionemi zostały do expedytu, i aby ułatwić dochodzenie, czyli i kiedy jaki akt przyszedł do ekspedytu, a kiedy oddanym został do registratury. Powinna być utrzymywaną według formularza nr. 16. W piérwszéj rubryce należy naprzód zamieścić liczby protokółu podawczego, w porządku arytmetycznym, w drugiéj przy każdym akcie, jak skoro przyjdzie do ekspedytu, dzień, w którym to się stało, kilka literami lub znakami, a w czwartéj dzień oddania do registratury.

§. 209.

Sporządzenie odpisów.

Przełożony ekspedytu starać się winien o odpisy rozwiązań sądowych i w tym celu rozdzielać prace stosownie między urzędników kancelaryjnych.

Rozwiązania sądu, względem których ustawa, lub prezydujący nakazuje pośpiech, należy wystósować, i doręczyć zaraz, inne zaś w tym porządku, w którym do ekspedytu przychodzą. Zaległości należy ściśle unikać.

§. 210.

Kolacyonowanie onychże.

W kancelaryi należy pisać czysto, czytelnie i bez błędów. Nie wolno jest skrócać nazwisk ani słów. Na każdém wystósowaniu powinna być wyrażona liczba podania, w skutku którego wydaném zostało.

Beschlusse übereinstimmend findet, das Wort „Expediatur“ und seine Unterschrift beizusetzen. Bemerkt er darin Sprachfehler, Undeutlichkeiten im Ausdrucke oder offenbare Versehen, so kann er gleich selbst die nöthige Verbesserung vornehmen, oder den Referenten dazu anweisen. Wenn ihm aber eine wichtigere Abänderung nothwendig scheint, so hat er sein Bedenken in der nächsten Sitzung zu eröffnen und nach dem darüber gefaßten Beschlusse die Ausfertigung anzuordnen.

Die mit dem Expediatur des Vorsitzenden versehenen Entwürfe sind in das Expedit zu befördern. Ohne die Genehmigung des Vorsitzenden darf von dem Expedite nichts ausgefertigt werden.

§. 207.

Verfahren im Expedit. Kontrole der rückständigen Expedizionen.

Der Expeditor hat die an ihn gelangenden Geschäftsstücke in dem von dem Protokollsführer übergebenen Verzeichnisse (§. 181) zu löschen, und wenn binnen acht Tagen nach der Sitzung nicht alle in diesem Verzeichnisse enthaltenen Stücke an ihn gelangen sollten, rücksichtlich der noch abgängigen dem Gerichtsvorsteher die Anzeige zu machen.

§. 208.

Expeditsbuch.

Alle eingelangten Stücke hat er zugleich in das Expeditsbuch einzutragen und auf dem Entwurfe der Ausfertigung den Tag des Einlangens anzumerken.

Das Expeditsbuch hat die Bestimmung, die richtige Ablieferung aller dem Gerichte überreichten Eingaben in das Expedit zu versichern, und die Nachforschung, ob und wann ein Aktenstück an das Expedit gekommen ist, und wann es an die Registratur abgegeben wurde, zu erleichtern. Es ist nach dem Formulare Nr. 16 zu führen. In die erste Rubrik sind im Vorhinein die Zahlen des Einreichungsprotokolles in arithmetischer Ordnung, in die zweite bei jedem Stücke, sobald es dem Expedite zukommt, der Tag, an welchem dieses geschehen ist, mit wenigen Buchstaben oder Zeichen, und in die vierte der Tag der Abgabe an die Registratur einzutragen.

§. 209.

Besorgung der Abschriften.

Der Vorsteher des Expedites hat die Reinschrift der Erledigungen zu veranstalten und zu diesem Ende die Arbeiten unter die Kanzleibeamten zweckmäßig zu vertheilen.

Erledigungen, deren Beschleunigung von dem Gesetze oder dem Vorsitzenden besonders angeordnet wird, sind sogleich, die übrigen in der Ordnung auszufertigen und zuzustellen, in welcher sie an das Expedit gelangten. Rückstände sind sorgfältig zu vermeiden.

§. 210.

Kollazionirung derselben.

In der Kanzlei ist rein, leserlich und richtig zu schreiben. Abkürzungen von Namen oder Worten sind nicht gestattet. Auf jeder Ausfertigung muß die Geschäftszahl der Eingabe angemerkt werden, über welche sie erfolgt.

Odpis powinien się zgadzać zupełnie z projektem rozwiązania sądowego; i ażeby się o tém zabezpieczyć, powinien być kolacyonowanym starannie z tymże przez dwóch urzędników kancelaryjnych. Ten, który zrobił odpis, w powszechności nie powinien być użytym do kolacyonowania onegoż; gdyby zaś tego uniknąć nie można, natenczas powinien czytać odpis przez niego sporządzony inny zaś urzędnik powinien kontrolować, czyli się zgadza z konceptem. Nazwiska tych, którzy odpisywali, równie jak tych, którzy kolacyonowali, powinny być wyrażone na projekcie.

§. 211.

Podpis ich

Wystósowania powinny być zaraz przesłane do podpisu. Relacye podpisać powinien najpierwéj referent, a tam gdzie jest Wiceprezydent, także i ten, a następnie Przełożony sądu; wyroki, dekreta, edykta, osobno wystawione świadectwa urzędowe i dokumenta zagody powinien podpisać przełożony sądu i sekretarz rady, albo przełożony ekspedytu. Noty i pisma do innych władz sam przełożony sądu podpisać winien; rezolucye na wniesione podania i powody sądzenia zaś podpisać powinien sekretarz rady lub przełożony ekspedytu.

Wierzytelność odpisów może zatwierdzać przełożony ekspedytu lub registratury.

§. 212.

Wyciśnienie pieczęci.

Po uskutecznieniu podpisu należy wystósowania zwrócić niezwłocznie przełożonemu ekspedytu. Pieczęcią sądową zaopatrzone być powinny: wyroki, zagody, edykta, dekreta mianowania, świadectwa urzędowe, potwierdzenia legalizacyi i widymowania, zatwierdzenia w sprawach opiekuńczych, kuratorskich i powierniczych, rezolucye, na mocy których pozwala sąd na egzekucyę wydanie depozytu lub asygnacya do zapłaty, wyciągi z ksiąg gruntowych i depozytowych. Dekreta, noty i pisma zewnątrz powinny być opieczętowane.

§. 213.

Doręczenie sądowych wystósowań.

Wszelkie rozwiązanie należy doręczyć w porządku, koncept zaś wystósowania i inne akta, zostające w sądzie, należy oddać do registratury (§. 220); wręczenia odbywać się powinny w miejscu, gdzie jest sąd, przez zaprzysięgłego sługę sądowego, zewnątrz zaś tego, w powszechności przez pocztę. Jednakże stronom, mieszkającym zewnątrz miejsca sądu, lecz w okręgu onegoż, doręczenie może być uczynioném także przez sługę sądowego na wyraźne żądanie stron, albo też jeżeli sąd to za potrzebne dla bezpieczeństwa uzna. Sąd może do doręczenia tak wewnątrz, jakoteż zewnątrz okręgu sądowego użyć przełożonych gmin, lub wezwać w tym celu urząd powiatowy, jako sąd tego powiatu, w którym wręczenie odbyć się winno.

Jede Abschrift muß ferner mit dem Entwurfe der Erledigung vollkommen übereinstimmen, und um sich dessen zu versichern, mit dem letzteren von zwei Beamten der Kanzlei sorgfältig kollazionirt werden. Der Verfertiger der Abschrift ist zum Kollazioniren derselben in der Regel nicht zu verwenden, wenn dieses aber unvermeidlich wäre, so hat er die von ihm verfertigte Abschrift vorzulesen, und ein anderer Beamte die Uebereinstimmung mit dem Konzepte zu kontroliren. Die Namen derjenigen, welche abgeschrieben und welche kollazionirt haben, sind auf dem Entwurfe anzumerken.

§. 211.

Unterschrift derselben.

Die Ausfertigungen sind sogleich zur Unterschrift zu befördern. Berichte sind zuerst von dem Referenten, und wo ein Vice-Präsident besteht, auch von diesem, dann von dem Vorsteher des Gerichtes; Erkenntnisse, Dekrete, Edikte, besonders ausgefertigte Amtszeugnisse und Vergleichsurkunden von dem Vorsteher des Gerichtes und einem Rathssekretär oder dem Vorsteher des Expedites zu unterzeichnen. Noten und Schreiben an andere Behörden sind von dem Vorsteher des Gerichtes allein; Bescheide auf überreichte Eingaben aber und Entscheidungsgründe von einem Rathssekretär oder dem Vorsteher des Expedites zu unterfertigen.

Beglaubigungen von Abschriften können von dem Vorsteher des Expedites oder der Registratur ausgefertiget werden.

§. 212.

Beifügung des Gerichtssiegels.

Nach geschehener Unterschrift sind die Ausfertigungen ohne Verzug dem Vorsteher des Expedites zurückzustellen. Erkenntnisse, Vergleichsurkunden, Edikte, Ernennungsdekrete, Amtszeugnisse, Legalisirungs- und Vidimirungsbestätigungen, Genehmigungsklauseln in Vormundschafts-, Kuratel- und Fideikommiß-Angelegenheiten, Bescheide, wodurch eine Exekuzion, die Erfolglassung eines Depositums oder eine Zahlungsanweisung bewilliget wird, Grundbuchs- und Depositen-Auszüge sind mit dem Gerichtssiegel zu versehen. Dekrete, Noten und Schreiben sind einzeln von Außen zu versiegeln.

§. 213.

Zustellung der gerichtlichen Erledigungen.

Jede Erledigung ist ordnungsmäßig zuzustellen, das Konzept der Ausfertigung aber und andere bei Gericht zurückbleibende Akten sind der Registratur zu übergeben (§. 220); die Zustellungen im Gerichtsorte haben durch den beeidigten Gerichtsdiener, außerhalb desselben in der Regel durch die Post zu geschehen. Doch können Zustellungen an Parteien, welche außer dem Gerichtsorte, aber in dem Bezirke des Gerichtes wohnen, auf ausdrückliches Verlangen, oder, wenn das Gericht es zur Sicherheit erforderlich findet, auch durch den Gerichtsdiener vorgenommen werden. Zur Zustellung sowohl in, als außer dem Gerichtsbezirke kann sich das Gericht auch der Gemeindevorsteher bedienen, oder das Bezirksamt als Bezirksgericht, in deren Bezirk die Zustellung gesehen soll, darum ersuchen.

§. 214.

Akta, które sługa sądowy w następującym dniu doręczyć ma, powinien mu przełożony ekspedytu oddać wraz ze spisem onychże (arkuszem doręczenia). W tych arkuszach, które sporządzone być powinny według formularza nr. 17., należy zapisać każdy akt z wyrażeniem liczby protokółu podawczego, przedmiotu, liczby alegatów i nazwisk stron. Sługa sądowy winien uskutecznić każde doręczenie według przepisów ustawy sądowéj i kazać je stwierdzić przez odbierającego na arkuszu wręczenia. Władzom, znajdującym się w miejscu sądu, doręczenie nastąpi w ten sposób, iż pisma do nich wystósowane, do protokółu podawczego wniesione będą; akta zaś, mające być przesłanemi przez pocztę, należy oddać urzędowi pocztowemu za potwierdzeniem z jego strony.

§. 215.

Jeżeli wypadnie uskuteczniać doręczenia na wezwanie władz innych, wówczas należy im w powszechności przesłać wierzytelny wyciąg z arkusza doręczenia. Według okoliczności można także słudze sądowemu dać projekt osobnego rewersu odebrania, w którym akt bliżéj jest oznaczonym, ażeby był podpisany przez stronę, i przesłany téj władzy, na któréj wezwanie wręczenie nastąpiło.

§. 216.

W dniu następującym sługa sądowy winien oddać ekspedytorowi arkusze doręczenia, który takowe winien wziąć pod rozwagę, a jeżeli w nich spostrzeże błędy, nakazać poprawki potrzebne, stosownie do okoliczności.

Względem aktów niedoręczonych, sługa sądowy winien się usprawiedliwić i takowe ekspedytorowi oddać, ażeby mogły być przeniesione do arkusza doręczenia dnia następującego.

Jeżeli, co do doręczenia, zachodzą przeszkody, dla których w należytym czasie nie może nastąpić, wówczas sługa sądowy winien o tém uczynić sądowi relacyę na pismie.

§. 217.

Arkusze doręczenia oddane sługom sądowym winien ekspedytor naznaczyć liczbami bieżącemi od 1go Stycznia do ostatniego Grudnia każdego roku, i utrzymywać względem nich osobny wykaz.

Na każdym koncepcie rozwiązania sądowego należy po dopełnieniu doręczenia wyrazić liczbę arkusza doręczenia, na którym wręczenie jest wykazaném. Arkusze doręczenia należy oddać do registratury, i oprawić je w stosownych odstępach czasu według porządku liczb.

§. 214.

Die Stücke, welche der Gerichtsdiener am folgenden Tage zustellen soll, hat der Vorsteher des Expedites demselben mit einem Verzeichnisse (Zustellungsbogen) zu übergeben. In diese Zustellungsbogen, welche nach dem Formulare Nr. 17 eingerichtet seyn müssen, ist jedes Stück mit Angabe der Einreichungs-Protokollszahl, des Gegenstandes, der Zahl der Beilagen und der Namen der Parteien einzutragen. Der Gerichtsdiener hat jede Zustellung den Vorschriften der Gerichtsordnung gemäß zu besorgen und dieselbe von dem Empfänger in dem Zustellungsbogen bescheinigen zu lassen. Zustellungen an Behörden, welche sich im Gerichtsorte befinden, werden durch die Uebergabe der an sie gerichteten Geschäftsstücke bei dem Einreichungsprotokolle vollzogen; Akten aber, die durch die Post zu versenden sind, dem Postamte gegen Bescheinigung übergeben.

§. 215.

Sind Zustellungen auf Ersuchen anderer Behörden zu besorgen, so ist ihnen in der Regel ein beglaubigter Auszug aus dem Zustellungsbogen zu übersenden. Nach Umständen kann dem Gerichtsdiener auch der Entwurf eines eigenen, das Aktenstück näher bezeichnenden Empfangsscheines mitgegeben werden, um ihn von der Partei unterfertigen zu lassen, und der Behörde, auf deren Ersuchen die Zustellung erfolgt ist, übersenden zu können.

§. 216.

Am folgenden Tage hat der Gerichtsdiener die Zustellungsbogen dem Expeditor zu übergeben, welcher sie zu prüfen, und wenn er Mängel bemerkt, nach Beschaffenheit der Umstände die Verbesserung derselben anzuordnen hat.

Ueber die nicht erfolgten Zustellungen hat sich der Gerichtsdiener zu rechtfertigen und die zurückgebliebenen Stücke dem Expeditor zu übergeben, damit sie auf den Zustellungsbogen des nächsten Tages übertragen werden können.

Stehen einer Zustellung Hindernisse entgegen, wegen welcher sie in gehöriger Zeit überhaupt nicht erfolgen kann, so hat der Gerichtsdiener dem Gerichte die Anzeige darüber schriftlich zu erstatten.

§. 217.

Die den Gerichtsdienern übergebenen Zustellungsbogen hat der Expeditor mit, vom ersten Jänner bis letzten Dezember jeden Jahres fortlaufenden Zahlen zu bezeichnen und eine eigene Vormerkung darüber zu führen.

Auf jedem Konzepte einer Erledigung ist nach vollzogener Zustellung die Zahl des Zustellungsbogens anzumerken, auf welchem die Zustellung ausgewiesen erscheint. Die Zustellungsbogen aber sind in die Registratur abzugeben und in angemessenen Zeiträumen nach der Ordnung der Zahlen einzubinden.

§. 218.

Księga wykazująca doręczenia uskutecznione przez inne władze.

Jeżeli od innych władz przychodzą wezwania o uskutecznienie doręczenia, lub potwierdzenia, iż przez nie dopełnione zostały doręczenia na wezwanie sądu, wówczas należy w tym przypadku, gdy nie ma z tém połączonych innych wiadomości, takowe wezwania i potwierdzenia zaciągać nie do protokółu podawczego, lecz do innéj księgi, urządzonéj według formularza nr. 18. Liczba porządkowa w téj księdze bieżeć ma od piérwszego Stycznia do ostatniego Grudnia każdego roku.

Na każdy rok należy osobną księgę utrzymywać, każde potwierdzenie odebrania naznaczoném będzie liczbą porządkową, która się mu należy.

Jeżeli protokolista w dzienniku podawczym spostrzeże błędy w jakim rewersie odebrania, winien będzie wpisać takowy do protokółu podawczego, i postąpić z nim, jak z każdém inném podaniem, w piątéj rubryce księgi dołożyć zaś uwagę: „przedłożony pod liczbą..........“ Księga ta powinna być otwartą dla stron do przejrzenia.

§. 219.

Ogłoszenie edyktów.

Edykta winien sługa sądowy przybić na budynku sądowym, a po upłynionym terminie edyktalnym znowu zdjąć; na każdym edykcie zaś winien wyrazić dzień przybicia i zdjęcia i przedłożyć je sądowi z relacyą.

Gdyby w ciągu terminu edyktalnego edykt został uszkodzonym lub zdartym, powinien o tém uczynić sądowi relacyę w celu zaradzenia.

W których zresztą przypadkach edykta przez gazety ogłoszonemi być powinny, i ile razy takowe zamieścić należy, o tém stanowią przepisy w swoim miejscu wydane.

Oddział szósty.

O zachowaniu aktów.

§. 220.

Które akta zachować należy.

Wszelkie pisma, których sąd nie nakazał stronom zwrócić, lub innéj władzy przesłać, należy zachować w registraturze.

Jakie pisma należy zwrócić lub wydać, a jakie zachować, o tém sąd powinien stanowić w każdym pojedynczym przypadku z uwagą na ustawy obowiązujące.

W szczególności mają być zachowane w sądzie, i nigdy w pismie piérwotném stronom nie będą wydawane.

§. 218.

Vormerkbuch über Zustellungen durch andere Behörden.

Langen von anderen Behörden Ersuchschreiben um Besorgung von Zustellungen oder Bescheinigungen über Zustellungen ein, welche sie auf Ersuchen des Gerichtes besorgt haben, so sind diese Ersuchschreiben und Empfangsscheine, wenn nicht zugleich andere Mittheilungen damit verbunden sind, nicht in das Einreichungsprotokoll, sondern in ein eigenes, nach dem Formulare Nr. 18 eingerichtetes Buch einzutragen. Die Reihenzahl in diesem Buche hat vom ersten Jänner bis letzten Dezember eines jeden Jahres fortzulaufen.

Ueber jeden Jahrgang ist ein abgesondertes Buch anzulegen. Jeder Empfangsschein wird mit der ihm zukommenden Reihenzahl bezeichnet.

Bemerkt der Einreichungs-Protokollist an einem eingelangten Empfangsscheine Mängel, so hat er denselben auch in das Einreichungsprotokoll einzutragen und gleich einer anderen Eingabe zu behandeln, in der fünften Rubrik des Buches aber die Bemerkung „vorgelegt unter Zahl..........“ beizusetzen. Dieses Buch ist zur Einsicht der Parteien offen zu halten.

§. 219.

Bekanntmachung von Edikten.

Edikte hat der Gerichtsdiener am Gerichtshause anzuschlagen und nach verstrichener Ediktalfrist wieder abzunehmen; auf jedem Edikte aber den Tag der Anschlagung und Wiederabnahme anzumerken und dasselbe dem Gerichte mit Bericht vorzulegen.

Sollte das Edikt während der Ediktalfrist beschädiget oder abgerissen werden, so hat er dem Gerichte zur erforderlichen Abhilfe die Anzeige zu erstatten.

In welchen Fällen übrigens Edikte durch die Zeitungen kund zu machen seien, und wie oft deren Einschaltung zu geschehen habe, wird durch die am gehörigen Orte ertheilten besonderen Vorschriften bestimmt.

Sechster Abschnitt.

Von der Aufbewahrung der Akten.

§. 220.

Akten, welche aufzubewahren sind.

Alle Schriften, deren Zurückstellung an die Parteien oder Uebersendung an eine andere Behörde von dem Gerichte nicht angeordnet wird, sind in der Registratur zu verwahren.

Welche Schriften zurückzustellen oder auszufolgen und welche aufzubewahren seien, hat das Gericht von Fall zu Fall mit Rücksicht auf die bestehenden Gesetze zu beurtheilen.

Insbesondere sind:

a) wszelkie rozporządzenia sądów przełożonych, noty i pisma władz innych, zdjęte edykta, protokóły urzędowe, księgi urzędowe, protokóły w sądzie spisane, wypracowania wszelkie referentów lub inne koncepta; tudzież

b) w sprawach niespornych wszelkie pisma, nie tyczące się tylko wprowadzenia postępowania, przedłużenia terminów, lub innych punktów pobocznych.

Jakie akta w sprawach spornych należy w sądzie zachowywać, lub stronom wydawać, o tém stanowi ustawa sądowa.

§. 221.

Oddziały registratury.

Akta sądowe należy w powszechności oddzielić na kilka głównych oddziałów, naznaczonych liczbami lub literami w sposobie następującym:

I. Sprawy tyczące się ustawodawstwa i rozporządzenia.

Dziennik praw Państwa i kraju nie należy wszakże do registratury.

II. Sprawy służbowe,

III. Sprawy sporne,

IV. Sprawy spadkowe, opiekuńcze i kuratorskie.

V. Akta konkursowe,

VI. Sprawy, tyczące się ksiąg gruntowych i tabuli,

VII. Sprawy różne.

Zostawionem jest do wolnego zdania sądu, czyli ma pomnożyć liczbę oddziałów głównych, mianowicie, czyli nie ma wyznaczyć osobnych wydziałów dla aktów w sprawach powierniczych i małżeńskich.

Władze sądowe, wykonujące sądownictwo w sprawach handlowych i wekslowych, lub w sprawach górniczych, powinny dla tychże spraw urządzić w registraturze osobne oddziały.

§. 222.

Układanie aktów w związki.

Wszystkie akta należące do tego samego przedmiotu, należy złożyć w jednę związkę według porządku czasu, chociaż przyjdą do registratury w różnych latach.

W szczególności należy wszelkie rozprawy w téj saméj sprawie spornéj, tak co do rzeczy głównéj, jakoteż co do sporów incydentalnych i egzekucyi; wszelkie akta odnoszące się do téj saméj pertraktacyi spadku, kurateli lub do tego samego fideikomisu razem złożyć. Akta opiekuńcze należy włożyć do aktów pertraktacyi spadku ojcowskiego, jeżeli taż przeprowadzoną była w tym samym sądzie.

a) Alle Erläſſe der vorgeſetzten Gerichte, Noten und Schreiben anderer Behörden, abgenommene Edikte, Amtsprotokolle, Amtsbücher, bei Gericht aufgenommene Protokolle, Ausarbeitungen der Referenten oder andere Aufſätze, und

b) in nicht ſtreitigen Angelegenheiten alle Schriften, welche nicht bloß die Einleitung von Verhandlungen, Verlängerung der Friſten, oder andere Nebenpunkte betreffen, in gerichtlicher Verwahrung zu behalten, und nie an Parteien in Urſchrift auszufolgen.

Welche Aktenſtücke in Streitſachen gerichtlich aufzubehalten oder den Parteien auszufolgen ſind, wird durch die Gerichts-Ordnung beſtimmt.

§. 221.

Abtheilungen der Regiſtratur.

Die Gerichts-Akten ſind nach mehreren mit Nummern oder Buchſtaben bezeichneten Haupt-Abtheilungen der Regel nach auf folgende Art abzuſondern:

I. Geſetzſachen und Verordnungen.

Das Reichs- und Landesgeſetzblatt gehören jedoch nicht in die Regiſtratur.

II. Dienſtſachen,

III. Streitſachen

IV. Verlaſſenſchafts-Abhandlungen, Vormundſchafts- und Kuratels-Angelegenheiten,

V. Konkurs-Akten,

VI. Grundbuchs- und Landtafelſachen,

VII Vermiſchte Gegenſtände.

Dem Ermeſſen des Gerichtes bleibt es überlaſſen, die Zahl der Haupt-Abtheilungen allenfalls zu vermehren, insbeſondere den Fideikommiß- und den in Eheſachen verhandelten Akten eigene Abtheilungen zu widmen.

Gerichtsbehörden, welche die Gerichtsbarkeit in Handels- und Wechſel-Angelegenheiten, oder in Bergwerks-Angelegenheiten ausüben, haben über dieſe Angelegenheiten auch die erforderlichen Abtheilungen in der Regiſtratur einzurichten.

§. 222.

Zuſammenlegung der Akten in Aktenbünde.

Alle über den nämlichen Gegenſtand verhandelten Akten ſind, wenn ſie auch in verſchiedenen Jahren in die Regiſtratur kommen, in einen Aktenbund nach der Zeit-Ordnung zuſammen zu legen.

Insbeſondere ſind alle in einer Streitſache vorgekommenen Verhandlungen in der Hauptſache ſowohl, als über die Inzidenzſtreitigkeiten und über die Exekuzion; alle Akten, welche ſich auf die nämliche Verlaſſenſchafts-Abhandlung, Kuratel, oder auf das nämliche Fideikommiß beziehen, zuſammen zu legen. Vormundſchafts-Akten ſind den Akten der Abhandlung über die Verlaſſenſchaft des Vaters beizulegen, wenn Letztere von dem nämlichen Gerichte gepflogen wurde.

W postępowaniu krydalném należy wprawdzie akta pojedynczych procesów likwidacyjnych i sporów o piérwszeństwo ułożyć w osobnych związkach, lecz takowe jako poddziały związki aktów w rzeczy głównéj naznaczyć.

Jeżeli między dwoma osobno zarejestrowanemi sprawami zachodzi związek, wówczas należy takowy wyrazić na okładkach połączonych związek aktów, z odwołaniem się do oznaczenia registratury.

§. 223.

Na każdą sprawę należy zatém przeznaczyć osobną związkę aktów, jak skoro tylko przyjdzie do registratury piérwszy akt odnoszący się do niéj. Związki aktów każdego roku ułożone, należy oznaczyć liczbą roku, liczbą rozprawy głównéj i liczbą registratury. Liczby registratury powinny w każdym oddziale bieżéć od 1. Stycznia do ostatniego Grudnia każdego roku.

Każdy akt należący do jednéj związki aktów powinien być naznaczony znakiem téj związki aktów.

§. 224.

Wykaz co do każdéj związki aktów.

Jeżeli w jedném związaniu znajduje się więcéj aktów, należy takowe spisać w osobnym wykazie, według formularza nr. 19., który zawsze w związce aktów znajdować się powinien.

W tym wykazie akta powinny być spisane ile możności w krótkości. Co do alegatów aktu, tylko dokumenta piérwotne osobno wyrazić należy.

Jeżeli akt zawiéra w sobie spis alegatów, należy się tylko na ten spis odwołać.

Jeżeli wraz z arkuszami referatu przychodzą także podania, lub alegata, albo rewersa do registratury, natenczas obydwa akta należy zaciągnąć pod jedną i tą samą liczbą porządkową.

Liczba porządkowa zamieszczona być powinna na odwrotnéj stronie każdego aktu.

§. 225.

Fascykuły aktów.

Wspomnione związki aktów należy w miernych fascykułach w twardych okładkach ułożyć, i w przegrodach registratury poustawiać.

Przednia okładka fascykułu powinna być naznaczoną numerem głównego oddziału, liczbą roku, i piérwszą i ostatnią liczbą registratury aktów w nim znajdujących się.

§. 226.

Księga registratury.

Każdy akt przychodzący do registratury powinien być najpiérwéj zaciągnięty do księgi registratury, przowadzonéj według formularza nr. 20, w któ-

In Konkursverhandlungen sind die Akten der einzelnen Liquidirungs- und Vorrechtsprozesse zwar in abgesonderte Aktenbünde zu legen, diese aber als Unter-Abtheilungen des Aktenbundes über die Hauptverhandlung zu bezeichnen.

Besteht zwischen zwei abgesondert registrirten Angelegenheiten ein Zusammenhang, so ist derselbe auf den Umschlägen der zusammenhängenden Aktenbünde mit Berufung auf die Registraturbezeichnung anzumerken.

§. 223.

Für jede Angelegenheit ist daher, sobald das erste sich darauf beziehende Aktenstück der Registratur zukommt, ein eigener Aktenbund anzulegen. Die in jedem Jahre angelegten Aktenbünde sind mit der Jahreszahl, der Nummer der Hauptverhandlung und mit einer Registraturszahl zu bezeichnen. Die Registraturszahlen haben in jeder Hauptabtheilung vom 1. Jänner bis letzten Dezember des Jahres fortzulaufen.

Jedes in einen Aktenbund gehörige Aktenstück muß mit dem Zeichen des Aktenbundes versehen seyn.

§. 224.

Verzeichniß über jeden Aktenbund.

Ueber jeden Aktenbund, worin sich mehrere Aktenstücke befinden, ist ein eigenes Verzeichniß derselben nach dem Formulare Nr. 19 zu führen und stets bei dem Aktenbunde zu belassen.

Die Eintragungen in dieses Verzeichniß sind möglichst kurz vorzunehmen. Von Beilagen eines Aktenstückes sind nur die Urschriften besonders zu benennen.

Enthält das Aktenstück ein Verzeichniß der Beilagen, so ist nur auf dieses hinzuweisen.

Gelangen mit Referatsbögen auch Eingaben oder Beilagen oder Empfangsscheine zur Registratur, so sind beide Aktenstücke nur unter einer und der nämlichen Reihenzahl einzutragen.

Die Reihenzahl ist auf der Rückseite jedes Aktenstückes anzumerken.

§. 225.

Akten-Faszikel.

Die Aktenbünde sind in mäßigen Faszikeln zwischen steifen Deckeln zusammenzulegen, und in den Fächern der Registratur aufzustellen.

Der vordere Deckel eines Faszikels ist mit der Nummer der Hauptabtheilung, der Jahreszahl und mit der ersten und letzten Registraturszahl der darunter befindlichen Aktenbünde zu bezeichnen.

§. 226.

Registraturs-buch.

Jedes an die Registratur gelangende Aktenstück ist zuerst in das Registraturs-buch, welches nach dem Formulare Nr. 20 die Einreichungs-Protokollszahlen in arith-

réj już naprzód liczby protokółu podawczego w porządku arytmetycznym są wypisane, i przy każdéj liczbie należy wyrazić oznaczenie związki aktów.

Księga registratury powinna dać przekonanie, iż wszystkie akta oddane zostały do registratury w porządku, i powinna ułatwić wyszukanie związki aktów, w któréj się każdy akt znajduje.

§. 227.

Rejestr służący do wyszukania (indeks).

Oprócz tego należy w registraturze utrzymywać rejestra, służące do wyszukania aktów, według porządku alfabetycznego, według formularza nr. 21., o ile można na lat kilka w jednym i tym samym tomie, a mianowicie jeden co do spraw spornych wraz z krydalnemi, drugi co do spraw spadkowych, opiekuńczych, kuratorskich i powierniczych, trzeci co do ustaw i rozporządzeń, a czwarty co do spraw służbowych.

§. 228.

Sąd może, według zdania swego, utrzymywać co do dalszych pojedynczych głównych oddziałów osobne indeksa, albo też przeciwnie tylko jeden indeks, co do wszystkich spraw, z wyjątkiem oddziału głównego I. (ustawy i rozporządzenia), względem którego osobny rejestr utrzymywany być musi.

§. 229.

Do tych rejestrów należy w piérwszéj rubryce zapisywać sprawy według odpowiednich wyrazów cechujących (wyrazów urzędnych), mianowicie według nazwisk stron, a jeżeli można także według przedmiotu.

Do drugiéj rubryki należy zapisać oznaczenie, jakie w registraturze ma związka aktów, w któréj się przedmiot znajduje.

§. 230.

Indeks co do ustaw i rozporządzeń.

Każde rozporządzenie ogólne, które nadesłane zostanie sądom z osobném poleceniem władz wyższych, należy oznaczyć szczegółową liczbą registratury.

Każdy rok tego oddziału stanowić będzie osobną związkę aktów, która naznaczoną będzie numerem głównego oddziału i liczbą roku.

Pod jakiemi słowami cechującemi powinny być zaciągane akta do indeksu tego oddziału, referent względem tego w razie potrzeby wniosek uczynić, a sąd stanowić powinien.

§. 231.

Uwagi, które przy rozstrzyganiu szczegółowych spraw wyższe władze sądowi udzielą w tym celu, aby na przyszłość służyły za skazówkę sąd w od-

methischer Ordnung in voraus verzeichnet enthält, einzutragen, und bei jeder Zahl die Bezeichnung des Aktenbundes anzumerken.

Das Registratursbuch soll die richtige Ablieferung aller Aktenstücke in die Registratur versichern, und die Auffindung des Aktenbundes erleichtern, worin jedes Geschäftsstück zu finden ist.

§. 227.

Nachschlage-Register (Inder).

In der Registratur sind ferner alphabetisch geordnete Nachschlage-Register, Eines über die streitigen Rechtsangelegenheiten mit Inbegriff der Konkurse, das zweite über Verlaßabhandlungs-, Vormundschafts-, Kuratel- und Fideikommiß-Angelegenheiten, das dritte über Gesetzsachen und Verordnungen und das vierte über Dienstsachen nach dem Fomrulare Nr. 21 nach Thunlichkeit für mehrere Jahre in Einem und dem nämlichen Bande, zu führen.

§. 228.

Dem Ermessen des Gerichtes bleibt es überlassen, allenfalls noch über weitere einzelne Hauptabtheilungen abgesonderte Nachschlage-Register zu führen, oder im Gegentheile über sämmtliche Angelegenheiten, mit Ausnahme jener der Hauptabtheilung I. (Gesetzsachen und Verordnungen), über welche stets ein besonderes Register zu führen st, nur Ein Register anzulegen.

§. 229.

Die Eintragung in diese Register hat in der ersten Rubrik nach den geeigneten Schlagwörtern, insbesondere den Namen der Parteien, und wo es thunlich ist, auch nach dem Gegenstande zu geschehen.

In die zweite Rubrik ist die Registraturs-Bezeichnung des Aktenbundes, in welchem der Gegenstand sich befindet, einzutragen.

§. 230.

Nachschlage-Register über Gesetze und Verordnungen.

Von allgemeinen Verordnungen, welche den Gerichten mittelst besonderer Erlässe der vorgesetzten Behörden zukommen, ist jede mit einer eigenen Registraturszahl zu bezeichnen.

Jeder Jahrgang dieser Abtheilung macht nur einen Aktenbund aus, welcher mit der Nummer der Hauptabtheilung und der Jahreszahl bezeichnet wird.

Unter welchen Schlagwörtern die Eintragungen in das Nachschlage-Register dieser Abtheilung vorgenommen werden sollen, ist nöthigen Falles von dem Referenten in Antrag zu bringen und von dem Gerichte zu bestimmen.

§. 231.

Von erlassenen Bemerkungen, welche bei Entscheidung einzelner Rechtsangelegenheiten von den höheren Behörden ertheilt werden, um für künftige Fälle zur Richt-

pisach do wszystkich innych rozporządzeń dołożyć winien. Same zaś dekreta pozostaną w aktach, do których należą.

§. 232.

Zachowanie rozporządzeń ostatniéj woli i innych ważnych dokumentów oryginalnych.

Rozporządzenia ostatniéj woli, kontrakty małżeńskie, darowizny i inne ważne dokumenta oryginalne należy zachowywać w zamkniętych skrzyniach, bezpiecznych od ognia, wyrazić na nich liczbę roku, w którym do sądu złożone zostały, i liczbę porządkową, bieżącą od 1. Stycznia do ostatniego Grudnia każdego roku.

Co do tych dokumentów należy utrzymywać wykaz bieżący i indeks, a w piérwszym wzmiankę także uczynić o rozporządzeniach sądowych, zapadłych względem niektórych tych dokumentów. Zachowanie tych dokumentów i utrzymywanie wykazu jest obowiązkiem przełożonego registratury.

§. 233.

Zachowanie aktów, należących do ksiąg gruntowych i tabularnych.

Szczegółowa ustawa przepisuje, jak postępować należy z podaniami w sprawach, odnoszących się do ksiąg gruntowych i tabularnych.

Jednakże jeżeli w drodze ekzekucyi sądowéj, pertraktacyi spadku, lub innéj rozprawy sądowéj nakazaną będzie czynność urzędowa, w przedmiocie ksiąg gruntowych lub tabularnych, wówczas akta podlegają li tylko postępowaniu, wskazanemu w podanych przepisach ustawy niniejszéj.

§. 234.

Wydawanie aktów z registratury.

Registratura powinna być w stanie zdać sprawę z każdego aktu. Dla tego z jednéj strony nie należy cierpiéć w registraturze aktów zaległych bez zaciągnienia, z drugiéj strony nie należy wydawać aktów bez przepisanych ostrożności.

§. 235.

Przełożonemu w sądzie, radzcom, tudzież urzędnikom, trudniącym się prowadzeniem protokółów rady, wyrabianiem referatów, lub projektami rozwiązań sądowych należy wydawać akta, potrzebne im do użytku urzędowego, bez zapytania; innym zaś urzędnikom sądowym lub innéj władzy tylko za pozwoleniem przełożonego w sądzie, lub ustanowionego z jego ręki członka sądu, stronom zaś tylko w skutku nakazu sądowego.

§. 236.

Nie wolno wydawać żadnego aktu bez rewersu. Rewers należy włożyć do téj saméj związki aktów, w któréj się znajdowały wyjęte akta, w miejscu właściwém.

schnur zu dienen, sind Abschriften zu verfassen und allen übrigen Verordnungen beizulegen. Die Dekrete selbst aber bleiben bei den Akten, zu welchen sie gehören.

§. 232.

Verwahrung letztwilliger Anordnungen und anderer wichtiger Original-Urkunden.

Letztwillige Anordnungen, Ehepakten, Schenkungen und andere wichtige Original-Urkunden sind in verschlossenen Kästen feuersicher aufzubewahren, mit der Jahreszahl der gerichtlichen Hinterlegung und einer in jedem Jahre vom 1. Jänner bis letzten Dezember fortlaufenden Zahl zu bezeichnen.

Ueber diese Urkunden ist ein fortlaufendes Verzeichniß und ein Nachschlage-Register zu führen, und in dem Ersteren auch der etwa mit einzelnen Urkunden getroffenen gerichtlichen Verfügungen Erwähnung zu thun. Die Aufbewahrung dieser Urkunden und die Führung des Verzeichnisses darüber liegt dem Vorsteher der Registratur ob.

§. 233.

Aufbewahrung der Grundbuchs- und Landtafel-Akten.

Wie die Eingaben in Grundbuchs- oder Landtafelsachen zu behandeln sind, wird in einem besonderen Gesetze bestimmt.

Wenn jedoch im Wege der gerichtlichen Exekuzion der Verlassenschafts-Abhandlung oder einer anderen gerichtlichen Verhandlung eine grundbücherliche oder landtäfliche Amtshandlung verfügt wird, so sind die Aktenstücke hierüber nur nach den hier gegebenen Vorschriften zu behandeln.

§. 234.

Ausfolgung von Akten aus der Registratur.

Die Registratur muß über jedes Aktenstück sogleich Rechenschaft geben können. Es sind daher einerseits in der Registratur keine Rückstände hinsichtlich der Eintragung der Aktenstücke zu dulden, andererseits keine Akten ohne die vorgeschriebenen Vorsichten auszufolgen.

§. 235.

Dem Vorsteher des Gerichtes, den Räthen und den mit der Führung der Rathsprotokolle, Bearbeitung von Referaten oder Entwürfen der Erledigungen beschäftigten Beamten sind die zum Amtsgebrauche nöthigen Akten ohne Anfrage; anderen Beamten des Gerichtes aber, oder einer fremden Behörde nur mit Bewilligung des Gerichtsvorstehers, oder des von ihm bestellten Mitgliedes des Gerichtes, Parteien endlich nur in Folge eines gerichtlichen Auftrages auszufolgen.

§. 236.

Kein Aktenstück ist ohne Empfangsschein auszufolgen. Jeder Empfangsschein wird dem nämlichen Aktenbunde, in welchem sich die erhobenen Akten befunden haben, an dem gehörigen Orte beigelegt.

Wszelkie akta wydane należy zanotować w osobnéj na to księdze, w któréj także zapisany być powinien czas przy każdym akcie, kiedy wrócił do registratury.

Jeżeli w trzy miesiące po wydaniu akta nie zostały zwrócone, wówczas przełożony registratury winien upominać się o zwrót ich, a wedle okoliczności uczynić o tém relacyę przełożonemu sądu.

Również należy przy wystąpieniu lub w przypadku śmierci radzcy lub innego urzędnika ułożyć wykaz aktów jeszcze nie zwróconych przez nich, ażeby zwrót ich uskutecznić.

§. 237.

Niszczenie aktów.

Po jakim czasie należy niszczyć akta, w registraturze będące, do użytku już nie przydatne, i jak postępować należy przy oddzielaniu takich aktów, o tém są wydane osobne przepisy.

§. 238.

Przeglądanie aktów, i wydawanie odpisów.

Wolno jest każdemu wyjmować w kancelaryi odpisy aktów, tyczących się spraw jego. Do przeglądania aktów w registraturze strony potrzebują pozwolenia przełożonego w sądzie. Aktów śledczych nie wolno bez szczegółowego pozwolenia sądu ani pokazywać stronom, ani wydawać im w odpisie.

Urzędnicy konceptowi sądu mogą bez wszelkiego ograniczenia przeglądać akta potrzebne im do ich czynności. Urzędnicy innego rodzaju powinni o to prosić przełożonego w sądzie.

§. 239.

Duplikaty.

Powtórne wystosowania sądowych rozwiązań (duplikaty) mogą być wydawane tylko na rozkaz sądu, którego strony winny o to upraszać przy wykazaniu prawa swego.

§. 240.

Protokół upominań.

Registratura powinna utrzymywać spis według formularza nr. 22. wszystkich rozporządzeń sądowych, nad których dopełnieniem sąd z urzędu czuwać powinien.

Na każdy dzień posiedzenia należy w nim zostawić miejsce odpowiednie, ażeby w nim można zaciągnąć te rozporządzenia sądowe, do których dopełnienia termin aż do tego posiedzenia upłynął.

Na koncepcie każdego rozporządzenia, nad którego dopełnieniem czuwać należy, powinna być dołożona uwaga, iż takowe do protokółu upominań zaciągniętém być ma temi słowami: „do protokółu upominań“.

Ueber alle ausgefolgten Akten ist ein eigenes Vormerkbuch zu führen, in welchem auch bei jedem Stücke die Zeit, wann es wieder zurückgelangt ist, angemerkt werden muß.

Wenn Akten drei Monate nach deren Ausfolgung nicht zurückgestellt worden sind, so hat der Vorsteher der Registratur die Zurückstellung zu betreiben, und nach Umständen dem Gerichtsvorsteher die Anzeige zu erstatten.

Ebenso ist im Falle des Austrittes oder des Todes eines Rathes oder anderen Beamten ein Verzeichniß der von ihm etwa noch nicht zurückgestellten Akten zu verfertigen, um deren Zurückstellung bewirken zu können.

§. 237.

Akten-Vertilgung.

Nach welchen Zeiträumen die entbehrlich gewordenen Registraturs-Akten zu vertilgen sind, und wie hinsichtlich der Ausscheidung dieser Akten zu verfahren sei, wird durch besondere Vorschriften bestimmt.

§. 238.

Einsicht der Akten und Erfolgung von Abschriften.

Es steht Jedermann frei, von Aktenstücken, welche seine Rechtsangelegenheit betreffen, in der Kanzlei Abschriften zu erheben. In der Registratur von den Akten Einsicht zu nehmen soll den Parteien nur mit Bewilligung des Gerichtsvorstehers gestattet werden. Untersuchungs-Akten dürfen ohne besondere Bewilligung des Gerichtes keiner Partei vorgewiesen oder in Abschrift mitgetheilt werden.

Konzepts-Beamten des Gerichtes steht die Einsicht der Akten zum Gebrauche bei ihren Geschäften unbeschränkt zu. Beamte anderer Art haben sich an den Gerichtsvorsteher zu wenden.

§. 239.

Duplikate.

Wiederholte Ausfertigungen gerichtlicher Erledigungen (Duplikate) dürfen nur mit Auftrag des Gerichtes hinausgegeben werden bei welchem die Parteien unter Nachweisung ihrer Berechtigung darum anzusuchen haben.

§. 240.

Betreibungs-Protokoll.

Ueber alle gerichtlichen Verfügungen, über deren Befolgung von Amtswegen zu wachen ist, hat die Registratur eine Vormerkung nach dem Formulare Nr. 22 zu führen.

Für jeden Sitzungstag ist darin ein angemessener Raum zu lassen, um daselbst die gerichtlichen Verfügungen, zu deren Befolgung die Frist bis zu dieser Sitzung zu Ende geht, eintragen zu können.

Jedem Konzepte einer Verfügung, über deren Vollzug zu wachen ist, muß die Bemerkung, daß dieselbe in das Betreibungs-Protokoll einzutragen sei, durch die Wort: „zum Betreibungs-Protokolle“ beigefügt werden.

§. 241.

Po upływie terminu, urzędnik prowadzący protokół upominań, powinien referentowi przysłać upomnienie na osobnym arkuszu względem niedopełnionego nakazu, ażeby zaraz potém dalsze rozporządzenie wydaném być mogło; gdyby zaś w ciągu dni ośmiu nie nastąpiło, co należy, wówczas powinien uczynić o tém relacyę do przełożonego w sądzie.

§. 242.

Każde rozporządzenie sądowe, przez które zmienionym zostaje nakaz zaciągniony do protokółu upominań, powinno być zakomunikowane urzędnikowi, utrzymującemu ten protokół, w celu zanotowania w nim.

§. 243.

Registratura prezydyalna.

Względem aktów spisanych w czynnościach prezydyalnych należy utrzymywać osobną registraturę prezydyalną.

Rozdział drugi.

O sprawowaniu czynności w sądach powiatowych.

§. 244.

Prowadzenie protokółu podawczego.

W sądach powiatowych należy także prowadzić osobny protokół podawczy dla spraw cywilnych, i osobny dla spraw karnych.

W urzędach powiatowych, w których sądownictwo połączoném jest z administracyą polityczną, należy oddzielić protokoły podawcze co do spraw sądowych od protokółu podawczego co do przedmiotów administracyi politycznéj.

§. 245.

Do protokółu podawczego w sprawach cywilnych należy, oprócz pism podanych przez strony lub przez inne władze, zaciągać pojedynczo wszelkie protokóły, sporządzone w sądzie w przedmiocie skarg lub podań słownych, względem których sąd rozprawę dopiero wprowadzić ma; tudzież akta procesowe zainrotułowane i wszelkie protokóły spisane w przedmiotach niespornych.

Zaś protokóły spisane na audyencyach w ciągu rozprawy nad jedną rzeczą sporną, nie należy zaciągać pojedynczo do protokółu, lecz wszystkie protokóły audyencyi, odnoszące się do téj saméj sprawy, należy zeszyć razem według porządku czasu.

§. 241.

Nach Ablauf der Frist hat der Beamte, welcher das Betreibungs-Protokoll führt, dem Referenten über jeden unbefolgt gebliebenen Auftrag eine Erinnerung auf einem besonderen Bogen zuzusenden, damit hierauf sogleich die weitere Verfügung erlassen werden könne; im Falle aber binnen acht Tagen darüber nichts verfügt werden sollte, dem Vorsteher des Gerichtes darüber die Anzeige zu erstatten.

§. 242.

Jede gerichtliche Verfügung, durch welche ein in das Betreibungs-Protokoll eingetragener Auftrag eine Abänderung erleidet, ist dem Beamten, welcher das Protokoll zu führen hat, zur Anmerkung in demselben mitzutheilen.

§. 243.

Präsidial-Registratur.

Ueber die in Präsidial-Geschäften verhandelten Akten ist eine besondere Präsidial-Registratur zu führen.

Zweites Hauptstück.

Von der Behandlung der Geschäfte bei den Bezirksgerichten.

§. 244.

Führung des Einreichungs-Protokolles.

Auch bei den Bezirksgerichten ist ein eigenes Einreichungsprotokoll für Zivilrechts-Angelegenheiten und ein eigenes für Gegenstände in Strafsachen zu führen.

Bei Bezirksämtern, bei welchen die Justizpflege mit der politischen Administrazion vereiniget ist, müssen auch die Einreichungsprotokolle über die Justizgeschäfte von dem Einreichungsprotokolle über Gegenstände der politischen Admininistrazion abgesondert werden.

§. 245.

In das Einreichungsprotokoll für Zivilrechtssachen sind außer den von den Parteien oder anderen Behörden einlangenden Schriften, alle bei dem Gerichte selbst aufgenommenen Protokolle über mündlich angebrachte Klagen oder Gesuche, worüber erst von dem Gerichte eine Verhandlung eingeleitet werden soll, die inrotulirten Prozeß-Akten und alle in Gegenständen außer Streitsachen aufgenommenen Protokolle einzeln einzutragen.

Dagegen sind Tagsatzungsprotokolle, welche im Laufe der Verhandlung einer Streitsache aufgenommen werden, in das Einreichungsprotokoll nicht einzeln einzutragen, sondern alle die nämliche Rechtssache betreffenden Tagsatzungsprotokolle nach der Zeitfolge zusammenzuheften.

Co do formy i sposobu prowadzenia protokółu podawczego należy zresztą w sądach powiatowych zachowywać przepisy podane dla Trybunałów w §§. 108 do 124. tudzież w §§. 131 i 132.

§. 246.

Wyznaczenie dni sądowych.

W każdym sądzie powiatowym powinien być przynajmniéj jeden dzień w tygodniu wyznaczonym jako dzień sądowy przez przybicie na budynku sądowym, ażeby w tym dniu spisywać można protokóły ze stronami chcącemi wnosić słownie skargi i inne prośby. Na ten dzień można także wyznaczyć audyencye. Strony, które dla wnoszenia skargi, lub innych próśb stają w dniu innym, mogą tylko wtedy być odesłane na dzień sądowy, jeżeli czynności nie cierpiące zwłoki, nie pozwalają ich wysłuchać.

§. 247.

Audyencye, i w ogólności wszelkie rozprawy słowne odbywać powinien sędzia powiatu lub jego zastępca, mający zdolność pełnienia urzędu sędziego, z przybraniem zaprzysięgłego pisarza.

Co do postępowania na audyencyach i prowadzenia ich dziennika, sądy powiatowe powinny się stosować do przepisów, wydanych dla Trybunałów.

§. 248.

Wystósowanie i doręczanie rozwiązań sądowych.

Rozwiązanie spraw w sądach powiatowych należy układać na piśmie, a jeżeli następują na protokóły, spisane w sądzie, lub na podania, mające w sądzie pozostać, należy je wedle możności wypisać na samym protokóle lub podaniu. W przeciwnym przypadku osobno je należy ułożyć.

To w szczególności należy stosować do wszystkich wyroków, powodów sądzenia, relacyi, dekretów, edyktów i innych ważniejszych rozporządzeń.

§. 249.

Wszelkie rozporządzenia sądu tak w koncepcie, jako też w wystósowaniu, powinien sędzia osobiście podpisać, a urząd powiatowy, sprawujący razem czynności polityczne i sądowe, powinien być na rozporządzeniach sądowych oznaczony, jako sąd powiatu.

§. 250.

Przepisy, podane dla Trybunałów w §§. 197—205 i w §§. 209—216 i w §. 219, co do sposobu i formy rozwiązań sądowych, co do terminów, w których takowe następować powinny, co do wystawiania i doręczania ekspedycyj, i co do ogłoszeń edyktów, należy także zachowywać w sądach powiato-

In Hinsicht der Form und Art der Führung des Einreichungsprotokolles haben übrigens die für die Gerichtshöfe in den §§. 108 bis 124, dann 131 und 132 gegebenen Vorschriften auch für die Bezirksgerichte zu gelten.

§. 246.

Abhaltung von Gerichtstagen.

Bei jedem Bezirksgerichte muß wenigstens Ein bestimmter Tag der Woche als Gerichtstag durch Anschlag an dem Gerichtshause bezeichnet werden, um an demselben mit den Parteien, welche mündliche Klagen und andere Gesuche anbringen wollen, Protokolle aufnehmen zu können. Auf diesen Tag können auch die Tagsatzungen festgesetzt werden. Parteien, welche zur Anbringung von Klagen oder anderen Gesuchen an anderen Tagen erscheinen, dürfen jedoch nur dann auf den Gerichtstag verwiesen werden, wenn unaufschiebbare Geschäfte deren Anhörung unmöglich machen.

§. 247.

Die Tagsatzungen, so wie überhaupt alle mündlichen Verhandlungen sind von dem Bezirksrichter oder dessen zur Ausübung des Richteramtes befähigten Stellvertreter mit Zuziehung eines beeideten Schriftführers vorzunehmen.

Hinsichtlich des Verfahrens bei Tagsatzungen und der Führung des Tagebuches über dieselben haben sich die Bezirksgerichte nach den für die Gerichtshöfe gegebenen Vorschriften zu benehmen.

§. 248.

Ausfertigung und Zustellung der Erledigungen.

Die Erledigungen der Geschäftsstücke bei den Bezirksgerichten sind schriftlich zu entwerfen, und wenn sie über aufgenommene Protokolle oder über Eingaben erfolgen, welche bei Gericht zu bleiben haben, nach Thunlichkeit auf das Protokoll oder die Eingabe selbst zu setzen. Außerdem aber ist ein besonderer Aufsatz darüber zu verfertigen.

Dieses gilt insbesondere von allen Erkenntnissen, Entscheidungsgründen, Berichten, Dekreten, Edikten und anderen wichtigeren Verfügungen.

§. 249.

Alle gerichtlichen Verfügungen müssen sowohl im Konzepte, als in der Ausfertigung von dem Richter persönlich unterschrieben werden, und das Bezirksamt, welches zugleich die politischen und die gerichtlichen Geschäfte verwaltet, ist im Falle einer gerichtlichen Verfügung als Bezirksgericht zu bezeichnen.

§. 250.

Die für die Gerichtshöfe in den §§. 197—205, dann 209—216 und 219 gegebenen Vorschriften über die Beschaffenheit und Form der Erledigungen, über die Fristen, binnen welchen dieselben zu erfolgen haben, über die Ausfertigung nnd Zustellung der Expedizionen und über die Bekanntmachung der Edikte sind auch bei den

wych, o ile w nich zastosowanemi być mogą. Pojedyncze rozwiązania audyencyjne należy ile możności jeszcze w przytomności stron wystósować, i im doręczyć.

§. 251.

Względem wszystkich czynności mających być uskutecznionemi w pewnym czasie, lub które z urzędu przyspieszonemi być mają, należy prowadzić osobny wykaz w formie rejestru upominań, wspomnionego w §. 240

§. 252.

Zachowanie aktów.

Akta należące do registratury także i w sądach powiatowych zachowywać się winno stosownie do przepisów, wydanych w §§. 220 i 225.

§. 253.

Indeks.

Względem wszystkich czynności, wydarzających się w sądach powiatowych należy utrzymywać tylko jeden indeks według formularza nr. 23.

W piérwszéj rubryce podłużnéj należy zapisać sprawę według stosownych słów cechujących, szczególniéj według nazwisk stron, a gdzie to być może także według przedmiotu.

W drugiéj rubryce należy wyszczególnić liczby protokółu wszystkich podań, jakie w ciągu roku w téj saméj sprawie wniesionemi zostały, a w 3ciéj rubryce związkę aktów, w któréj akta są złożone.

Rejestr ten należy w każdym roku nanowo układać, zatém sprawę z dawniejszego roku zapisać w nowym, jeżeli odnoszące się do niéj podanie wniesioném będzie.

§. 254.

Przepisy, podane w §§. 230 i 231 co do zachowania ogólnych rozporządzeń, należy także przestrzegać w sądach powiatowych.

Względem takich rozporządzeń należy utrzymywać osobny rejestr w porządku alfabetycznym bez przerwy, albo przynajmniéj na lat kilka według formularza nr. 24.

§. 255.

Co do zachowania ważnych dokumentów oryginalnych, przeglądania i wydawania aktów, wyjmowania odpisów i osobnego zachowania aktów, które tylko przełożonemu sądu przystępnemi być mają, powinny sądom powiatowym służyć za skazówkę postanowienia §§. 232—243, o ile do nich zastosowanemi być mogą.

Bezirksgerichten zu beobachten, so weit sie auf dieselben Anwendung finden. Einfache Erledigungen über Tagsatzungen sind nach Thunlichkeit noch in Gegenwart der Parteien auszufertigen und denselben zuzustellen.

§. 251.

Ueber alle Geschäfte, welche binnen einer bestimmten Zeit vorgenommen oder von Amtswegen betrieben werden müssen, ist eine eigene Vormerkung nach der Form des im §. 240 angeführten Betreibungsregisters zu führen.

§. 252.

Verwahrung der Akten.

Die zur Registratur gehörigen Akten sind auch bei den Bezirksgerichten nach den Vorschriften der §§. 220—225 zu verwahren.

§. 253.

Nachschlage-Register.

Ueber sämmtliche bei den Bezirksgerichten vorkommenden Geschäfte ist jedoch nur Ein Nachschlagsregister nach dem Formulare Nr. 23 zu führen.

In die erste Längenrubrik ist das Geschäft nach den geeigneten Schlagwörtern, insbesondere dem Namen der Parteien, und wo es thunlich ist, nach dem Gegenstande einzutragen.

In die zweite Rubrik sind die Protokollszahlen aller im Laufe des Jahres in der nämlichen Angelegenheit eingelangten Eingaben anzuführen, und in der dritten Rubrik der Aktenbund anzuführen, in welchem die Aktenstücke hinterlegt sind.

Dieses Register ist in jedem Jahre neu anzulegen, und daher ein Geschäft aus einem früheren Jahrgange in den neuen einzutragen, sobald eine sich darauf beziehende Eingabe vorkommt.

§. 254.

Die in den §§. 230 und 231 ertheilten Vorschriften über die Aufbewahrung der allgemeinen Verordnungen sind auch bei den Bezirksgerichten zu beobachten.

Ueber alle solche Verordnungen ist ein eigenes Register in alphabetischer Ordnung ununterbrochen, oder wenigstens für mehrere Jahre nach dem Formulare Nr. 24 zu führen.

§. 255.

Hinsichtlich der Verwahrung wichtiger Original-Urkunden, der Einsichtnahme und Ausfolgung der Akten, der Erhebung von Abschriften und besonderen Verwahrung derjenigen Akten, von welchen nur der Vorsteher des Gerichtes Einsicht zu nehmen hat, haben die Bestimmungen der §§. 232—243, so weit sie auf die Bezirksgerichte Anwendung leiden, auch diesen zur Richtschnur zu dienen.

Treść.

Część piérwsza.

O mianowaniu i kierunku władz sądowych i o doglądaniu toku sprawiedliwości w takowych.

Rozdział piérwszy.

Rozdział drugi.

Rozdział trzeci.

Rozdział czwarty.

Rozdział piaty.

Rozdział szósty.

Rozdział siódmy.

Rozdział ósmy.

Inhalt.

Erster Theil.

Von der Besetzung und Leitung der Gerichtsbehörden und der Aufsicht über den Gang der Justizpflege bei denselben.

Część druga.

O porządku czynności w Sądach.

Rozdział piérwszy.

O porządku czynności w Trybunałach.

Rozdział drugi.

Zweiter Theil.

Von der Geschäfts-Ordnung der Gerichte.

Erstes Hauptstück.

Von der Geschäfts-Ordnung der Gerichtshöfe.

Nr. 1. Formularz tablicy kwalifikacyjnéj §. 22.

Tablica kwalifikacyjna

co do

Nazwisko, miejsce urodzenia, wiek, stan, charakter, płaca	Wiadomości języków i inne, tudzież uzdolnienie	Alegata	Służba dotychczasowa	Lat	Miesięcy	Alegata	Stosunki pokrewieństwa	Zdolność	Pilność	Moralność	Polityczne zachowanie się	Uwaga

Nr. 1. Formulare der Qualifikazions-Tabelle. §. 22.

Qualifikazions-Tabelle

über

Name, Geburtsort, Alter, Stand, Charakter, Gehalt	Sprach-, sowie andere Kenntnisse und Befähigung	Beilagen	Bisherige Dienstleistung	Jahre	Monate	Beilagen	Verwandtschafts-Verhältnisse	Fähigkeiten	Verwendung	Moralität	Politisches Verhalten	Anmerkung.

Nr. 2. Formularz wykazu stanu osobowego. §. 44.

Wykaz stanu osobowego..........

1. Stronica

Nazwisko
Miejsce i rok urodzenia
Stan
Nauki i dekreta uzdatnienia
Znajomość języków

2. Stronica

Dotychczasowa służba	Lat	miesięcy

3. Stronica

Szczególne wydarzenia

Uwaga. W rubryce „szczególne wydarzenia" należy wyszczególnić pochwały i inne zaszczytne uznania gorliwego pełnienia służby, równie jak upomnienia, nagany lub kary, które urzędnik lub sługa otrzymał.

Nr. 2. Formulare des Personalstands-Ausweises. §. 44.

Personalstands-Ausweis des ....

1. Blatt-Seite

Name Geburtsort und Geburtsjahr Stand Studien- und Befähigungs-Dekrete Sprachkenntnisse

2. Blatt-Seite

Bisherige Dienstleistung	Jahre	Monate

3. Blatt-Seite

Besondere Vorfälle

Anmerkung. In der Rubrik „besondere Vorfälle" sind insbesondere auch die dem Beamten oder Diener zu Theil gewordenen Belobungen und sonstigen Anerkennungen einer pflichtgemäßen Dienstleistung, gleichwie auch ertheilte Mahnungen, Verweise oder verhängte Strafen ersichtlich zu machen.

Nr. 3. Formularz wykazu głównego czynności

O d-

Trybunał I. instancyi w	Podania wniesione do protokółu podawczego					Spory, w których postępowanie jest zamknięte, z wyjątkiem sporów małżeńskich									Spory małżeńskie				Konkursa				Pertrak- spad-		
			z końcem roku 18..					liczba wydanych wyroków																	
	z roku 18..... zostało w zaległości	w roku 18..... przybyło	postępowaniu bieżącém załatwiono	po uprzedniéj naradzie załatwiono	zostało w zaległości	z roku 18..... zostało w zaległości	w roku 18..... przybyło	w postępowaniu piśmiennem	w postępowaniu słownem	w postępowaniu sumaryczném	w postępowaniu zaocznem i wskutku przyznania	rozwiązanie przez rezolucyę lub w inny sposób	pozostało w zaległości	liczba zawartych ugód	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	z tych są rozstrzygnięte	pozostało do rozprawy	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	z tych ukończono	pozostało do rozprawy	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	załatwione przez przyznanie spadku

O d-

Nr. radzcy																									

Trybunału I. instancyi. §. 99.

d z i a ł I.

tacye kowe		Opieki				Kuratele				Rachunki				Sprawy fideikomisaryczne, tudzież sprawy tyczące się ksiąg tabularnych i gruntowych				Wydane rozstrzygnienia II. instancyi na przedłożone wyroki			Wydane rozstrzygnienia III. instacyi na przedłożone wyroki			Stan personale konceptowego i kancelaryjnego
dla braku majątku za ułatwione w krótkiéj drodze uznane	pozostałe do rozprawy	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	z tych ukończono	zostało wiszących	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	z tych ukończono	zostało wiszących	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	ostateczne rozwiązanie wydane w	zostało wiszących	z dawniejszych lat pozostało	w roku 18..... przybyło	ostateczne rozwiązanie wydano w	zostało wiszących	potwierdzających	zmieniających	znoszących wyrok	wyrok I. instancyi potwierdzające	wyrok I. instancyi zmieniające	wyrok I. instancyi znoszące	

d z i a ł II.

Nr. 3. Formulare des Hauptgeschäfts-Aus-

I. Abthei-

Gerichtshof I. Instanz zu	Bei dem Einreichungs-Protokolle eingegangene Eingaben					Rechtsstreite, in welchen das Verfahren geschlossen ist, mit Ausnahme der Ehestreitigkeiten								Zahl der geschlossenen Vergleiche	Ehestreitigkeiten				Konkurse				Verlassen-Abhand-		
			mit Schluß des Jahres 18......					Zahl der gefällten Urtheile																	
	vom Jahre 18...... rückständig verblieben	im Jahre 18...... zugewachsen	durch kurrente Behandlung erledigt	nach vorläufiger Berathung erledigt	im Rückstande verblieben	vom Jahre 18...... rückständig verblieben	im Jahre 18...... zugewachsen	über schriftliches Verfahren	über mündliches Verfahren	über summarisches Verfahren	über Kontumazial-Verfahren und Eingeständniß	durch Bescheid oder auf andere Art erledigt	im Rückstande verblieben		aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	hievon sind entschieden	in der Verhandlung verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	hievon sind beendiget	in der Verhandlung verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	durch Einantwortung erledigt

II. Abthei-

Rath N.																									

weises eines Gerichtshofes I. Instanz. §. 99.

lung

schafts-lungen		Vormundschaften				Kuratelen				Rechnungen				Fideikommiß-Angelegenheiten, dann Landtafel- und Grundbuchssachen				Herabgelangte Entscheidungen II. Instanz über vorgelegte Urtheile			Herabgelangte Entscheidungen III. Instanz über vorgelegte Urtheile			Stand des Konzepts- und Kanzlei-Personales
wegen Abgang eines Vermögens für abgethan erklärt	in der Verhandlung verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	hievon sind beendiget	anhängig verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	hievon sind beendigt	anhängig verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	die Enderledigung erlassen über	anhängig verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	die Enderledigung erlassen über	anhängig verblieben	bestätigende	abändernde	das Urtheil aufhebende	das Urtheil I. Instanz bestätigende	das Urtheil I. Instanz abändernde	das Urtheil I. Instanz aufhebende	

lung

Nr. 4. Formularz wykazu głównego

Sąd powiatowy w	Podania wniesione do protokółu podawczego				Spory po zamkniętém postępowaniu									Pertraktacye spadków					Opieki			
			z końcem roku 18......				Liczba wyroków zapadłych															
	z roku 18..... pozostało zaległych	w roku 18..... przybyło	załatwione	pozostało zaległych	z roku 18..... pozostało zaległych	w roku 18..... przybyło	w postępowaniu na piśmie	w postępowaniu słownem	w postępowaniu sumaryczném	w postęp. zaocznem, i w skutku przyznania	Liczba sporów, załatwionych przez rezolucyę, lub w inny sposób	pozostało zaległych	Liczba zawartych ugód	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	załatwione przez przyznanie spadku ze strony sądu	dla braku majątku za załatwione w krótkiéj drodze uznane	pozostało do rozprawy	z dawniejszych lat wiszące	w roku 18..... przybyło	z tych ukończono	zostało wiszących

czynności sądu powiatowego. §. 99.

Kuratele				Rachunki				Sprawy ksiąg gruntowych	Rozstrzygnienia wydane w IIgiéj instancyi na przedłożone wyroki			Rozstrzygnienia wydane w IIIciéj instancyi na przedłożone wyroki			Stan personale konceptowego i kancelaryjnego
z dawniejszych lat wiszących	w roku 18..... przybyłych	z tych ukończono	zostało wiszących	z dawniejszych lat wiszących	w roku 18..... przybyło	załatwione przez absolutoryum	zostało wiszących		potwierdzających	zmieniających	znoszących wyrok	wyrok I. instancyi potwierdzające	wyrok I. instancyi zmieniające	wyrok I. instancyi znoszące	
															Uwaga. W sądach powiatowych, w których sądownictwo połączone jest z administracyą polityczną, należy wymienić tylko tych urzędników, którzy bywają używani do spraw sądowych.

Nr. 4. Formulare des Hauptgeschäfts.

	Bei dem Einreichungs-Protokolle eingegangeng Eingaben				Rechtsstreite nach geschlossenem Verfahren									Verlassenschafts-Abhandlungen					Vormundschaften			
			Mit Schluß des Jahres 18......				Zahl der gefällten Urtheile															
Bezirksgericht zu	vom Jahre 18...... rückständig verblieben	im Jahre 18...... zugewachsen	erledigt	im Rückstande verblieben	vom Jahre 18...... rückständig verblieben	im Jahre 18...... zugewachsen	über schriftliches Verfahren	über mündliches Verfahren	über summarisches Verfahren	über Kontumazial-Verfahren und Eingeständnisse	Zahl der Rechtsstreite, welche durch Bescheid oder auf andere Art erledigt wurden	im Rückstande verblieben	Zahl der geschlossenen Vergleiche	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	erledigt durch Einantwortung von Seite des Gerichtes	wegen Abgangs eines Vermögens für abgethan erklärt	in der Verhandlung verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18...... zugewachsen	hievon sind beendigt	anhängig verblieben

Ausweises eines Bezirksgerichtes. §. 99.

Kuratelen				Rechnungen					Herabgelangte Entscheidungen II. Instanz über vorgelegte Urtheile			Herabgelangte Entscheidungen III. Instanz über vorgelegte Urtheile			Stand des Konzepts- und Kanzlei-Personales
aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18....... zugewachsen	hievon sind beendigt	angängig verblieben	aus früheren Jahren anhängig	im Jahre 18....... zugewachsen	durch Absolutorien erledigt	anhängig verblieben	Grundbuchssachen	bestätigende	abändernde	das Urtheil aufhebende	das Urtheil I. Instanz bestätigende	das Urtheil I. Instanz abändernde	das Urtheil I. Instanz aufhebende	
															Anmerkung. Bei Bezirksämtern, wo die Justiz mit der politischen Administrazion vereinigt ist, sind bloß diejenigen Beamten zu verzeichnen, welche zu den Justizgeschäften verwendet werden.

Nr. 5. Formularz do §. 100.

Wykaz

wiszących pertraktacyj spadkowych.

Referent	Nazwisko spadkodawcy	Dzień śmierci spadkodawcy	Obecny stan sprawy i przyczyna, dla której przyznanie spadku nie nastąpiło

Nr. 6.

Wykaz

wiszących jeszcze rozpraw krydalnych.

Referent	Nazwisko dłużnika krydalnego	Dzień otwarcia krydy	Obecny stan sprawy i przyczyna, dla której jeszcze ukończenie nie nastąpiło

Nr. 7.

Wykaz

wiszących rachunków opiekuńczych i kuratorskich.

Referent	Nazwisko pupilów lub kurandów	Dzień, po który rachunki złożone i załatwione zostały	Rozporządzenia, wydane w celu załatwienia rachunków

Uwaga. 1. W wykazach sądów powiatowych pierwsza rubryka będzie opuszczona.
Uwaga. 2. Wykazy Trybunałów należy oddzielać podług referentów.

Nr. 5. Formularien zu dem §. 100.

Ausweis

über die anhängigen Verlassenschafts-Abhandlungen.

Referent	Name des Erblassers	Todestag des Erblassers	Gegenwärtige Lage der Sache und Ursache der noch nicht erfolgten Einantwortung

Nr. 6.

Ausweis

über die anhängigen Konkurs-Verhandlungen.

Referent	Name des Gemeinschuldners	Tag des eröffneten Konkurses	Gegenwärtige Lage der Sache und Ursache der noch nicht erfolgten Beendigung

Nr. 7.

Ausweis

über die anhängigen Vormundschafts- und Kuratels-Rechnungen.

Referent	Name der Mündel oder Kuranden	Tag, bis zu welchem die Rechnung gelegt und erledigt ist	Zur Erledigung der Rechnung getroffene Verfügungen

Anmerkung. 1. In den Ausweisen der Bezirksgerichte wird die erste Rubrik weggelassen.
2. Die Ausweise der Gerichtshöfe sind nach den Referenten abzusondern.

Nr. 8. Formularz do §. 100.

W y k a z

sporów, zainrotułowanych zaległych w roku ....

Liczba porządkowa procesów zaległych	Nazwisko referenta	Liczba protokółu podawczego	Nazwisko strony i przedmiot	Dzień zainrotułowania procesów: prowadzonych na pismie	Dzień zainrotułowania procesów: prowadzonych słownie lub sumarycznie	Przyczyna opóźnionego rozwiązania

Uwaga.

Rubryka 2. powinna być wypuszczoną w wykazach sądów powiatowych.

Uwaga.

W wykazach sądów wyższych naczelny napis téj rubryki brzmi: „Dzień podania aktów do sądu wyższego“.

Nr. 8. Formulare zum §. 100.

Ausweis

über die im Jahre .... rückständig verbliebenen inrotulirten Rechtsstreite.

Reihenzahl der rückständigen Prozesse	Name des Referenten	Zahl des Einreichungsprotokolles	Name der Partei und Gegenstand	Tag der Inrotulirung bei		Ursache der verzögerten Erledigung
				den schriftlich verhandelten	den mündlich oder summarisch verhandelten	
				Prozessen		

Anmerkung.

Die 2. Rubrik ist in den Ausweisen der Bezirksgerichte wegzulassen.

Anmerkung.

In den Ausweisen der Obergerichte lautet die obere Aufschrift dieser Rubrik: „Tag der Ueberreichung der Akten an das Obergericht."

Nr. 9. Formularz wykazu głównego czynności sądu wyższego. §. 103.

Oddział	Grupa	Podgrupa	Rubryka			Nr. radzcy	Nr. radzcy	
Oddział I.			Sąd wyższy w N.					
	Pisma wniesione do protokółu podawczego		z roku 18...... pozostało zaległych					
			w roku 18...... przybyło					
		z końcem roku 18......	załatwiono					
			pozostało zaległych					
	Rozstrzygnienia sądów wyższych w sporach cywilnych		potwierdzające					
			zmieniające					
			znoszące					
			Rozstrzygnienia sądów wyższych w rekursach i sprawach prawnych cywilnych					
			Orzeczenia w zażaleniach syndykalnych					
	Rozstrzygnienie sądów wyższych w sprawach karnych	na	zbrodnie					
			wykroczenia					
			przestępstwa					
	Rozwiązania rekursów przez sądy wyższe w ciągu postępowania sądowego karnego	o	zbrodnie					
			wykroczenia					
			przestępstwa					
	Rozstrzygnienia najwyższego Trybunału, wydane na wyroki mu przedłożone w sprawach cywilnych		potwierdzające					
			zmnieniające					
			znoszące					
			Rozstrzygnienia najwyższego Trybunału, na rekursa w sprawach cywilnych					
	Orzeczenia najwyższego Trybunału, wydane w sprawach karnych	o	zbrodnie					
			wykroczenia					
			przekupstwa					

Oddział II.

Nr. 9. Formulare des Hauptgeschäfts-Ausweises eines Obergerichtes. §. 103.

I. Abtheilung.

Obergericht zu	Bei dem Einreichungs-Protokolle eingegangene Schriften				Obergerichtliche Entscheidungen über Zivil-Rechtsstreite			Obergerichtliche Erledigungen über Rekurse und bürgerliche Rechts-Angelegenheiten	Erkenntnisse über Syndikats-Beschwerden.	Obergerichtliche Entscheidungen in Strafsachen über			Obergerichtliche Erledigungen über Rekurse im Laufe des Strafverfahrens wegen			Herabgelangte Entscheidungen des obersten Gerichtshofes über vorgelegte Urtheile in Zivil-Rechtsstreiten			Herabgelangte Erledigungen des obersten Gerichtshofes über Rekurse in Zivilsachen	Herabgelangte Erkenntnisse des obersten Gerichtshofes in Strafsachen über		
	vom Jahre 18 .... rückständig verblieben	im Jahre 18...... zugewachsen	mit Schluß des Jahres 18......																			
			erledigt	im Rückstande verblieben	bestätigende	abändernde	aufhebende			Verbrechen	Vergehen	Uebertretungen	Verbrechen	Vergehen	Uebertretungen	bestätigende	abändernde	aufhebende		Verbrechen	Vergehen	Uebertretungen

II. Abtheilung.

Rath N.																						
Rath N.																						

Nr. 10. Formularz głównego wykazu czynności najwyższego Trybunału sądowego. §. 104.

Oddział I.

Trybunał najwyższy	Pisma wniesione do protokółu podawczego				Zdania w sprawach ustawodawczych	Rozstrzygnienia lub zdania w sprawach dyscyplinarnych	Rozstrzygnienia procesów			Rozwiązania rekursów w sprawach cywilnych	Rozstrzygania skarg syndykalnych	Wyroki w sprawach karnych na		
	z roku 18...... pozostało zaległych	w roku 18...... przybyło	z końcem roku 18...... załatwione	z końcem roku 18...... zostało zaległych			potwierdzające	zmieniające	znoszące			zbrodnie	wykroczenia	przestępstwa

Oddział II.

Okręg sądu wyższego w Wiédniu														
Okręg sądu wyższego w Pradze														

Nr. 10. Formulare des Haupt-Geschäfts-Ausweises des obersten Gerichtshofes. §. 104.

I. Abtheilung.

	Bei dem Einreichungs-Protokolle eingegangene Schriften						Entscheidungen über Rechtsstreite					Erkenntnisse in Strafsachen		
			mit Schluß des J. 18....											
Der oberste Gerichtshof	vom J. 18...... rückständig verblieben	im J. 18........ zugewachsen	erledigt	im Rückstande verblieben	Gutachten in Gesetzgebungs-Sachen	Entscheidungen oder Gutachten in Disziplinar-Angelegenheiten	bestätigende	abändernde	aufhebende	Erledigungen über Rekurse in bürgerlichen Rechts-Angelegenheiten	Entscheidungen über Syndikats-Beschwerden	über Verbrechen	über Vergehen	über Uebertretungen
II. Abtheilung.														
Obergerichts-Sprengel zu Wien														
Obergerichts-Sprengel zu Prag														

Nr. 11. Formularz tablicy absentowania do §. 105.

Nazwisko urzędnika	Powód nieobecności	Przeciąg nieobecności		Jak długo urlop przekroczony został	Przyczyna przywiedziona na usprawiedliwienie przekroczenia urlopu	Uwaga (Pozwolenie urlopu, świadectwo choroby)
		od	do			

Nr. 11. Formulare der Absenz-Tabelle zum §. 105.

Name des Beamten	Grund der Abwesenheit	Dauer der Abwesenheit		Dauer der Ueberschreitung des Urlaubes	Grund der Rechtfertigung der Ueberschreitung des Urlaubes	Anmerkung (Urlaubsbewilligung, Krankheits-Zeugniß)
		von	bis			

Nr. 12. Protokół podawczy §. 113.

Liczba protokółu, nazwisko referenta, i liczba alegatów, duplikatów i rubryk	Nazwisko strony lub władzy i przedmiot podania	Dzień rozwiązania
301. Berger, 1 duplikat, 2 alegata	Dnia 1. Lutego 1853 przed południem. Pozew Karola Erben przeciw Janowi Braun o unieważnienie rozporządzenia ostatniéj woli Józefa Erben.	3. Lutego
302. Mayer, równocześnie podane z liczbą 303.	Jan Weidner przeciw Karolowi Klein o intabulacyę pożyczki 1000 złr. na dobrach Wiesberg, alegat A, skrypt B, cesya w oryginale	eod.
303. Mayer, równocześnie podane z liczbą 302.	Józef Kuhn przeciw Karolowi Klein o intabulacyę sumy 2000 złr. na dobrach Wiesberg, alegat skrypt A w oryginale	eod.
304.	Pakiet opieczętowany, zatrzymany przez Prezydenta sądu	
305.		

Nr. 12. Einreichungs-Protokoll. §. 113.

Protokollszahl, Name des Referenten und Zahl der Beilagen, Duplikate und Rubriken	Name der Partei oder Behörde und Gegenstand der Eingabe	Tag der Erledigung
301. Berger, 1 Duplikat, 2 Beilagen	Am 1. Februar 1853 Vormittags. Klage des Karl Erben wider Johann Braun wegen Annullirung der letztwilligen Anordnung des Joseph Erben	3. Februar
302. Mayer, gleichzeitig überreicht mit der Zahl 303.	Johann Weidner wider Karl Klein um Einverleibung des Darlehens von 1000 fl. auf dem Gute Wiesberg, Beilage A, Schuldschein B, Zession im Originale	eod.
303. Mayer, gleichzeitig überreicht mit der Zahl 302	Joseph Kuhn wider Karl Klein um Einverleibung der Summe von 2000 fl. auf dem Gute Wiesberg, Beilage Schuldschein A im Originale	eod.
304.	Versiegeltes Packet von dem Gerichts-Präsidenten zurückbehalten	
305.		

Nr. 13. Rejestr do protokółu podawczego. §. 129.

Rok 1853.

Nazwisko strony i przedmiot	Liczby protokółu podań wniesionych w tym przedmiocie	Stronica Nazwisko referenta
Mayer Józef przeciw Müllerowi Karolowi i Antoniemu, o pożyczkę 1000 złr.	400. 520.	
Meisner Fryderyk, pertraktacya spadku	430. 475. 476.	
Molté Franciszek, wysłuchanie świadków testamentowych w przedmiocie spadku na wezwanie sądu krajowego Marbach	401. 506.	
Mödling, sąd powiatowy. Obsadzenie miejsca kancelisty po Janie Bachner	432. 439. 600.	
Müller Jan przeciw masie krydalnéj Karola Greiner o 500 złr. m. k.	500. 550. 551.	

Nr. 13. Register zum Einreichungs-Protokolle. §. 129.

Jahrgang 1853.

Seite

Name der Partei und Gegenstand	Protokolls-Zahlen der in dieser Angelegenheit überreichten Eingaben	Name des Referenten
Mayer Joseph wider Müller Karl und Anton, wegen eines Darlehens von 1000 fl.	400. 520.	
Meißner Friedrich, Verlassenschafts-Abhandlung	430. 475. 476.	
Molté Franz, Verlassenschafts-Vernehmung der Testaments-Zeugen auf Ansuchen des Landesgerichtes Marbach	401. 506	
Mödling, Bezirksgericht. Besetzung der Kanzlisten-Stelle nach Johann Bachner	432. 439. 600.	
Müller Johann gegen die Konkurs-Masse des Karl Greiner, wegen 500 fl. C. M.	500. 550. 551.	

Nr. 14, Formularz księgi referentów do §. 137.

Referent N. N.

Liczba referenta	Miesiąc, w którym podanie wniesioném zostało, i liczba protokółu podawczego	Nazwisko strony i oznaczenie przedmiotu podania	Dzień rozwiązania						
			zewnątrz posiedzenia	na posiedzeniu wniesione					
1	Styczeń 30	Antoni Wallner, wydanie		12. Stycznia I. Senat					
2	95.	Franciszek Klein, excepcya	3. Stycznia						
3	100.	Jan Braun, niepokojenie posiadania		4. Stycznia II. Senat					
4	105.	Ferdynand Kreutz, uchylenie się od opieki		ddto.					

Nr. 14. Formulare des Referentenbuches zu §. 137.

Referent N. N.

Referentenzahl	Monat der Ueberreichung und Zahl des Einreichungs-Protokolles	Name der Partei und Bezeichnung des Gegenstandes der Eingabe	Tag der Erledigung							
			außer der Sitzung	in der Sitzung vorgetragen						
1	Jänner 30	Anton Wallner, Erfolglassung		12. Jänner I. Senat						
2	95	Franz Klein, Einrede	3. Jänner							
3	100	Johann Braun, Besitzstörung		4. Jänner II. Senat						
4	105	Ferdinand Kreutz, Vormundschafts-Ablehnung		detto						

Nr. 15. Formularz dziennika audyencyi na rok 1853. §. 187.

Dnia 12. Kwietnia 1853 r.

Liczba protokółu	Nazwisko referenta	Nazwiske stron i przedmiot rozprawy
500/852	N.	N. przeciw N. o zapłatę 200 złr.
730/853	N.	N. przeciw N. o oddanie domu Nr. 13.
9000/852	N.	N. przeciw N. o 3000 złr.
1050/853	N.	N. przeciw N. o 1000 złr.
800/853	N.	Rozprawa międzу dziedzicami N. N.
300/853	N.	N. przeciw N. o 600 złr.

Nr. 15. Formulare des Tagebuches über Tagsatzungen für das Jahr 1853 §. 187.

Am 12. April 1853.

Protokolls-Zahl	Name des Referenten	Name der Parteien und Gegenstand der Verhandlung
500/852	N.	N. wider N. wegen Zahlung von 200 fl.
730/853	N.	N. wider N wegen Uebergabe des Hauses Nr. 13.
9000/852	N.	N. wider N. wegen 3000 fl.
050/853	N.	N. wider N. wegen 1000 fl.
800/853	N.	Verhandlung zwischen den Erben des N. N
300/853	N.	N. wider N. wegen 600 fl.

N. 16. Formularz księgi ekspedytowéj. §. 208.

Liczba protokółu	Przyszło do ekspedytu	Wystósowane dnia	Oddane do registratury	Liczba protokółu	Przyszło do ekspedytu	Wystósowane dnia	Oddane do re-gistratury	Liczba protokółu	Przyszło do ekspedytu	Wystósowane dnia	Oddane do re-gistratury
300	1. Lutego		3. Lutego								
301	29. Styczn.		1. Lutego								
302	20. Styczn.		24. Styczn.								
303	26. Lutego		3. Marca								
304											
305											
306											
307											

Nr. 16. Formulare 16. des Expeditsbuches. §. 208.

Protokollszahl	Eingelangt an das Expedit am	Ausgefertigt am	An die Registratur abgegeben am	Protokollszahl	Eingelangt an das Expedit am	Ausgefertiget am	An die Registratur abgegeben am	Protokollszahl	Eingelangt an das Expedit am	Ausgefertiget am	An die Registratur abgegeben am
300	1. Februar		3. Februar								
301	29. Jänner		1. Februar								
302	20. Jänner		24. Jänner								
303	26. Februar		3. März								
304											
305											
306											
307											

N. 17. Formularz arkusza doręczeń. §. 214.

Arkusz doręczeń

c. k. Sądu .... w .... dla sługi sądowego.

Liczba protokółu podawczego	Rodzaj aktów i liczba alegatów	Nazwisko strony, lub władzy, której doręczonym być ma	Dzień wręczenia i podpis odbierającego, lub przyczyna, dla której wręczenie nie nastąpiło

Podpis sługi sądowego:
N. N.

Nr. 17. Formulare des Zustellungsbogens. §. 214.

Zustellungsbogen Nr.

des k. k. .... Gerichtes zu .... für den Gerichtsdiener.

Einreichungs-Protokolls-zahl	Gattung des Stückes und Zahl der Beilagen	Name der Partei oder Behörde, an welche die Zustellung erfolgen soll	Tag der Zustellung und Unterschrift des Empfängers, oder Ursache, warum die Zustellung unterblieben ist

Unterschrift des Gerichtsdieners
N. N.

Nr. 18. Księga wykazów na rewersa §. 218.

Rok 1853.

Liczba porządkowa	Liczba protokołu rozwiązań sadowych, do których się rewers odnosi	Nazwisko strony	Dzień wręczenia	Potwierdzenie registratury, iż otrzymał rewers
30	109	Karol Weber	15. Stycznia	
31	99	Józef Berger	24. Stycznia przedłożono L. 200	
32	80	Antoni Weiser	18. Stycznia, alegat do. L. 201	
33	130	Albert Weiss	20. Stycznia	
34	125	detto	detto	

Nr. 18. Vormerkbuch über Empfangsscheine. §. 218.

Jahrgang 1853.

Reihenzahl	Protokollszahl der Erledigungen, auf welche sich der Empfangsschein bezieht	Name der Partei	Tag der Zustellung	Empfangs-Bestätigung der Registratur
30	109	Carl Weber	15. Jänner	
31	99	Joseph Berger	24. Jänner vorgelegt Z. 200	
32	80	Anton Weiser	18. Jänner Beilage zur Z. 201	
33	130	Albert Weiß	20. Jänner	
34	125	detto	detto	

Nr. 19. Formularz spisu aktów do §. 224.

Przedmiot.

Proces Karola Weber przeciw Janowi Müller
o zapłacenie sumy 2000 Złr. m. k.

Akt Registatury III $\frac{1853}{80}$

Liczba protokółu aktu	Data aktu	Rodzaj aktu	Liczba porządkowa aktu
	1853		
3001	3. Maja	Referat na pozew Karola Weber wraz z pełnomocnictwem w oryginale	1
	12. „	Rewers Jana Müllera	2
4020	5. Czerwca	Referat na podanie o termin Jana Müllera	3
5040	5. Lipca	detto detto	4
6000	10. Sierpnia	Referat na excepcyę	5
6640	26. „	Referat na replikę	6
1000	7. Września	Referat na duplikę	7
1080	10. Października	Referat wyroku ostatecznego wraz z aktami zainrotułowanemi	8
	1854		
500	20. Stycznia	Referat na podanie o zajęcie	9
565	30. „	„ „ akt zajęcia, alegat protokół zajęcia originalny	10

Nr. 19. Formulare des Aktenverzeichnisses zu §. 224.

Gegenstand.

Streitsache des Karl Weber wider Johann Müller wegen Zahlung der Summe von 2000 fl. K. M.

Registraturs-Akt III. 1853 / 80.

Protokollszahl des Aktenstückes	Datum des Aktenstückes	Beschaffenheit des Aktenstückes	Registraturszahl des Aktenstückes
	1853		
3001	3. Mai	Referat über die Klage des Karl Weber sammt Vollmacht im Originale	1
—	12. „	Empfangsschein des Johann Müller	2
4020	5. Juni	Referat über ein Fristgesuch des Johann Müller	3
5040	5. Juli	detto detto	4
6000	10. August	Referat über die Einrede	5
6640	26. „	Referat über die Replik	6
1000	7. September	Referat über die Duplik	7
1080	10. Oktober	Referat zum Endurtheile sammt den inrotulirten Akten	8
	1854		
500	20 Jänner	Referat über das Gesuch um Pfändung	9
565	30. „	„ „ den Pfändungs-Akt, Beilage Original-Pfändungsprotokoll	10

Nr. 20. Formularz księgi registratury. §. 226.

Rok 1853.

Liczba protokółu	Leży w registraturze pod	Liczba protokółu	Leży w registraturze	Liczba protokółu	Leży w registraturze
400	I $\frac{1853}{5}$				
401					
402	III $\frac{1851}{15}$				
403					
404					
405					
406	II $\frac{1852}{11}$				
407					

Nr. 20. Formulare des Registraturbuches. §. 226.

Jahrgang 1853.

Protokollszahl	Liegt in der Registratur unter	Protokollszahl	Liegt in der Registratur unter	Protokollszahl	Liegt in der Registratur unter
400	I $\frac{1853}{5}$				
401					
402	III $\frac{1851}{15}$				
403					
404					
405					
406	II $\frac{1852}{11}$				
407					

Nr. 21. Formularz do indeksu. §. 227.

Zewnątrz. **Indeks**

do oddziałów głównych III. i V. z roku 1853 do ....

Przedmiot	Akt registratury
Wagner Karol przeciw Franciszkowi Weber, Maryi Bachmann, Antonii Berger i Janowi Weber, proces o 1000 złr. m. k.	III $\frac{1853}{10}$
Wallner Leopold, rozprawa krydalna	V $\frac{1853}{2}$
Weber Franciszek przeciw Karolowi Wagner, proces o 1000 złr.	III $\frac{1835}{10}$
Wiesner Albert przeciw Antoniemu Burger, proces o przywrócenie do dawnego stanu, do ekscepcyi w procesie o 1000 złr.	III $\frac{1852}{50}$

Nr. 21. Formulare des Nachschlage-Registers. §. 227.

Von Außen. Nachschlage-Register (Index).

zu den Haupt-Abtheilungen III. und V. vom Jahre 1853 bis.......................

Gegenstand	Registraturs-Akt
Wagner Karl wider Franz Weber, Maria Bachmann, Antonia Berger und Johann Weber, Streitsache wegen 1000 fl. C. M.	III $\frac{1853}{10}$
Wallner Leopold, Konkursverhandlung	V $\frac{1853}{2}$
Weber Franz wider Karl Wagner, Streitsache wegen 1000 fl.	III $\frac{1853}{10}$
Wiesner Albert wider Anton Burger, Streitsache wegen Wiedereinsetzung in den vorigen Stand zur Einrede im Prozesse wegen 1000 fl.	III $\frac{1852}{50}$

Nr. 22. Formularz protokołu upomnień. §. 240.

Dzień upłynionego terminu.

30. Stycznia 1853 r.

Nazwisko referenta	Liczba protokółu podaw-czego	Nazwisko strony, urzędnika lub władzy, przedmiot, i data rozporządzenia	Uwaga.

Nr. 22. Formulare des Betreibungs-Protokolles §. 240.

Tag der abgelaufenen Frist.

30. Jänner 1853.

Name des Referenten	Zahl des Einreichungs-Protokolles	Name der Partei, des Beamten oder der Behörde, Gegenstand und Datum der Verordnung	Anmerkung.

Nr. 23. Formularz indeksu. §. 153.

Rok 1853.

Nazwisko stron lub władz i przedmiot	Liczby protokółu podań, przedłożonych w ciągu roku	Akt registratury
Weber Karol przeciw Antoniemu Grün, pozew o zapłacenie pożyczki 300 złr. mon. konw.	150, 200, 230, 300.	III $\frac{1853}{2}$
Winter Marcin przeciw Antoniemu Grün, o przywrócenie do dawnego stanu dla wniesienia dupliki w procesie o 200 złr.	18, 201.	III. $\frac{1852}{50}$
Wirth Józef, pertraktacya spadku i opieka	30, 75, 66, 87, 100.	IV $\frac{1853}{4}$
Weidner Jan przeciw Augustowi Wild, o wysłuchanie świadków na wieczną pamiątkę w przedmiocie łąki	37, 80, 151.	III. $\frac{1853}{3}$
Weidner Jan przeciw Augustowi Wild, pozew o własność łąki Nr. konskr. 55 we wsi Gattern	36, 55, 120, 122.	III $\frac{1853}{3}$
Wiesner Albert, wręczenie onemuż rezolucyi sądu krajowego Wiédeńskiego, w spadku po Karolu Wiesner.	350, 500, 530.	VII $\frac{1853}{20}$

Nr. 23. Formulare des Nachschlage-Registers. §. 253.

Jahrgang 1853.

Namen der Parteien oder Behörden und Gegenstand	Protokollszahlen der Eingaben, welche im Laufe des Jahres überreicht wurden	Registratur-Akt
Weber Karl wider Anton Grün, Klage wegen Zahlung des Darlehens von 300 fl. C. M.	150, 200, 230, 300	III 1853/2
Winter Martin wider Anton Grün, wegen Wiedereinsetzung in den vorigen Stand zur Erstattung der Duplik in dem Prozesse wegen 200 fl.	18, 201	III 1852/50
Wirth Joseph, Verlassenschafts-Abhandlung und Vormundschaft	30, 75, 66, 87, 100	IV 1853/4
Weidner Johann wider August Wild, wegen Abhörung von Zeugen zum ewigen Gedächtnisse in Betreff einer Wiese	37, 80, 151	III 1853/3
Weidner Johann wider August Wild, Klage wegen des Eigenthumes der Wiese N. Consc. 55 im Dorfe Gattern	36, 55, 120, 122	III 1853/3
Wiesner Albert, Zustellung eines Bescheides des Landesgerichtes Wien an denselben in der Verlassenschaft nach Karl Wiesner	350, 500, 530	VII 1853/20

Nr. 24. Formularz rejestru do oddziału normaliów. §. 254.

Zewnątrz. **Rejestr normaliów**

z roku do roku

Liczba protokółu	Nazwisko władzy i data rozporządzenia	Osnowa rozporządzenia	Akt registratury
160	Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25. Lutego 1852 r. l. 233.	Zakład asekuracyi ogniowéj*). Oznaczenie zakresu władzy politycznéj i sądowej w razie pożaru	I $\frac{1852}{6}$
161	Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25. Lutego 1852 r. l. 16500.	Koszta budowy. Rozdział takowych, według pojedynczych Ministeryów jeżeli pomieszczone są w budynku władze różnym Ministeryom, podległe.	I $\frac{1852}{7}$

*) Rozporządzenie powyższe powinno być także zamieszczone pod wyrazem urzędnym: „Zakres władz politycznych" i „Zakres władz sądowych".

Nr. 24. Formulare des Registers zur Abtheilung der Normalien. §. 254.

Von Außen. Register der Normalien

vom Jahre bis zum Jahre

Protokolls-zahl	Name der Behörde und Datum der Verordnung	Wesentlicher Inhalt der Verordnung	Registraturs-Akt
160	Erlaß des Justizministeriums vom 25. Februar 1852, Z. 233	Brandschaden-Versicherungs-Anstalt *). Bestimmung des Wirkungskreises der politischen und Justizbehörde in Fällen eines Brand-Unglückes	I 1852/6
161	Erlaß des Justizministeriums vom 25. Februar 1852, Z. 16500	Bau-Auslagen. Vertheilung derselben nach den einzelnen Ministerien, wenn in dem Gebäude mehrere, verschiedenen Ministerien unterstehende Behörden unterbracht sind.	I 1852/7

*) Diese Verordnung würde auch unter dem Schlagworte „Wirkungskreis der politischen" und „Wirkungskreis der Justizbehörden" zu beziehen seyn.